

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

261

விலை :
ரூபா 100/=

கலாபூஷணம்
ஏ.பீர் முகம்மது

இருபத்தாறாம் ஆண்டில் வெற்றிகரமாக கால்பதிக்கும்
கனடா உதயனின் 'இலங்கைச் சிறப்பிதழ்'

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில் பெருமளவு தாயகப் படைப்பாளிகளின்
எழுத்துக்களை தாங்கி **2022, மே மாதம் 27 ஆம் திகதி** வெள்ளிக்கிழமை
கனடாவில் வெளியாகின்றது.

கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், விமர்சனங்கள்
ஆகிய படைப்புக்கள் **2022, ஏப்ரல் மாதம் 22ம்** திகதிக்கு முன்னர்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்புக்களை தபால் மூலமாகவோ
அன்றி மின்னஞ்சல் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

சிறிய படைப்புக்களை

416 732 1608

என்னும் WHATSAPP

இலக்கத்திற்கும்

அனுப்பலாம்.

இலங்கைச் சிறப்பிதழில்

பிரசுரமாகும் படைப்புக்களிலிருந்து
தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் சிலவற்றுக்கு
சன்மானமும் சிறப்பிதழின்
பிரதியொன்றும் அனுப்பி
வைக்கப்பெறும்.

தபால் முகவரி:-

Managing Editor, Uthayan Publishers
4062. Ellesmere Road, Scarborough,
Ontario. CANADA. M1C 1J2

மின்னஞ்சல் முகவரி:- uthayannews@yahoo.com

ஊள்: 22
சுடர்: 09
261

பகீர்தலின் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலாயினிள்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்டி நல்லரத்தினம்

தொடர்புகளுக்கூகு

தொ.பேசி.   ↪ 0094-11-2586013
                  0094-77-7306506
தொ.நகல்   ↪ 0094-11-2362862
இணையம்   ↪ www.gnanam.info
                  www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ↪ editor@gnanam.info
                  editor@gnanam.lk
அஞ்சல்   ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
                  Sri Lanka
வங்கி விபரம் ↪ T. Gnanasekara Iyer
                  Acc. No. - 009010344631
                  Hatton National Bank,
                  Wellawatha Branch.
                  Swift Code : HBLILKLX
                  (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
                  பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
                  கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
                  அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ↪ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ◎ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ◎ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ◎ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ◎ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ◎ கவிதைகள்
  - கீத்தா பரமானந்தன் 10
  - சாரி கொண்ட நரசிம்ம ராஜா/ சோ.ப. (மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை) 17
  - கனகசபாபதி செல்வநேசன் 17
  - வதிரி சி. ரவீந்திரன் 20
  - நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 27
  - இக்பால் அலி 30
  - கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் 40
- ◎ சிறுகதைகள்
  - மதிவதனி (சவிட்சர்லாந்து) 05
  - பொ. கருணாகரமூர்த்தி (பெர்லின்) 21
  - சூசை எட்வேட் (குறுங்கதை) 26
  - கிறிஸ்டி நல்லரத்தினம் (அவுஸ்திரேலியா) 36
- ◎ கட்டுரைகள்
  - செங்கதிரோன் 03
  - பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன் 13
  - பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் 18
  - கோத்திரன் 32
  - இராஜேஸ்வரிபாலசுப்ரமணியம் (லண்டன்) 43
  - தி. ஞானசேகரன் 50
- ◎ பத்தி
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 48
- ◎ வாசகர் பேசுகிறார் 55

ஆசிரியர் பக்கம்

கோவிட் - 19ஐ ஒய்ம்ரோன் தீர்ப்பு
ஐந்தாவது அலையின் ஆரம்பம்!

“தற்போது ஒய்ம்ரோன் தொற்றானது உலகநாடுகளில் தீவிரமாகப் பரவி வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் இலங்கையிலும் இந்த நோயானது வேகமாகப் பரவி ஆரம்பித்துள்ளது. இப்பிறழ்வானது கோவிட் 19 தொற்றின் ஏனைய பிறழ்வுகளை விடவும் மிகவும் வேகமாகப் பரவக் கூடியதாகும்” எனப் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் உடல் ரோஹண தெரிவித்துள்ளார்.

அவர் இதுபற்றி மேலும் தெரிவிக்கையில், நாட்டில் அடையாளங்காணப்படும் கோவிட் தொற்று நோயாளர்களில் 90 வீதமானவர்கள் ஒய்ம்ரோன் தொற்றுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஏனைய 10 வீதமானவர்கள் டெல்டா திரிபுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எனினும் எதிர்வரும் காலங்களில் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் ஒய்ம்ரோன் திரிபே நாட்டில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதனால் ஒய்ம்ரோன் அலை உருவாகுவதைத் தடுக்கமுடியாது. ஆரம்பத்தில் பரவி வரவரஸ்களின் பரவும் வேகத்தைவிட ஒய்ம்ரோன் திரிபானது 7 மடங்கு அதிகமாகப் பரவுகிறது. கடந்த கொரோனா அலைகளைவிடவும் தொற்று பரவும் வீதமானது உயர் மட்டத்தில் இருக்கிறது. குறிப்பாக வரவரஸ் உடலுக்குள் சென்று அறிகுறிகளை தோற்றுவிக்கும் காலமும் மிகமிக குறைவானது. தற்போது ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்களில் நோய்த் தொற்றுக்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. ஒய்ம்ரோன் திரிபு ஐந்தாவது அலையின் ஆரம்பத்திலுள்ளது. எதிர்வரும் வாரங்களில் அலையின் வேகம் அதிகரிக்கும் சாத்தியப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. நாட்டிலுள்ள 25 மாவட்டங்களிலும் தற்போது ஒய்ம்ரோன் பிறழ்வு தொற்று காணப்படுவதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒரே பாதுகாப்பான வழி தடுப்பூசிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதுதான். முதல் இரண்டு தடுப்பூசிகளைப் பலரும் பெற்றுக்கொண்டபோதும் மூன்றாவது பூஸ்ரர் தடுப்பூசியைப் பெறாத நிலையில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைந்து, வேகமாக கொரோனா நோய் தொற்றக் கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

நமது நாட்டில் 100 சதவீதமானவர்கள் தடுப்பூசியின் முதலாவது டோஸையும் 85 வீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இரண்டாவது டோஸையும் பெற்றுள்ளனர். பூஸ்ரர் டோஸை 40 வீதமானவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பூஸ்ரர் தடுப்பூசியாக பைஸ்ரர் தடுப்பூசி மருந்துகள் பாவிக்கப்படுகின்றன. இந்த பைஸ்ரர் ஊசிகள் பக்க விளைவுகளை அதிகம் ஏற்படுத்தக் கூடியவை என்ற தவறான கருத்து சமூக மட்டத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. பைஸ்ரர் பூஸ்ரர் டோஸ் பாதிப்பானது அல்ல. ஆனாலும் சுமார் 5 வீதமானவர்களுக்கு பக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம். 90 வீதமானவர்களுக்கு எவ்வித பிரச்சனைகளும் ஏற்படுவதில்லை. இஸ்ரேல் நாட்டில் நான்காவது டோஸாக பைஸ்ரர் தடுப்பூசி போடுவது ஆரம்பமாகியுள்ளது.

எதிர்காலத்தில் வேறு திரிபுகள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கவும் பூஸ்ரர் டோஸ் பெரிதும் உதவும். பூஸ்ரர் டோஸ் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் கோவிட்-19 தொற்றின் நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாவது மிகக் குறைவு. வைத்திய சாலைகளில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவுகளில் சிகிச்சை பெறும் சந்தர்ப்பங்களும், ஒட்சிசன் சிகிச்சையின் சந்தர்ப்பங்களும், உயிராபத்து அச்சுறுத்தலும் பெரிதும் குறையும். தற்போதைய சூழலில் பூஸ்ரர் டோஸைப் பெற்றுக் கொள்வதும் வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும்போது முகக் கவசம் அணிந்து கொள்வதும் சமூக இடைவெளியைப் பேணுவதும் மக்கள் அதிகமாகக் கூடும் இடங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வதும் மக்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழிமுறைகளாகும். இவற்றைப் பின்பற்றி நம்மையும் காத்து நாட்டையும் காப்போம்.

கலாபூஷணம் ஏ.பீர் முகம்மது

இலங்கையில் அறுபதுகளின் பின் அரைப்பகுதியில் 'இளம்பிறை' என்ற சஞ்சிகை வெளியான காலம். அச்சஞ்சிகையில் கவிஞர் மஹாகவி தமிழுக்குப் புது வடிவமாக குறும்பாவை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். 'இளம்பிறை' சஞ்சிகையை வாசித்து குறும் பாவின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் ஈர்க்கப்பட்ட கலாபூஷணம் ஏ.பீர் முகம்மது அவர்கள் தனது மாணவப் பருவத்தில் 1965 இல் மஹாகவிக்குப் பின்னர் குறும்பா எழுதிய முதலாமவர் என்ற பெருமிகத்தோடு இலக்கிய உலகில் கால் பதித்தார்.

தினகரன் பத்திரிகையில் 1986இல் இவர் எழுதிய 'கிரிக்கட்' என்ற கவிதை இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் (27.02.2011) தினகரனில் மீள்பிரசுரம் செய்யப் பட்டமையானது அவரது கவிதையின் கலைப் பெறுமதியைக் காட்டுகின்றது.

ஏ.பீர் முகம்மது அவர்கள் அம்பாறை மாவட்டத்தில் சாய்ந்தமருது என்னும் ஊரில் 28.12.1949இல் அலியார் - உதுமானாச்சி தம்பதிகளின் புதல்வனாகப் பிறந்தார். இவரது தந்தை சாய்ந்தமருது உள்ளூராட்சி சபையில் உறுப்பினராக இருந்தவர். கிராமிய இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். பள்ளப் பிரபந்தம் இயற்றிப் பாடுபவர். இதுபற்றி 'சாய்ந்தமருது வரலாறு' என்ற நூல் பதிவு செய்துள்ளது. இவரது தாய் ஒரு கதை சொல்லி. பீர் முகம்மது அவர்களின் சிறு வயதிலேயே 'நல்லதங்காள் கதையை' சொல்லிக் கொடுத்தவர். 'சேவல் பாட்டு' மூலம் கவிஞரைத் தாலாட்டியவர்.

தனது ஆரம்பக்கல்வியை சாய்ந்தமருது வடக்கு தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் (தற்போது அல்-ஐலால் வித்தியாலயம்) பெற்றுக் கொண்டிருந்தவேளையில் காரைதீவைச் சேர்ந்த வே.கனகசபை (அழகையா மாஸ்டர்) என்ற

ஆசிரியரின் வழிகாட்டல்மூலம் கலை ஈடுபாடு கொண்ட மாணவராகத் திகழ்ந்தார். தொடர்ந்து கல்முனை ஸாஹிரா கல்லூரி, மட்டக்களப்பு வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரி என்பவற்றில் உயர்கல்வியும் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டக்கல்வியையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, திறன்நோக்கு, கவியரங்கத் தலைமை, ஆய்வு என்று பல தளங்களிலும் இன்றுவரை ஆரவாரமில்லாமல் இயங்கி வருபவர்.

ஆசிரியராக 1971இல் அரசாங்கத்தில் நியமனம் பெற்றுப் பின்னர் பாடசாலை முதல்வராக பணி செய்து பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராக உயர்ந்து 2008இல் ஓய்வு பெற்றவர்

மருதூரன் - கல்முனை மொஹமட், இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் ஆகிய புனை பெயர்களில் எழுதி வந்தார். தற்போது சொந்தப் பெயரிலும் எழுதி வருகிறார்

தேசியத் தமிழ்ப் பத்திரிகையான 'தினபதி' யில் 'நினைவில் தோன்றுகிறாள்' என்ற இவரது முதல் கவிதை 1968இல் வெளியானது. 'பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை முஸ்லிம் மஜ்லிஸ்' நடத்திய கவிதைப் போட்டியில்(1972) முதலாம் இடம் பெற்று வெள்ளிப் பதக்கம் பரிசு பெற்றார்.

'சார்க் நாடு களுகளின் எழுத் தாளர்களும் இலக் கியமும்' என்ற அமைப்பு

செங்கதிரேயன்

அக்டோபர் 2019இல் புதுடில்லியில் ஏற்பாடு செய்த தெற்காசிய இலக் கிய மகாநாட்டில் 'தண்ணீரின் மரணம்' (Death of Water) என்ற ஆங்கிலக் கவிதையை வாசித்து தனது இரு மொழிப் புலமையை வெளிப்படுத்தினார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதை 'இலட்சியங்கள் நிறைவேறுகின்றன' என்ற தலைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 1980இல் வெளியானது.

சர்வதேச ஆசிரிய தினத்தை முன்னிட்டு கல்வி அமைச்சு நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் (1987) 'கடலை வியாபாரியின் கனவு' என்ற இவரின் சிறுகதை ஆறுதல் பரிசு பெற்றுக் கொண்டது.

'செங்கதிர்' சஞ்சிகையில் 'வெளிச்சத்துக்கு வராத வெள்ள நிவாரணம்' என்ற கதையை 2011 இல் 'ரிங்லோடன்' உத்தியில் எழுதியதுடன் 'இறைவனின் சித்தம்' என்ற மறுவாசிப்புக் கதையையும் 2012இல் அச்சஞ்சிகையில் எழுதினார்.

தே.மதுசூதனன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த வீரகேசரி நிறுவனத்தின் 'சமகாலம்' என்ற இருவார இதழில் 2013 கால கட்டத்தில் முஸ்லிம் அரசியலைப் பேசியதோடு 'சுடரொளி' பத்திரிகையில் நவ 2016 - அக் 2017 வரை வாரம் தவறாமல் தேசிய அரசியலையும் முஸ்லிம் அரசியலையும் கவனத்திலெடுத்துக் கட்டுரைகள் வரைந்தார்.

'இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்' என்ற புனை பெயரில் செங்கதிர் சஞ்சிகையில் 'விசுவாமித்திர பக்கம்' என்ற பத்தி எழுத்தைத் தொடராக வெளிக்கொணர்ந்தார். 'செங்கதிர்' வாசகர்களின் பரவலான ஆதரவு பெற்ற பக்கங்களில் அதுவும் ஒன்று. "தன்னை இலக்கியத்துக்குள் ஈர்த்தது இளம்பிறை சஞ்சிகை. ஆனால் எனது எழுத்துக்கு வெளிச்சம் தந்தது செங்கதிர் சஞ்சிகைதான்" என்பதை அவர் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சொல்லி வந்துள்ளார்.

மகாகவி பாரதியாரின் மரணம், சுவாமி விபுலாநந்தரின் மொழிப் புலமை, எஸ்.பொன்னுத் துரையின் சிறுகதை மேதா விலாசம், இலங்கையின் தேசிய கீத மொழி பெயர்ப்பு

மற்றும் அறபுத் தமிழ் ஆகியன தொடர்பிலான இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் முக்கியம் பெற்றவை.

"'திறனாய்வு' என்ற சொல் சமகாலத்தில் பொருத் தமற்றது. அதற்குப் பதிலாக 'திறன்நோக்கு' என்ற சொல் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்" என்ற கருத்தை முன்வைத்து பேசியும் எழுதியும் வருகிறார். முகாமைத்துவக் கூறுகளில் அடங்கும் நோக்கம், மதிப்பீடு என்ற இரட்டைத் தளத்தில் நூல் மதிப்பீடுகள் இடம் பெற வேண்டுமென்ற கொள்கைகளைப் பத்திரிகைப் பேட்டிகளில் தெரிவித்து வருகிறார்.

'கருதுகோள்' (க.பொ.த ௨ / த மாணவர் களுக் கானது) 'அநுபவம் பெறுவோம்' (தரம்-1 மாணவர்களுக்கானது) 'அரசியல் வானில் அழகிய முழுநிலா' (கவிதை -இணைப் பதிப்பாசிரியர்) 'கடல் ஒருநாள் எங்கள் ஊருக்குள் வந்தது' (சிறுவர் கவிதை) 'ஒரு கிராமத்துச் சிறுவனின் பயணம்' வாழ்வியல் - இணைத் தொகுப்பாசிரியர்) விபுலாநந்த அடிகளும் முஸ்லிம் களும் (ஆய்வு) திறன்நோக்கு (நூல் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகள்) ஆகிய ஏழு நூல்களை வெளியிட்டவர்.

சர்வோதய தேசிய விருது-2006, கலாபூஷணம் விருது-2011, முதலமைச்சர் விருது -2011, சுவதம் விருது-2017 ஆகியன இவர் பெற்ற விருதுகளாகும். 'தமிழ் மருத மாமணி'-2011, 'பல்கலை வேந்தன்'-2019 ஆகியன பெற்ற பட்டங்களில் சிலவாகும்

தெற்காசிய இலக்கியப் பெருவிழா (புதுடி லி-2019), மூன்றாவது உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாடு (காயல் பட்டணம்-1978), உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாடு (கொழும்பு - 2016) ஆகிய வற்றிலும் கலந்து கொண்டவர்.

அவரின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் செழுமையுடன் தொடர எமது வாழ்த்துகள்.

கடந்துவிடு மனமே...!

மத்வதன்
சுவிட்சர்லாந்து

மத்வதன்

ஈழத்தில் திருகோணமலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது பதின் னான்காவது வயதில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்து, வீரகேசரி, தினமுரசு ஆகிய பத்திரிகைகளில் கட்டுரை எழுதியவர். புலம்பெயர்ந்து சுவிட்சர்லாந்தில் வாழும் இவர், ஞானம் சஞ்சிகையில் ஓராண்டு காலத்திற்கு மேலாக “மண்ணைத் தேடி ஒரு மனது” என்ற தொடர்கட்டுரையை எழுதியவர். தற்போது இவர், “இரண்டாம் தலைமுறை” என்ற தலைப்பின்கீழ் சிறுகதைகளை ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுதி வருகிறார். நடிகர் சூர்யா அவர்களின் “அகரம்” அறக்கடளையினால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் “யாதும்” என்ற சஞ்சிகையில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு தீர்வு” என்ற உளவியல் கட்டுரையை கடந்த மூன்று வருடகாலமாக எழுதி வருகிறார். இவரது படைப்புகளாக: 1. ஒரு புன்னகை போதும் (உளவியல் கட்டுரைத்தொகுதி) 2. எச்சங்கள் (புலம்பெயர் சிறுகதைத்தொகுதி) 3. குழவிப் பூங்கா (சிறுவர் கதை) 4. லொற்றோ (சிறுவர் கதை - பாக்கட் நூல்) 5. கொக்கோமிங்கி (சிறுவர் கதை - பாக்கட் நூல்) மற்றும் குட்டிக் குட்டிப் பாட்டு என்னும் குறுவெட்டு (புலம்பெயர் குழந்தைகளுக்கான பாடல் தொகுதி) என்பன வெளியாகியுள்ளன.

மனசு ஏனோ பாராங்கல்லாக அழுத்த மண்டைகனக்க கைகள் மட்டும் இயல்பாய் வெங்காயத்தை வெட்டிக்கொண்டிருந்தது.

அம்மா அம்மா என்று அழைத்த மகள் சுருதியின் குரலில் சுரத்தையற்று திரும்பி பார்த்தாள் மாதுமை.

என்ன அம்மா? Okயா .... ஏதேனும் பிரச்சனையா? என்று தொடர் கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தாள் சுருதி.

ஒன்றுமில்லையம்மா என்ற மாதுமை ....பசிக்குதா? தேத்தண்ணீர் ஊத்தித்தாரன் குடி முதலில் கைகால் கழுவினீயா? படுக்கமுன் ஒருக்கால் ஆவி பிடிக்கவேண்டும் என்று படபடவென்று பேசிக்கொண்டே போனாள் மாதுமை.

ஹலோ மாது என்று செல்லமாக அழைத்து அம்மாவின் கழுத்தை சுற்றிப்பிடித்த சுருதி நான் என்னகேட்டனான் நீங்க என்ன பதில் சொல்றீங்க?

நீங்க புத்திசாலி உளவியாளர் என்று தெரியும்! ஆனால் நான் உங்கள் மகளென்று உங்களுக்குத்தெரியுமா? ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கிறீங்க? என்று வாஞ்சையுடன் மீண்டும் கேட்டாள் சுருதி.

மகளைப்பார்த்து ஒன்றுமில்லடா கண்ணம்மா என்றவள் சும்மாதான்....நீ முதலில் கையைக் கழுவு.. அம்மா பிறகு சொல்றன் என்றாள் பொய்ப் புன்னகையுடன்.

தாயின் குணத்தை நன்கு அறிந்தவள் சுருதி.

2ஆம் பரிசு

ஞானம்

அமரர் செம்யன் செல்வன் ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2021

அம்மா மிக வலிமையுடையவள். குறிப்பாக மனதுக்குள் புதைத்து வைத்துவிட்டு இயல்பாய் நடக்கும் ஒரு உருவம் அவள். தன்னைப் பற்றி சிந்திக்காது தனது சமூகம், மக்கள் என்று என்றுமே சிந்திப்பதும் அதற்காக செயலாற்றுவதுமே அவளது கடமை. அதை ஒட்டியே அவளது தொழிலும் அமைந்துவிட்டதனால் நாளும் பொழுதும் ஏதோ ஒரு ஊரார் பிரச்சனை அவள் மண்டைக்குள் அடைகாக்கும். இன்று ஏதோ நடத்திருக்கிறது....

என்று தனக்குள் பட்டிமண்டபம் செய்தவாறே கைகளை கழுவி முகத்தையும் குளிர் தண்ணீரால் நனைத்து புத்துணர்ச்சி பெற்றாள் சுருதி.

அடுப்பில் கறியை கொதிக்க வைத்துவிட்டு சுருதிக்கும் ஒரு தேத்தண்ணியை ஊற்றி வைத்து விட்டு யன்னல் திரைச்சீலையை ஒதுக்கி வீதியை பார்த்தாள் மாதுமை. மனசு ஏனோ அமைதியின்றி அல்லாடியது.

மார்கழிப்பனி இந்த வருடம் தன்னிலை மறந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தது. நேற்று நடைப்பயிற்சி என்ற பெயரில் குளிருக்குப் பயந்து உடலைக்குறுக்கி கொண்டு நடந்த போது எதிரே நடந்து வந்த பக்கத்து வீட்டுப்பெண் ஹைடி சொன்னதே ரூபகத்தில் வந்தது மதுமைக்கு.

எவ்வளவு அழகு ? சுத்தமான காற்று என்று ஆரம்பித்த ஹைடி கொரோனா வந்ததால் இயற்கை மீண்டும் இயல்பு நிலைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தளவுக்கு சுற்றுச் சூழலும், இயற்கையும் அடைப்பட்ட மனிதர்களால் நிம்மதியாக இருக்கிறது.

நான்றிய ஒரு முப்பந்தைந்து வருடத்துக்குப் பிறகு சரியான மாதத்தில் ஒழுங்காக பனி கொட்டுகிறது.

நல்லது நல்லது. அடுத்த தலைமுறைக்கு கொஞ்சம் வாழ்ந்துக்கான சூழலை விட்டு வைக்கத்தான் இந்த கொரோனா என்றார் ஹைடி.

அதை ஒப்புக்கொள்வது போல புன்னகையுடன் தலையை மேலும் கீழுமாக அசைத்த மாதுமையின் உடல் மொழியில் திருப்தியுற்ற வளாக இனிய மாலை வணக்கம் என்றவாறு வெள்ளை நிற குல்லா அணிந்த தலையுச்சியைப்போல பனியினால் மூடி புள்ளியாக தெரிந்த “சினேஹோர்ன் மலையின்” கூர்மையான உச்சியினை கைத்தொலைப்பேசிக்குள் அடக்க முயன்றாள் ஹைடி.

அறுபதைக்கடந்தும் அவளது இயல்பான ரசனை, தனது நாடு குறித்த அனுபவம் மாதுமைக்குள் வியப்பை ஏற்படுத்தவில்லை.

அவர்களது தாய்நாடு, மொழி, கலாச்சாரம் யாவும் எதையும் ஏற்கும் மனோ நிலையை இயல்பாய் தக்கவைத்து விடுகிறது. நாங்கள் விசித்திர கிரகமனிதர்கள் போல யாவற்றாலும் வேறுபட்டு போரினால் உள வலிமையிழந்து இந்த நாட்டுக்குள் ஒரு தமிழனாக தக்கவைக்க முயன்றதிலேயே ஒரு மூச்சுக்காலம் போயிற்று. இருக்கிற மிச்ச சொச்ச காலத்தில் நோய்நொடி, வளரும் பிள்ளைகளின் கலாச்சாரச்சிக்கல்கள். இது போதாது என்று இந்த கொரோனாவின் கொடூரம்....

எங்களை இவர்களால் புரியமுடியும். ஆனால் ஆழமாக உணரமுடியாதென்று எண்ணியவாறே நடந்துமுடித்ததை இன்றைய பனி மேலும் கிளறிவிட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. இருள் சூழ்ந்த பனிப்பொழுதில் அனேகருக்கு இயல்பாகவே மன உளைச்சல் தொற்றிக் கொள்ளும். மாதுமைக்கு இயல்பாகவே பனிக் காலம் பிடிப்பதில்லை. ஒளியற்ற உலகம் என்று வெறுப்பாள்.

உயிர்ப்போடு இயற்கையும் உயிரினங்களும் சூழ்ந்த சூழலில் வாழ்கின்ற போதே தனக்கான சக்தி இரட்டிப்பாக கிடைப்பதாக இவளது ஆழ்மனம் சொல்லும்.

அதனால் பனிகாலம் என்றால் கார்த்திகை தீபம் போல மெழுகுதிரி ஒளியினால் வீட்டினை உயிர்ப்படையச் செய்வாள். பணத்தை செலவிட்டு பூக்கொத்துகளை வாங்கி வீடு முழுவதும் அழகுபடுத்துவாள். மூன்றிலிருந்து நான்கு மாத கால குளிர் காலத்தை கடப்பது என்பது இந்த நிமிடம்வரையில் மாதுமைக்கு போராட்டமே...!

சும்மாவே உற்சாகமற்று ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த மனதுக்கு சாந்தியின் தொலை பேசித் தகவல் அல்வா போல மாறி விட்டது. அந்த நொடி முதல் மாதுமையின் உடலின் சக்தியை உறிஞ்சி மூளையை சோர்வடையச் செய்து உணர்வுகளுக்குள் சிக்கவைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறது மனசு.

அக்கா நான் சாந்தி பேசலாமோ? நேரமிருக்கோ? என்று ஆரம்பித்துக்கொண்டு இடியை மாதுமைக்குள் திணித்தாள் சாந்தி.

ஓம் ஓம் சாந்தி இப்ப கொஞ்சத்துக்கு முதல் தான் வேலையால வந்தனான். இரவுச்சாப்பாடு ரெடியாக்கவேண்டும்

சொல்லுங்க ஏதேனும் அவசரமோ என்றாள் மாதுமை.

ஐயோ அக்கா கீர்த்தியின்ர அப்பா இன்றைக்கு காலையில் ரெயிலின் முன் விழுந்து செத்திட்டார். பாவம் மனுசன் ஏன் இந்த முடிவெடுத்தவரென்று தெரியவில்லை.. என்று பேச்சை ஆரம்பித்தாள் சாந்தி.

சாந்தியால் நம்பவே முடியவில்லை.

இப்போதெல்லாம் வெளிநாடு வாழ் தமிழர்கள் தற்கொலை செய்துகொள்வது என்பது தொடர்செய்திகளாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

என்ன காரணமென்று ? புலம்பெயர்வாழ் தமிழ் மனநல வைத்தியர்கள் ஆராயவும், விழிப்புணர்வு கலந்துரையாடல்களைச் செய்யவும் தொடங்கிவிட்டனர்.

அக்கா லைனில் இருக்கிறீங்களோ என்ற சாந்தியின் குரலில் உணர்வுற்றவள் ஓம் ஓம் சாந்தி கொஞ்சம் கலங்கிட்டன் ... என்று சொல்லிச் சமாளித்தவள்.

எது எப்படியோ நல்ல மனத்திடமான மனிதரென்று அறிந்திருக்கின்றேன் சாந்தி. எனக்கு பெரிதாக அவர்கள் குடும்பத்தைக் குறித்து தெரியாது. கீர்த்தி சுருதியிடம் டொச்சு படிக்க வருகிறதால் மட்டும் அவர்களைத் தெரியும்.

அதை விடுங்க ....

இப்போ மனுசி பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்.? உதவிக்கு யார் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள்.? என்று அக்கறையுடன் விசாரித்தாள் மாதுமை.

அக்கா நாங்க பக்கத்து வீடுதானே...

ஒரு மில்லியன் பெறுமதிக்கு நிலத்தோடு வீடு. இரண்டுபேரும் வேலை...அயல் அட்டையோடு பெரிசாக பழகிற குறைவு. மூத்தவன் கொஞ்ச நாளாக சொல்லுப்பேச்சு கேட்கிறது இல்லையாம். இரண்டு பெடியன்களும் வேற அட்டகாசமாம். ஏதோ பிள்ளைகளால் தான் மனுசன் இப்படி செய்திட்டு போல....

மாதுமைக்கு கோவத்தை அடக்கவே முடியவில்லை. சாந்தி இதெல்லாம் யார் சொன்னது உங்களுக்கு?

இல்லை அக்கா பெட்டை கீர்த்தி உடுக்கிற உடுப்பை பார்த்தனீங்களா? என்ற மனுசன் என்றால் காலை வெட்டி விடுவார்.பெடியன்களும் ஒரே இந்த வெள்ளைகளோடுதான் திரியிறவங்கள்.. பிள்ளைகளை தமிழ் பிள்ளைகளாக வளர்க்க முடியவில்லையென்ற ஆதங்கந்தான். மனுசன் ஊரில் நல்ல குடும்பமாம். பிள்ளைகள் இப்படி நடந்தால் வெட்கக்கேடுதானே...

அட ராமா ....என்று மனசுக்குள் சொல்லி பல்லைக்கடித்து கோவத்தை அடக்கினாள் மாதுமை.

என்ன செய்வது நடந்தது நடந்து முடிந்து விட்டு. அந்த குடும்பத்துக்கு ஆறுதலாக இருக்கவேண்டியதே நமது கடமை சாந்தி. நீங்களும் அதைச்செய்யுங்கள்.

இந்த கொரோனா காலத்தில் சொந்த பந்தங்களும் வேற நாடுகளில் இருந்து வரமுடியாது என்றவள்

சரி இவர் வரட்டும் நானும் போய்ப்பார்க்கிறேன்.

தகவலுக்கு நன்றி என்று தொடர்பைத் துண்டித்தாள்.

இந்த உரையாடல் நடந்து முடிந்த மூன்று மணி நேரமாக மாதுமையின் மனம் நிலை கொள்ளாது குமுறிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

வெளிநாட்டுக்குள் வந்து கலாச்சாரம் கட்டிக்காக்கிறம் என்று சிலபேர் அலப்பறை செய்து கொண்டு சாக்கடை கொசுக்களாக மற்றவர் வீட்டு குப்பைகளை சுற்றித்திரிவது ஏன் என்றுதான் தெரியவில்லை.?

கிடைத்த ஒன்றிரண்டை வைத்துக் கொண்டு கதை, திரைக்கதை, வசனம் எல்லாம்

எழுதி திரைப்படமாக பொது வெளியில் ஓட்டுகிறார்கள்.

பாவத்துக்கும் புண்ணியத்துக்கும் கணக்குப் பார்த்து கதை சொல்ல இந்தப் பூமியில் யாருக்கும் அருகதையில்லை ஆனால் தனக்கு முன் மரணிக்கும் மனிதனுக்கு மரணச்சான்றிதழ் எழுதுவதைவிட மரணித்தவர் குறித்து மனசாட்சியின்றி விமர்சிப்பது என்பது மனித இயல்பாக தொடர்வது ஏனோ மாதுமைக்குள் எரிச்சலூட்டுவதாகவே இருக்கிறது.

வெளிநாட்டில் பிறந்து வளர்கின்ற பிள்ளைகளின் நடை உடை பவனையினால் மட்டும் தமிழர்கலாச்சாரம் அழியாது காக்கப்படுமா?

காட்சியாக முன் நிறுத்தப்படும் தாய் நாட்டை இந்தப்பிளைகள் ஓரங்கட்டுவதே புரிதலற்ற பெற்றோரின் அடக்குமுறைகளால் மட்டுமே!

தப்புகளை பேசும் பெற்றோர் சரியானதை சரிவர புரியவைக்க முடியாது திண்டாடுவது என்பதே இங்கு பெரிய சிக்கல்.

வெள்ளைக்காரன் தங்கள் குடும்பத்தினுள் எந்த நல்லது கெட்டது நடந்தாலும் நாலு சுவருக்குள் முடித்துவிட்டு இயல்புக்குள் விரைவில் திரும்பி விடுகிறான். ஆனால் வெளிநாடு வந்து இத்தனை வருடங்கள் கடந்தும் ஏனோ நம்மவர்கள் மட்டும்மாறவேயில்லை.

லங்காசிறியில் ஒரு மரணச்செய்தியை பார்த்து விட்டால் போதும் ஏதோ ஒரு வழியில் தேடிப்பிடித்து இவர்கள் ஒரு செய்தியை உருவாக்கி விடுகின்றனர்.

இல்லையென்றால் சாந்திக்கு எப்படி இப்படி பேச முடிந்தது?

தற்கொலை செய்து கொண்டவர் ஒரு மனிதர். அடுத்ததாக வளர்ந்த ஒரு ஆண், கணவன் மற்றும் ஐம்பது வயது நிறைந்த ஒரு தந்தை.

மொழியறியா நாட்டுக்குள் வந்து படாத பாடுபட்டு இந்த முப்பது வருடத்துள் ஓரளவு உடல் உள அமைதியை பெறும் நிறைவு வாழ்வு வாழும் மனிதர் தற்கொலை செய்வதற்கு எது காரணம்? காரணமற்ற தற்கொலை கூட இருக்கலாம்...

சாப்பாடு, உடல்பயிற்சி இப்படி பார்த்து பார்த்து வாழ்ந்த மனிதருக்கு திடீரென மாரடைப்பு வருவதுபோல ... இந்த மனசுக்கும் ஏதோ வந்திருக்கலாம்...

பனியின் சமை தாங்காது சர்ரென்று முறிந்து விழுந்த மரக்கிளை மாதுமையை சுயத்துக்குள் இழுத்துவந்தது. நல்ல காலம் நடந்து போறவர்களுடைய தலையில் விழ வில்லை.

உண்மையில் பேயாட்டந்தான் ஆடுது இந்தப்பனி என்று முணு முணுத்தவாறே அடுப்பை நோக்கிவந்தவள் சுருதிக்காக ஊற்றி வைத்த தேத்தண்ணீர் பச்சத்தண்ணியாக இருந்ததைப் பார்த்தாள்

இந்தப்பிள்ளைகள் வளர்ந்தாலும் ஒரு எடுபிடியாள் இவர்களுக்கென்று தேவைப்படுது என்று வாய்விட்டு சொல்லியபடியே மகள் சுருதியின் அறைக்குள் சென்றவள் ஒவ்வொரு முறையும் தேத்தண்ணியை வீணாக ஊத்திற்று தான் எனக்கு வேலை ...

அம்மா என்ன சொன்னான் என்றாள் மாதுமை?

அம்மாட்ட நான் என்ன கேட்டனான் ? என்றாள் சுருதி கணனியில் இருந்து கண்களை எடுக்காது.

உன்னை ... என்று செல்லமாக மகளை அணைத்தவள் அது வந்துடா உன்னிடம் டொச்சு படிக்கவரும் கீர்த்தியின் அப்பா ரயிலில் விழுந்து இறந்திட்டாராம்.

அதுதான் மனசு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றாள் கலங்கிய விழிகளுடன் மாதுமை.

தாயின் இன்னொரு மனதையும் உணர்ந்தவள் சுருதி.

இந்த இருபது வருடத்தில் மாதுமை என்பவள் வெளியுலத்துக்கு மட்டுமே வளர்ந்த அறிவான ஆளுமையான பெண். சுருதியைப் பொறுத்தவரையில் அம்மா ஒரு குழந்தை. எதையும் இலகுவில் தாங்கவோ எளிதில் மறக்கவோ மாட்டாத உருவம். நாளும் பொழுதும் நடந்த நிழவுக்காக தன்னைவருத்தும் மன முடைவள். பிள்ளைகளுடன் நாளும் பொழுதும் சேர்ந்து பயணிப்பதனாலோ என்னவோ பிள்ளைகள் போலவே அம்மாவும் இருக்கிறாள் என்று பலமுறை நினைப்பாளர் பத்தொன்பது வயது சுருதி.

பசிக்குது அம்மா...மத்தியானமும் சன்விச்சாப்பிட்டது.

அப்பா வந்திட்டாரா ? என்று தாயை திசை திருப்ப முயன்றாள் சுருதி.

மகளின் மனதை உணர்ந்த மாதுமை நூடில்லக் கொண்டுபோ என்று சொன்னான் நீ தான்

வேண்டாமென்று சொன்னாய் ஒழுங்காக சாப்பிடாது அல்சர் வரப்போகுதென்றவள் தன்னை இறுக கட்டிக்கொண்ட மகளை அணைத்து நெற்றியில் தாயன்புடன் முத்த மிட்டவாறு நல்லா சமாளி என்றபடி சமைய லறைக்குள் நுழைந்தாள்.

மணிக்கூடு இரவு ஏழரைகாட்டி நிற்க சின்ன முள் சிறு நகர்வைத் தொடங்கியது. என்ன இன்னும் உங்கள் அப்பாவைக் காணல்ல கொட்டிற் பனியில் கார் மூடிப்போய்ற்றோ தெரியல்ல...

திரும்ப திரும்ப சொன்னான் பேசாமல் பஸ்ஸில் போங்க என்று கேட்டால் தானே பத்து நிமிடம்கூட நித்திரை கொள்கிற சுகத்துக் காக இந்த மைனஸ் குளிரில் காய்கிறார் போல ஒருதரம் ரெலிபோன் அடிச்சுப்பார் கண்ணம்மா என்று சொலியவாறு குழல் பிட்டை கொட்டினாள் மாதுமை.

தனது படுக்கையில் வாலைச்சுருட்டி படுத்திருந்த பொன்னி திடீரென படுக்கை விட்டுமுந்து பரபரப்பாக தலை வாசலைநோக்கி ஓடவும்,

கதவைத்திறந்து கொண்டு கார் பனியில் மாட்டிப்போட்டு கார் விட்ட இடத்தையும் காணல்ல காரையும் காணல்ல...என்ன பனி என்றவாறு ஆதவன் குளிரில் சுருங்கியிருந்த ஸாக்கலை கழட்டி போட்டுவிட்டு உள்ளேவர பொன்னி துள்ளிப்பாய்ந்து முன்னங் கால்களால் தாவிப்பிடித்து ஆதவனை நக்கினாள்.

பொறு பொறு அப்பா வாறன்.

ஐக்கட்டை கழட்டி விடு என்றவாறு அவளை அன்போடு முதுகில் தடவினான் ஆதவன்.

பனியில் கையுறையை கடந்து விறைத் திருந்த கையின் குளிர்பட்டவுடன் முதுகு மயிர் சிலிரக முனங்கிக் கொண்டு தனது படுக்கைக் குள் மீண்டும் ஓடி வாலை சுருட்டிக்கொண்டாள் பொன்னி.

இப்போ எங்க கார் என்றான் மாதுமை? இப்போ உனக்கு கார்தான் முக்கியமா? மனுசன் களைச்சவிழுந்துவாறான்சொல்றன் பனியில் மாட்டிட்டு என்று உனக்கு விளக்கம் சொல்லவேண்டுமென்று சினந்தபடியே பாத்ருமுக்குள் நுழைந்தான் ஆதவன்.

அம்மா ஏனம்மா?

அவர் என்ன பேபியா? அவருடைய வேலையை அவர் பார்ப்பார் தானே...

கார் கொண்டு போனவருக்குத் தெரியுந் தானே...!

பதிலேதும் சொல்லாது மௌனமாக மகளின் தட்டில் சுடச் சுட பிட்டைவைத்து, சித்தி ஊரில் இருந்து பார்ஸலில் அனுப்பியிருந்த ரின் மீனுக்கு தக்காளி போட்டு குழம்பு வைத்திருந்தாள். அந்தக் குழம்பையும் பிட்டின் மேல் ஊற்றி உடையாத ஒரு துண்டு மீனை ஓரமாக மகளுக்கு வைத்தாள்.

இதில் சொதி இருக்கு இறால் போட்டு வைத்தது என்று சொல்லியபடியே ஆதவ னுக்கும் தனக்குமாக சாப்பாட்டை தட்டில் பரிமாறினாள் மாதுமை.

மேல் கழுவி விட்டு பிஜாமாவுக்குள் மாறிய ஆதவன் ஒரு கிளாஸ் ரெட் வைனை ஊற்றிக் கொண்டு சாப்பாட்டு மேசையில் வந்து அமர்ந் தான்.

என்ன மீன் குழம்பா ? என்றான் மாதுமை யைப் பார்த்து

இல்ல முருங்கைக்காய் குழம்பென்றான் மாதுமை கோவத்துடன். உன் கைபட்டாலே மீன் முருங்கைக்காயாகவும் மாறும் என்றவன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்து கார் கீழ் நிற்குது சாப்பிடு என்றான்.

உன்ர அம்மாக்கு என்னைவிட கார்தான் முக்கியம் என்றான் சுருதியைப் பார்த்து.

அப்பா ஆரம்பிக்காதீங்க...!

நீங்க வீட்டில் நிற்கும்போது எது பனியில் மாட்டியதோ அதைப்பற்றித்தானே கேட்பார்கள் என்றாள் சுருதி.

உனக்கு அம்மாட மூளை கண்ணம்மா என்றான் மாதுமை.

சரி தாயே நான் உங்களப்போல அறிவாளி யல்ல ஆனால் அப்பாவி என்று இள நகை புரிந்தவன் பிட்டைக்குழைத்து மகளுக்கு ஒரு வாயை ஊட்டியவன் இந்தக் குளிருக்கு சுடச்சுட பிட்டுத்தான் தாங்கும் என்றவாறு ரசிச்ச ருசிச்ச சாப்பிடத்தொடங்கினான்.

ஆனால் பசியற்று மாதுமை தட்டில் நண்டு பிடிப்பதை கவனித்தான் ஆதவன்.

என்ன ஒரு மாதிரி இருக்கிறாய்?என்றான் சாப்பிடுவதை நிறுத்திவிட்டு.

சீச்சீ ஒன்றுமில்லை.

நீங்க சாப்பிடுங்க என்று முடிக்கும் முன் சுருதி இல்ல அப்பா இன்று கீர்த்தியின் அப்பா ரயிலின் முன் விழுந்து இறந்திட்டாராம். அதனால் அம்மா மூட் அவுட் என்றாள் சுருதி.

உயிரது தரிக்க
உயிர்ப்பென நீர்த்துளி
உலகினை நிமிர்த்திட
உதிர்த்திடும் வான்துளி

மலர்ந்திடும் சோலை
அழிந்திடும் பாலை
அருவிகள் ஓடி
அலைந்திடும் ஆறாய்

தாங்கிய பெண்மை
தாய்மைப் பேற்றில்
தாரணி காக்கும்
காரணி ஆவாள்

விண்ணின் துளியே
மண்ணினைக் காக்க
பொன்னைத் தூவி
பொற்கிளி ஆக்கும்

களனிகள் கூடி
கதிர்களும் சூடி
குருவிகள் பாடக்
குவலயம் ஆடும்

உயிர்த்துளி இன்றேல்
உதிர்க்கும் கண்துளி
உலகம் செழிக்க
உயிர்த்துளி காப்போம்

கருமுகில் கூடி
கனிந்திடும் துளியே
மழையெனச் சூட
மகிழ்ந்திடும் பூமி

காதல் வாழ்வில்
மோதிய துளியே
காலக் கணக்கில்
மகவெனத் தவழும்

ஓற்றைத் துளியே
கற்றைப் புனலாய்
சிறுதுளி பேணி
சீருடன் நிறைவோம்

உயிர்த்துளி! கீதாபுராணம்

ஐயோ என்ன நடந்தது என்றான் ஆதவன் ஆதங்கதந்துடன்.

தெரியல்ல ....சாந்திதான் தகவல் சொன்னான். ஏதோ பிள்ளைகள் குழப்படி அது இது என்று சொல்றா...காரணமா முக்கியம்?

நாடுவிட்டு நாடு வந்து சொல்லமுடியாத துயரங்களை அனுபவித்து பிள்ளைகளும் ஆளாகிற நிலையில் இந்த தற்கொலை ஒரு பெரிய இழப்புத்தானே...!

அந்த குடும்பத்துக்கு மட்டுமல்ல, நமது சமூகத்துக்குந்தான் என்றான் மாதுமை ஆதங்கத்துடன்.

அம்மா கீர்த்தி கூட முதல் போல படிப்பில் கவனமில்லை. நான் கூட கவனித்துவிட்டு ஏதேனும் பிரச்சனையா ? என்று கேட்டேன். உடனே அழுதாள். பிறகு இல்லை என்றாள்...

கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஏன் தமிழாட்கள் மட்டும் காசு காசு என்று சண்டை பிடிக்கிறார்கள் என்றாள்.

எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை அம்மா. பிறகு அவளே சொன்னாள் அம்மா “எங்கட வீட்டில் இருக்கவும் முடியாது படிக்கவும் முடியாது அக்கா.

அப்பாவும் அம்மாவும் இப்போதெல்லாம் ஒரே சண்டை பிடிக்கிறார்கள்.

அம்மம்மா ஊரில் ஒரு வீடு கட்டினவர்கள். இப்போ கொரோனா வந்தவுடன் அப்பா செய்ற இரண்டாவது வேலை இல்லாமல் போய்ற்று. அதோட அப்பாக்கும் அம்மாக்கும் 80 வீத சம்பளந்தான். ரெஸ்ரண்டும் பூட்டு இரண்டு பேரும் வீட்டில தான்.

இங்க பேங்கில எடுத்த லோன் கட்ட வேண்டும்.

அதோட சும்மா சும்மா சண்டை. உன்னாலதான் ஈழத்தில அந்தப்பெரிய வீட்டைக் கட்டியது என்று அப்பா தொடங்குவார். அதைவிட நல்லா குடிக்கிறார். அம்மாக்கு உடனே கோவம் வந்து விடும். குடிக்கவேண்டாமென்று அம்மா வேற கத்திறா.

எங்க படிக்கிறது? இதனால் தம்பியவங்களும் நல்லா ரெலி போன்ல இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி கவலைப்பட்டாள் அம்மா என்றாள் சுருதி. நீ என்ன சொன்னாய் என்றாய் மாதுமை அதிகாரத்துடன்.

தாயின் குரல் தொனியை புரிந்த சுருதி அம்மா இப்போது தொழிலோடு தொடர்புபட்டு கருத்துகேட்கிறாளென்று புரிந்து கொண்டாள்.

உனக்கு சிக்கலாக இருந்தால் அப்பா அம்மா வோடு கதையென்று சொன்னேன் அம்மா என்றாள் சுருதி நிதானமாக.

சரியான பதில்தான் சொல்லியிருக்கிறாய் என்று மகளை மெச்சியவள் நாளைக்கு பின்னேரம் வேலைமுடிய ஒரு எட்டு போய்வந்துவிடுவோம் என்றவள் சாப்பாட்டுத்தட்டை தூக்கி கொண்டு சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள்.

ஆதவனும், சுருதியும் மாதுமையின் உணர்வை மதித்தவர்களாக கொரோனா தடுப்பூசி குறித்து அலசஆரம்பித்தார்கள்.

இந்த தற்கொலைக்கு கொரோனா காரணமா? இல்லை திட்டமிடல் இல்லாத வாழ்க்கை காரணமா? இல்லை அவரது நடத்தையில் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமா?

இப்படி தனக்குள் மீண்டும் பலகோணங்களில் கேள்வி எழுப்பி விடைதேடியவாறே உறங்க முனைந்தாள் மதுமை.

அதிகாலை ஐந்தை தொட்டுவிட்ட மகிழ்வில் சத்தமிட்ட கடிகாரத்தை நிறுத்திவிட்டு அயர்ந்து தூங்கும் ஆதவனை பார்த்துக்கொண்டே மெல்ல எழுப்பி பாத்ருமுக்குள் நழைந்தாள் மாதுமை.

இன்று ஆதவனுக்கு விடுமுறை. ஓரளவு வீட்டு வேலைகளை கவனிப்பான் என்று நிம்மதியுற்றவளாக குளித்து வேலைக்குத்தயாராகி மகளுக்கும் தனக்குமாக ஹோரலிக்ஸ் போட்டு பாலை சூடாக கலக்க குட்மானிங் அம்மா என்று சுருதி வரவும் சரியாக இருந்தது.

குட்மானிங், பாலை மறக்காமல் குடி! சாப்பாட்டு பெட்டியை மறக்காத ஒழுங்காக உடுப்பை போடு மாஸ்கை மறக்காதே என்று பட்டியல் இட்டவாறு பாலை குடித்துவிட்டு பத்திரம் கண்ணம்மா என்றவாறு கதவைத்திறந்து ரயிலைபிடிக்க விரைந்தாள் மாதுமை.

பதிலுக்கு சரி அம்மா பத்திரம் என்றாள் சுருதியும்.

வேகமாக நடந்துவிட முடியுமா என்று சொல்லி பயமுறுத்துவது போல வெண்பனி கால்களைமென்மையான பனிப்புதையலுக்குள் மூழ்க வைத்தது.

காலை 6:45

ரோட்டில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஓரிருவர்.

முழு நீள ஜக்கட்டும் கொரோனா முகமூடியுமாக தெரிந்தனர்.

கண்மூடி திறப்பதுக்குள் எத்தனை மாற்றம்?

இயற்கையின் வீரியத்தின் முன் எந்த விஞ்ஞானமும், அஞ்ஞானமும் தோற்றுத்தான் போகவேண்டுமென்று எண்ணியவாறு கால்களை சற்று அழுத்தமாக ஊன்றி சற்றுவேகமாகவே நடக்கமுயன்றாள் மாதுமை.

7:05 ரயிலை பிடிக்கவேண்டும்!

அந்த நினைப்பில் பயமுறுத்திய பனியை மறந்து கால்களுக்கு உத்வேகம் கொடுத்தாள்.

ரயில் வண்டியினுள் ஏறி ஓரமாக இருந்த ஒற்றை இருக்கையில் இருந்தவன் இந்தக் குளிரிலும் வியர்ப்பதை உணர்ந்தாள்.

வெறுமையும் அமைதியும் சூழ விரைந்து சென்றது மின்சார ரயில்.

வண்டியினுள் கைகால்கள் கட்டப்பட்ட மனிதர்களைப் போல ஆடாது அசையாது இருந்த பிரயாணிகளை பார்த்தாள்.

ஏதோவொரு மருந்து வாடை

கண்கள் மட்டும் கதை பேச கற்சிலை போலவே இருந்தனர்.

இந்த கொரோனா வரமுன் இந்த ரயில் பயணந்தான் இவளுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கும் இரண்டாவது காப்பிகலகல என்று பயணிகள் அறியாது விட்டாலும் காலை வணக்கம் சொல்லும் அனேக புன்னகை முகங்கள். அலங்கார பதுமைகள் சுடச்சுட காப்பி வாசனைகள்... இப்படி எத்தனையோ...

இந்த கொரோனா வந்து ஒரு வருடத்தை தொடும் நிலையில் ஓராயிரம் மற்றங்கள்.

சக மனிதர்களை பயத்தோடு பார்க்கும் கண்கள்.

தீண்டாமைச் சமூகமாக உலகமே மாறி விட்டது.

எத்தனை காலத்துக்கு இந்த நரகமென நினைத்தவள் சூரிச் பிரதான ரயில் நிலையம் என்ற அறிவிப்பில் சிந்தைக்கு சிறையிட்டு இறங்குவதற்கு தயாராகினாள்.

என்ன ஆதவன் என்ன செய்றீங்க?

இன்று பயங்கர வேலை

இப்போதுதான் பள்ளியை விட்டு ரயில் பிடிக்க போறன்

17:55 க்கு ஓபர்கிளாட் வந்துவிடுவேன்.

நீங்கள் கார் எடுத்துக்கொண்டு ரயில் நிலையம் வந்தால் கீர்த்தி வீட்டுக்கு போய்வந்துவிடலாமென்றாள் மாதுமை.

சரி வாறன் என்று தொலைபேசியை துண்டித்தான் ஆதவன். மாதுமையின் கையில் மக்டோனாசில் வாங்கிய சூடான காப்பியைக் கொடுத்தவன்

சோர்ந்திருந்த மனைவியின் ஒற்றைக் கையை தனக்குள் இறுக்கி அதையே நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீயா என்றான் வீதியில் கண்களை நிறுத்தியபடி.

ம். என்ன செய்வது? எந்தவகையில் அந்த குடும்பத்துக்கு உதவலாமென்ற யோசனை தான் இப்போது ...

சரி நீங்க மெல்ல போங்க...

என்ன கொட்டு கொட்டுது என்றாள் மாதுமை.

முதல் முதலாக கீர்த்தி வீட்டுக்குள் நுழை கிறாள் மாதுமை.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில ஆண்கள் சமூக இடைவெளியை பின்பற்றி நின்று உரத்தகுரலில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இவர்களைக் கண்டவுடன் வணக்கம் என்றார்கள். நேராக உள்ளே போங்க என்றார் ஒருவர்.

பெரிய ஹால்படத்தில் மாலையுடன் அவர். அழுது ஓய்ந்து துவண்டு போன ஒருத்தியாக அந்தப்பெண். ஒவ்வொரு மூலையிலும் முன்று பிள்ளைகள் கைத்தொலைபேசியுடன்.

என்னதான் பிரச்சனையென்றாலும் இந்த ஆள் இப்படி செய்திருக்க கூடாதென்று பேசிக்கொள்ளும் அறிவாளிப் பெண்களாக சிலர்.

ஊரில் இப்படியொரு மரணம் நடந்திருந்தால் மறக்கவைப்பதற்கேனும் பலர் கூடியிருப்பார்கள்.

கூடுபவர்களின் பலத்தால் இழப்பில் சோர்ந்தவர்கள் எழுவதற்கான சிறு துளி சக்தியேனும் கிடைத்திருக்கும்.

சும்மாவே வெளிநாட்டில் இழப்பில் கூடும் தொகை குறைவுதான். அதிலும் இந்த கொரோனா சட்டதிட்டங்கள் வேறு.

இந்த பெண்ணுக்கு மட்டுமல்ல பிள்ளைகளுக்கும் நீண்ட உளவியல் ஆலோசனை மற்றும் நம்பகத்தக்க ஆதரவும் தேவைப்படும்.

தனக்கான கடமை என்ன என உணர்ந்தவள் கீர்த்தியின் தாயருகில் சென்றாள். உங்களால் மட்டுமே இந்தச் சூழலை எதிர்கொள்ள முடியும். தனித்திருக்கும் நாட்டில் நீங்கள் தனியாக இப்போதும் இல்லை. பிள்ளைகள் மூவரும் உங்களுக்காக காத்திருக்கின்றனர். சில நாட்கள் ஓய்வெடுப்பது நல்லது. ஆனால் ஒடுங்கி விடாதிங்க... உங்களுக்காக கடமைகள் இரட்டிப்பாக காத்திருக்கிறது என்றாள் மாதுமை.

அந்த கண்களில் ஒரு சிறு தீச்சுடர்.

தனது கணவன் படத்தை திரும்பி பார்த்தவள் இந்த மனுசன் போல நானொன்றும் இல்லை. என்ற பிள்ளைகளுக்காக நான் வாழ்வேன் என்று சொல்லி விசும்பினாள்.

கீர்த்தியின் முகத்தில் ஒரு தெளிவு....

ஓடி வந்து மாதுமையை கட்டியணைத்தவள் எல்லோரும் என்ன நடந்தது? ஏன் இப்படிச் செய்தவரென்று? கேட்கிறார்கள் அன்ரி. சில பேர் ஏதும் கடிதம் எழுதி வைத்திருப்பார்

தேடுங்க என்று சொல்றாங்கள்...

அப்பா ஏன் இப்படி செய்தவரென்று எங்களுக்கே தெரியது அன்ரி என்று கைகளினால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு குலுங்கி குலுங்கி அழுதாள் கீர்த்தி.

கீர்த்தி நீ வளர்ந்த பிள்ளை. வருகிறவர்கள் மற்றும் கேட்கிறவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை. இதை அறிந்து என்ன செய்யப் போகிறீர்களென்று நறுக்கென்று கேள்... அப்போது சரி இடம், பொருள், சூழல் அறிந்து பேசப் பழகட்டும்.

என்றவள் மாலைக்குள் புன்னகைத்த மனிதரை வெறித்து பார்த்தாள்.

இந்த தற்கொலை முடிவை எடுப்பதற்கு எந்தளவு மனோவலிமையை வலு இழந்த மனதுக்கு நாளும் பொழுதும் கொடுத்திருப்பீர்களென்று என்னால் உணர முடிகிறது.

ஒருவரின் இறப்பு கூட மற்றவருக்கு சாதகமாக இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணும் சமூகம் நாம்.

தற்கொலை சரியான தீர்வல்ல... அதேசமயம் தவறென்று விமர்சிப்பதற்கு எந்த தகுதியும் எவருக்குமில்லை. ஏனெனில் நாம் யாவரும் இந்த உலகத்தில் தனித்தன்மை கொண்ட தனி மனிதர்கள் மட்டுமே...!

அதற்கேற்பவே வலிகளை கடக்க வழி தேடுகிறோம் என்றாள் மாலை மனிதரிடம் மௌன மொழியில்.

உனக்கு தோன்றினால் எந் நேரமும் என்னை தொடர்பு கொள்ளலாம் கீர்த்தி நீ கடந்து விடுவாய்!

என்றவள் நிம்மதியுடன் காரை நோக்கிச் சென்றாள்.

ஆதவன் கேட்டான் விரைவில் சரியாகி விடுமா?

வெகு விரைவில் என்றாள் இளநகையுடன் மாதுமை.

எப்படிச் சொல்கிறாய் என்றான் ஆதவன்.

ஆண் நூறு முறை யோசித்து முடிவெடுப்பான். பெண் சூழ்நிலைக்கேற்ப சிந்தித்து முடிவெடுத்து செயலாற்றுவாள். அதனால் மட்டுமே இயற்கை தாய்மை என்ற தகுதியை அவளிடம் கையளித்தது என்றாள் மாதுமை.

புரிந்தது என்றவன் வண்டி ஓட்டுவதில் கவனம் செலுத்த சிறு நிம்மதியுடன் கண்களை மூடி கார்சீட்டில் சாய்ந்தாள் மாதுமை.

நல்லூர் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்

**தமிழ் மூலகத் தாய்மொழி பென்றது
பறையடித் தோதாய பன்மொழிப்புவலன்
சொல்லா ராய்ச்சியும் தொல்லா ராய்ச்சியும்
வல்லவன் பையி லுழியே நடப்பென்
மலையக தேசமே கலையெனக் கொண்ட
ஞானப்பிரகாச நாவன் இலங்கை
என்றும் போற்றும் எழிலார் வந்தகச்
செல்வனைத் தம்முர் சந்தத்து நதம்
யூக தழும்பணி பொல்க நல்லறவே**

-யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்-

நல்லூர் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் 1895ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முப்பதாம் திகதி மானிப்பாயில் பிறந்தார். 1947ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இருபத்தியிரண்டாம் திகதி யாழ் நல்லூரில் தமது வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார்.

இவருடைய குழந்தைப் பருவத்தையும் பிள்ளைப் பருவத்தையும் பார்க்கும் பொழுது சைவசமயம் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவம் (அமெரிக்க மிசன்) கத்தோலிக்க சமயம் என்பன அவரை உருவாக்குவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன என்று கண்டு கொள்ளலாம்.

சுவாமிகளுடைய தாய்வழிப் பாட்டனார் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த காடினார் சிற்றம்பலம். இவர் காடினர் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தாலும் கிறிஸ்தவரல்லர். மானிப்பாயின் பழம்பெரும் சைவக் குடும்பொன்றைச் சேர்ந்தவர். இவர் தமது மூத்த மகளான தங்கமுத்துவை சாமிநாதபிள்ளை என்ற ஆசிரியப் பெருந்தகைக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். சாமிநாதபிள்ளையைப்பற்றி ஞானப்பிரகாசரின் வாழ்கை வரலாற்றை எழுதியவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்¹.

சைவப்பழமாகிய சாமிநாத பிள்ளை தன்னுடைய தனயன் பிற்காலத்தில் செய்ய விருக்கும் அரும்பணிகளைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தவரைப் போல பெருமூச்சு விடுகின்றார்.

சாமிநாத பிள்ளை தமது மகனுக்கு வைத்தியலிங்கம் என்று பெயரிட்டார். ஆனால் வைத்தியலிங்கம் ஒரு வயதாகவிருக்கும் பொழுதே சாமிநாதபிள்ளை மறைந்துவிட்டார். தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின்பு வைத்தியலிங்கம் நாற்பது நாட்கள் காய்ச்சலினால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தினார். அமெரிக்க மிசன் பாடசாலைகளிற் கற்றிருந்த தங்கமுத்து பைபிளிலிருந்து யோபு என்ற பகுதியை வாசித்து கண்ணீர்விட்டு வேண்டுகல் செய்தார். “கடவுளே என் குழந்தை இப்பேராபத்தான வருத்தத்திலிருந்து தவறுமானால் உமது சேவைக்கே இந்தப்பாலகளை அர்ப்பணம் செய்கின்றேன். உமது திருவேதத்தை பரப்பும் ஒரு போதகராக இவனை ஏற்றுக்கொள்ளும்” என்று மன்றாடினார்.

வைத்தியலிங்கம் சுகமடைந்தார். தங்கமுத்து கைம்பெண்ணாகவிருப்பதை அவரின் தகப்பனார் காடினர் சிற்றம்பலம் விரும்பவில்லை. தங்கமுத்துவுக்கும் அச்சவேலியைச் சேர்ந்த சந்தியாப்பிள்ளை தம்பிமுத்துப்பிள்ளைக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் முக்கியமான அடியார்களில் ஒருவர். கத்தோலிக்க நூல்களைப் பதிப்பிப்பதோடு அமையாது “சன்மார்க்க போதினி” என்ற மாதாந்தப் பத்திரிகையையும் நாற்பத்தேழு வருடங்களாக நடத்தியவர்.

ஞானப்பிரகாசரின் கல்வி, மிசன் ஆரம்ப பாடசாலை, மானிப்பாய் மெமோரியல் பாடசாலை, யாழ் பத்திரிசி

பேராயர் எஸ்.ஜெபநேசன்

யார் கல்லூரி என்பனவற்றில் தொடர்ந்தது. படிப்பு முடிந்ததும் புகையிரதப் பகுதியில் நியமனம் பெற்று நாவலப்பிட்டியில் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

இக்கால கட்டத்திலே தான் கிறிஸ்தவ துறவியாகி இறைவனுக்கும் மக்களிற்கும் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றலாயிற்று. அவரின் முடிவு சிறிய தகப்பனாராகிய தம்பிமுத்துப்பிள்ளைக்கு பேரிடியாகவிருந்தது. அவர் ஞானப்பிரகாசர் தமது அச்சபணியையும் பத்திரிகைப் பணியையும் தொடர்ந்து செய்வார் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தார். ஞானப்பிரகாசர் தனது முடிவை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. புனித மாட்டினார் குருத்துவப்பள்ளியில் பயின்று 1901ஆம் ஆண்டு தனது 26 வயதிலே குருவாக அபிசேகம் பண்ணப்பட்டார்.

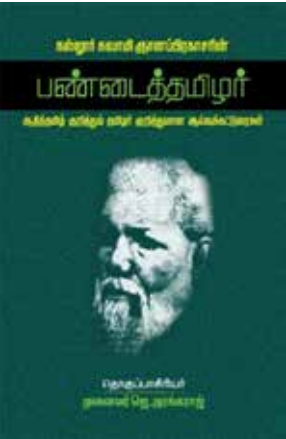
இதற்குப் பின்பு மொழியாராய்ச்சி வரலாற்று ஆராய்ச்சி, மதப்பிரசாரம் என்பனவற்றில் அரியசாதனை படைத்தார். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் மகோன்னதமானவை. இந்தப் பணிகளே சுவாமி ஞானப் பிரகாசரை இலங்கையின் ஒப்பாரும் மிக்காருமற்ற பேரறிஞனாகவும் காட்டி நிற்கின்றன.

மொழியாராய்ச்சி

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம், “தமிழர்க்குச் செய்த தொண்டிலே ஞானப் பிரகாசர் செய்த தமிழ்ச் சொற்பிறப்பாராய்ச்சியே மிகமிகச் சிறந்ததென்று குறிப்பிடலாம்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஞானப்பிரகாசர் தமது சொந்த முயற்சியினால் இருபதுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். சமஸ்கிருதம், பாளி, சிங்களம், தெலுங்கு, மலையாளம், ஹிந்தி, போர்த்துகேயம், ஆங்கிலம், இலத்தீன், ஜேர்மன் முதலிய மொழிகளைக் கற்று அவற்றோடு தமிழை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். இதன் மூலமாக பல வியப்பூட்டும் உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

அவருடைய கருத்து தமிழே உலகத்தின் தாய்மொழி என்பதாகும். இதற்கு சான்றாக பண்டைய மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் விரவியிருப்பதைக் காண்பித்தார். மேலும் அ,இ,உ,எ என்னும் நான்கு எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழிலுள்ள எல்லாச் சொற்களும் பிறந்தன என்று எடுத்துரைத்தார்.

தமிழ் மக்களுக்கு அவர் அளித்த இன்னொரு பெருங்கொடை அவரை உருவாக்கி அளித்த சொற்பிறப்பு – ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி (etymological and comparative Lexicon of Tamil Language). ஆனால் இந்த நூல் முற்றுப்பெற முன்னரே அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். சொற்பிறப்பு அடிப்படையில் அவருடைய விளக்கத்தைப் பின்வரும் பதங்களில் காணலாம்.

அப்போஸ்தலன் - As Appostalan n(Port. apostolo fr, Ger, apo – stella to end away) Chr Apostle கிறிஸ்து நாதரின் தலைமைச் சீடர்களில் ஒருவன்.

அப்பர் -appar m (pl from appan) (1) onorofic for father பிதாவுக்கு மரியாதைப் பெயர். Thirunavukkarasu Nayanmar தேவாரம் இயற்றிய மூவருள் ஒருவர்.

டைய நேர்மையான பதிவுகளுக்கு பின்வருவனவற்றை உதாரணமாகக் காட்டலாம். இடப்பெயர்களின் வரலாறு என்ற நூலில் நாராந்தனையை நாராந்தெனிய என்ற சிங்களப்பெயருடன் தோன்றியது என்கிறார். அதாவது தோடம்பழத்தோட்டம். அவ்வாறே கொய்யாத்தோட்டம் பேரதெனியா என்ற சிங்களக் பெயரினால் உருவாகியது என்கிறார். மாவிட்டபுரத்தை மகாவட்டபேர (பெரிய ஆலமரவிகாரை) என்று கூறுகின்றார்.

தொல்புரம், சுளிப்புரம் என்பன பழைய கிராமம் தொல்பேத சுளிபேத என்ற விகாரைகள் இருந்த இடமென்றும் கூறியுள்ளார். கம என்ற கிராமத்தை உணர்த்தும் சொல் மல்லாகம் சுன்னாகம் கொடிகாமம் பண்ணாகம் என்று தோன்றியவை. வில, சீடழ, ஆல என்ற இறுதிபெற்ற பல சிங்களப் பெயர்களே என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். வட இலங்கையிலுள்ள பல பெயர்கள் சிங்களச் சொற்களின் சிதைவுகளே இவற்றை சுவாமிஞானப்பிரகாசர் ஒளிவு மறைவின்றி எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

அவருடைய ஏனைய முக்கியமான நூல்கள் யாழ்ப்பண இராச்சியத்தின் வரலாறு தமிழ் சிங்களம் பாளி போர்த்துக்கீஸ ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளிலே கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளைக் கொண்டு உள்ளூரில் நிலவிய மரபுகளைக் கொண்டே எழுதப்பட்டவை. வையாபாடல் என்ற கவிதை நூலை மயில்வாகனப் புலவர் எழுதினார். இதனை வையா வசனம் என்று உரைநடையில் வழங்கினார் சுவாமிஞானப்பிரகாசர்.

வரலாற்று நூல்கள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்திலும் அதிகமானவற்றைத் தமிழிலும் எழுதினார். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களுள் பின்வருவன முக்கியமானவை,

1. The kings of Jaffna
2. The Tamils Ancient and Chronology
3. Origin of caste among Tamils

தமிழில் அவர் எழுதிய வரலாற்று நூல்களுள் பின்வருவன முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன.

1. தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும்
2. செகராச சேகரன்
3. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
4. வைய வசனம்
5. பரராச சேகரன்

ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளின் வரலாற்று நூல்களிலே புனைவகற்றல் முக்கியம்

(3) Ram – He goat

ஆணாடு - தொல்க பொ 602

4. male monkey ஆண் குரங்கு - சஸ்டி உரை

வரலாற்று ஆராய்ச்சி

பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்³, சுவாமிஞானப்பிரகாசர் இலங்கையில் தோன்றிய தமிழ் அறிஞர்களில் ஒப்புயர்வற்ற அறிவாற்றலும் புலமையும் கொண்டவர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் இவருடைய வரலாற்றுப் புலமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன என்று கூறுகின்றார். முதலாவது குருத்துவப்பணியில் அவர் பெற்றிருந்த பயிற்சி. இரண்டாவது அக்காலத்தில் நிலவிய கீழைத்தேய கல்வி ஆர்வம். குருத்துவக் கல்லூரியிலே வரலாற்றை நன்கு கற்றுக்கொள்ள சுவாமிஞானப்பிரகாசருக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. கிறிஸ்தவ திருச்சபை வரலாற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. ஐரோப்பாவின் மத்திய காலத்திலே திருச்சபை வரலாறுகள் நன்கு எழுதப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. இதனைப் போலவே 19ஆம் நூற்றாண்டில் கிளர்ந்தெழுந்த கீழைத்தேய கல்வி ஆர்வம் ஞானப்பிரகாசரை தகை சார்ந்த வரலாற்றாளராக்கியது. கீழைத்தேய கல்வி ஆர்வலர்கள் (ORIENTALISTS) தென்னாசியாவின் கலை கலாசாரம் என்பனவற்றைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தனர்.

சுவாமிஞானப்பிரகாசர் வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டமைக்கு அவர் தமிழ் மீதும் தமிழ் மக்கள் மீதும் கொண்டிருந்த பற்று முக்கியமான காரணமாகும். ஆனால் அவருடைய நூல்களிலே காழ்ப்பையோ, பக்கச் சார்பையோ காண முடியாது. அவரு

பெற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாடி, மாவிட்டபுரம் பற்றிய கதைகளை தக்க சான்றுகளுடன் நிராகரித்தார்.

மதப்பிரச்சாரத்தல் மகோன்னத சாதனை

ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் தமிழ்க் காதல ராகவும், வரலாற்று ஆர்வலராகவும் வாழ்ந்த பொழுதிலும் கத்தோலிக்க மதப்பிரச்சாரத்திலும் ஊக்கமாக ஈடுபட்டுழைத்து பலரை கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பின்பற்றும்படி செய்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது அவருக்கு அதிக அன்பிருந்தது¹. தென்னிந்தியாவில் திராவிட இயக்கத்தார் சாதிக் கொடுமைகளைச் சாடியது போலவே ஞானப்பிரகாசரும் சாதிக்கட்டுப் பாடுகளை நஞ்செனவெறுத்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பல அற்புதங்களை நீங்கள் செய்யலாம் ஆனால் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறான சாதி என்ற சூழலை அழித்து விடமுடியாது. அது தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் ஊடுருவியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட காழ்ப்பின் கொடுமைதான் பல நூற்றாண்டுகளாகவும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகவும் வளர்க்கப் பட்டு வருகின்றது என்று எழுதியுள்ளார்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அவர் அரவணைத்து கத்தோலிக்கராகக்கிய காரணத்தினாலே அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அப்போஸ்தலன் என்று குறிப்பிடப்பட்டார். நல்லூரைத் தமது தலமைக்காரியாலயமாகக் கொண்டிருந்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மாட்டுவண்டிகளிலும் கால் நடையாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் ஊர்களுக்குச் சென்று அவர்களோடு குடிசைகளிலே தங்கினார். அவர்களுடைய கல்விக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் தம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்தார். இவரின் நற்பணியினால் மூவாயிரம் மக்கள் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். இந்தச் சாதனையை இலங்கையில் யாரும்

இதுவரை விஞ்சிவிடவில்லை. நடப்பட்ட பயிர்களுக்கு தொடர்ந்து நீர்ப்பாய்ச்சல் வேண்டும் என்பதனை அவர் உணர்ந்து நாடகங்களை எழுதி அரங்கேற்றினார். சமய அறிவு புகட்டும் நூல்களையும் ஜெப நூல்களையும் இலகு தமிழில் எழுதி புதிதாக மதம் மாறியவர்கள் படிக்கும்படி செய்தார். கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராக வெளிவந்த நூல்களுக்கு பதிலுரை எழுதினார். அவருடைய தாயார் இளமைப்பருவத்தில் புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பொழுதும் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் புரட்டஸ்தாந்து பாதிரிமார்களின் செயற்பாடுகளை வெறுத்தார். வீரமாமுனிவர் பரமாத்தன் என்னும் அவிவேக பூரணருகு என்ற கதையை எழுதி புரட்டஸ்தாந்து பாதிரிமாரை எப்படி எள்ளி நகையாடினாரோ அப்படியே சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் 'மெய்ப்போதகரும் பொய்ப்போதகர்களும்' என்ற நூலை எழுதி புரட்டஸ்தாந்து போதகர்களின் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார். சமயப்பிரச்சாரத்தில் அவர் எவருக்கும் அஞ்சாத மறவனாகவே தம்பணி யாற்றினார்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆறுமுக நாவலரையும் போற்றியுள்ளதாக² ஈழகேசரி பத்திரிகை 1928ஆம் ஆண்டு குறிப்பிட்டுள்ளது. நாவலரது சமயாபிமானத்தையும் அஞ்சா நெஞ்சத்தையும் தமக்குக் கிடைக்க அருளாலே கொண்ட கடவுட்பத்தியையும் புகழாது இருக்க முடியாது.

1981ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22ஆம் திகதி இலங்கை அரசாங்கம் இந்த வீரத் துறவிக்கு நினைவு முத்திரையை வெளியிட்டுக் கௌரவித்தது.

அடிக்குறிப்பு

- 1 அமுத - நெஞ்சே நினை - விதுவான் ச. அடைக்கல முத்து பக்கம் 10
- 2 மேற்படி பக்கம் 11
- 3 பேரசிரியர் சி.பத்மநாதன் Jaffna College Miscellany Centenary publication - October 1879 பக்கம் 104-109
- 4 அழகரசன் அடிகள் கலாநிதி வே.அன்ரனி ராஜன் - சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சிந்தனைகளையும் பணியும், பக்கம் 36 - 1981 மே 22ல் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நினைவு முத்திரையை வெளியிட்ட போது நடத்தப்பட்ட கருத்தங்களில் வாசிக்கப் பெற்ற கட்டுரைகள். 'In Jaffna you may work other miracles but not the one of dissipating the unchristian atmosphere of caste which may be said to permeate the very being of the Tamil man such is the tyranny of pre judice nurtured trough centuries and millenniums'
- 5 மேற்கோள் பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜா

அழிக்கப்பட்ட முகம்

இலட்சிய மை பொசியும்
பேனையைப் பிடிக்கும் கை
விலங்குகளை அறியாது
பூமித்தாயின் நிறம், சுவை, மணம்
கொண்ட அவன்
தன்னையே விதைத்து
கவிஞனாக முளைவிடுகிறான்

மக்கள் நெஞ்சங்களில்
நறுமணமாக அவன் பரவுகிறான்
மயிர்க்கொட்டியாய் இருந்தவன்
வண்ணத்துப் பூச்சியாக மாறி
வானவில்லாய்ப் பரவுகிறான்

பசியும் தொடுவானமும் சந்திக்கும்
இரக்கமின்மைக்கும் அநீதிக்கும் எதிராக
அவன் ஓர் வஞ்சினப் பாட்டுப் பாடுகிறான்
விரைந்து மங்கிக் கொண்டு போகும்
மனிதாபிமானத்தைக் காக்க
குளிர்மையான கர்ப்பூர நிழல் தருகிறான்

அப்பொழுது பிறந்த குழந்தைகளின்
முதல் அழகையில்கூட
அமெரிக்க டொலர் என்ற சொல்
மிழற்றப்படுவதை அவன் கேட்கிறான்

எங்கள் கொல்லையின் வேப்பமரக்
கிளைக்கு
அவர்கள் உரிமை கோருவதை அவன்
காண்கிறான்
கணினித் திரை வணிகத்தில்
கைபேசிக் காதல்கள், இணையத்
திருமணங்கள்,
தாலிகட்டு, கர்ப்பம். எல்லாம் அவசரத்தில்!

நெல்லுங்கு மூலம் :
சார்தொண்ட நூசம்ம ராஜ்
தமிழில் : சோ.ப

சும்மா எழுதிய கவிதை...! ?

மரபுகள் திணித்த வரையறைகளின் கர்வம்
வாழ்வியல் துயரம்
கவனிப்பாரற்ற விண்ணப்பங்களின் தூசியில்
வன்முறை உற்பத்தி
விமானத்தில் வருகிறது மதுபானச் செலவு
வடலிக்குள் ஆசிரியர் தினம்
எரிப்பவர்க்குச் சாராயம் செலவு தாங்காது
தானே புதைகிறது உடலம்
நல்லவனைச் சாகடித்து பத்துத் தலை
பொருத்துகிறார்கள்
வன்புணர்வு ராமர்கள்
வயிற்றுப் பசிக்கு இரந்துகேட்ட காசு
மீட்டர் வட்டியில் மினுங்குது
ஆசாரமாய் பேசும் பொய்யான நடிப்பில்
உண்மை உடைகிறது
வாழாவெட்டி யசோதை சாபம் பலிக்கவில்லை
புத்தனுக்கு ஞானம்
விடியாமல் தொடரும் இரவின் நீட்சியில்
மணமுறிவு விளம்பரம்
தன் குமாரனைக் காப்பாற்றிய கடவுளுக்கும்
இரக்கமில்லை
துளிர்க்காத சிலுவை.
நிலவை உடைத்து இரவைத் துளைக்கிறது
என் கவிதை.

கனகசபாபதி செல்வநேசன்
அல்வாய்.

கலாசார எழுத்தறிவு

கலாசார எழுத்தறிவு என்ற சிந்தனையை அமெரிக்க இலக்கிய ஆய்வாளர் E. D.Hirsch என்பார் முன்வைத்தார். ஒரு சமூகத்தில் வாழ்வதற்கு வழமையான எழுத்து, வாசிப்புத் திறன்கள், (எழுத்தறிவு) மட்டும் போதுமான தல்ல. சகலரும் கலாசார எழுத்தறிவு உடைய வராக இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய எழுத்தறிவுடையவன் தான்சார்ந்த சமூகத்தில் மொழியுடன், அதன் வரலாற்றுக் கதைகள், மரபுத் தொடர்கள், மரபுகள், இலக்கியம், பொழுதுபோக்கு நடைமுறைகள், குறியீடுகள், அறிகுறிகள், என்பன பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இதனால் ஒருவன் அக்கலாசாரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் இலகுவாக உரையாட முடியும். அவர்களை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும் எனத் தெரிவித்தார்.

ஒருவன் தனது கலாசாரம் பற்றி அறிவதுடன் தனக்கு அயலில் உள்ள ஏனைய இனத்தவரின் கலாசாரங்களைப் புரிந்து கொள்வதையும் இது கருதும். பன்மைக்கலாசார எழுத்தறிவு என்ற எண்ணக்கரு இவ்வாறான பொருள் கொண்டது. ஆயினும் கலாசார எழுத்தறிவு ஏனைய கலாசாரங்கள் பற்றிய புரிந்துணர்வையும் குறிக்கும். இத்தகைய கலாசார எழுத்தறிவானது இலங்கை போன்ற பன்மைக் கலாசார சமூகங்களில், இன நல்லிணக்கத்தை உயர்த்த உதவும்.

எவ்வாறாயினும் Hirsch கலாசார எழுத்தறிவை, சாதாரண எழுத்தறிவுடன் - மொழித் திறன்களுடன் தொடர்பு படுத்திக் கூறுவார். மொழியின் பின்புலத்தில் இருப்பது கலாசாரம். ஒரு மொழியை அம் மொழிசார்ந்த கலாசாரப் பின் புலத்திலேயே கற்றுக்கொள்ள முடியும். எனவே மொழிசார்ந்த எழுத்தறிவு வளர்ச்சிமிக்க கலாசாரம் பற்றிய புரிந்துணர்வும் அறிவும் தேவையென அவர் கருத்தாக்கம் செய்வார்.

கலாசாரப் பின்புலம் பற்றிய தகவல்களையும் அறிவையும் பெறாது அது சார்ந்த மொழியைச் சரியாகப் பயன் படுத்த முடியாது. அவர்கள் வாசித்ததையும் பிறருக்கு முறையாகக் கூறமுடியாது. இதனால் வாசிக்க

எழுத்த தெரிந்தால் மட்டும் ஒருவர் 'எழுத்தறிவு டையவராகி' விடமுடியாது. என்பது அவருடைய கருத்து. உதாரணமாக அமெரிக்கக் கலாசாரம் பற்றிய அறிவின்றி அமெரிக்கத் திருமண வைபவம் பற்றி வாசித்து அறிந்து கொள்ள இந்திய மாணவர்களால் முடியாது. (அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் நன்கு தெரிந்திருக்கலாம்) இந்தக் கருத்தை Hirsch தமது ஆய்வுகள் மூலம் நிரூபித்தார்.

இதற்கு அவர் கூறும் மற்றுமொரு உதாரணம், ஆங்கிலேயர் பயன் படுத்தும் 'வெள்ளை யானை' White elephant என்ற சொல். ஆங்கில கலாசார வழக்கினை அறியாது இதன் பொருளை அறிந்து கொள்ள முடியாது. இதன் ஆங்கில வழக்குப் பொருள், செலவு மிக்கது, பயனற்றது, பேணிப் பராமரிக்கமுடியாதது என்பதாகும்.

அமெரிக்க கல்வி பற்றிய விமர்சனம்

'கலாசார எழுத்தறிவு' என்ற தமது கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில், Hirsch அமெரிக்கர் கல்வி முறையைக் குறை கூறினார். பிரெஞ்சு அறிஞர் ரூசோவும் அமெரிக்கத் தத்துவஞானி ஜொன் டூயியும் நீண்ட காலமாக அமெரிக்கக் கல்வி முறையில் செல்வாக்குச் செலுத்தினர். இருவருமே பிள்ளைகளுக்குத் தகவல்களை வழங்குவதை எதிர்த்தனர். பிள்ளை, அனுபவம் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் கையாளத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கல்வி யானது குறிப்பிட்ட பாட விடயத்தை வழங்குவதல்ல, பொதுவான திறன்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஆற்றல் பிள்ளைகளிடம் உண்டு என டூயி சற்று அதிகமாகவே நம்பினார்.

இதற்கு மாறாக Hirsch மனிதர்கள் சிறப்பாகத் தொழிற்பட, சிறப்பாகத்

பேராசிரியர்
சோ. சந்திரசேகரம்

தொடர்பாடல் கொள்ள தெரிந்திருக்க வேண்டும், அதற்குப் பிள்ளைகள் அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்ளும் கலாசாரம் பற்றிய தகவல்களை அறிந்திருக்க வேண்டும், நவீன உலகில் எழுத்தறிவு முக்கியமானது, அது சுயாதீனமான, வெற்றுத்திறன் அல்ல, அது கலாசாரம் பற்றிய அறிவிலேயே தங்கியிருக்கிறது என அவர் கருதினார். எனவே டீயி கூறியவாறு, தகவல் பயன்றது என்ற கருத்தை அவர் நிராகரித்தார். அமெரிக்கப் பாடசாலைகளில் இக் கலாசாரம் பற்றிய தகவல் உள்ளடக்கப்படாததால் தலைமுறை களுக்கிடையிலும் இளைஞர்களுக்கிடையிலும் கலாசாரம் பற்றிய பொது அறிவு பகிரப்பட வில்லை என்பது அவருடைய கருத்து. ஒரே பாடசாலையில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் தாம் பகிர்ந்து கொள்ளும் கலாசாரம் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருப்பதில்லை, எழுத்தறிவுக் கலாசாரமானது அதிக அளவில் சனநாயகப் பாங்கானது. அது எல்லாத் தலைமுறை யினரையும் எல்லா சமூகக் குழுக்களையும் வகுப்புகளையும் உள்ளடக்குவது. பல்வகை மாணவர்களின் கலாசாரங்களையும் அது உள்ளடக்கும் என்பது அவருடைய சிந்தனை.

பாடசாலைப் பாட ஏற்பாட்டிலிருந்தும் மாணவர்களிடமிருந்தும் மரபுவழிக் கலாசாரத்தை விலக்கி வைப்பது முற்போக்குக் கல்விக்கு முரணானது. மத்திய வகுப்பு பிள்ளைகள் வேண்டுமானால் தம்மைச் சார்ந்த வளர்ந்தோரிடமிருந்து பிரதான எழுத்தறிவுக் கலாசாரத்தைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பின்தங்கிய வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கு அவ்வாறான வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே பாடசாலைகளில் அவர்கள் கலாசாரம் தொடர் பான தகவல்களைப் பெறவேண்டும் என இவ் அறிஞர் வலியுறுத்தினார்.

முக்கியத்துவம்

கலாசார எழுத்தறிவானது தனியாட் களுக்கும் அவர்கள் வாழும் சமூகத்துக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தனியாட்கள், வேறுபட்ட பின்புலத்தைக் கொண்டவர்களுடன் சிறப்பான இடைத் தொடர்புகளைக்கொள்ள உதவும்.

தனியாட்கள் பெரும்பான்மைக் கலாசாரக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களாயின், தமது கலாசாரமே சிறந்தது எனக் கொள்ளாது பிறரின் கலாசாரங்களைக் கௌரவிக்கும் உள்

பாங்கினை வளர்க்க உதவும். மேலும் கலாசார எழுத்தறிவானது தொடர்பாடல் மற்றும் சுய பிரதிபலிப்பு போன்ற திறன்களை வளர்க்கவும் உதவும்.

கலாசார எழுத்தறிவின் பல நேர்நிலைப் பங்களிப்புகள் :

* கலாசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏற்றத்தாழ்வு உள்பாங்குகள் காழ்ப்புணர்ச்சி, பாரபட்சங்கள் என்பவற்றைக் குறைக்க உதவும்.

* பன்மைத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும்.

* மக்கள், சமூகச் செயற்பாடுகளில் பங்கு கொள்வதை ஊக்குவிக்கிறது (சமூகச் செயற்பாடுகளில் பல இனத்தவர்களும் பங்கு கொள்வர்).

பல இனமக்கள் வாழும் நாடுகளில், கல்வி நிறுவனங்கள், வேலைத் தளங்கள் என்பவற்றில் பல இனத்தவரும் பங்கு கொள்வர். அவர்கள் சமத்துவமாகப் பங்கேற்க கலாசார எழுத்தறிவுடையவர்கள் உகந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவர்.

21ஆம் நூற்றாண்டில்!

அறிவை உருவாக்கியவர்கள் யார்? அவர் களுடைய நோக்கங்கள் எவை? அறிவுத் தொகுதியை பல்வேறு கலாசார நிலைப்பாடு களிலிருந்து எவ்வாறு நோக்கலாம்? நியாயத் தன்மை வாய்ந்த உலகை எவ்வாறு உருவாக்கலாம்? இவைபோன்ற 21ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்துள்ள தத்துவ விசாரணைகளை மேற்கொள்ள பன்மைக் கலாசார எழுத்தறிவு உதவும் என்பர்.

சமூகத்தின் பன்மைத்தன்மை, நியாயத் தன்மை, சமூகநீதி என்பவற்றின் தேவை என்பன பற்றிய உணர்வினைப் பன்மைக் கலாசார அறிவு உருவாக்குகின்றது. மேலும் இன்று பெரிதும் பேசப்படும் புதிய நூற்றாண்டுக்குரிய (மென்) திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ள கலாசார எழுத்தறிவு தேவைப்படுகின்றது. இன, மொழி, சமயம் சார்ந்த வேற்றுமைகள் உருவாகியுள்ள நிலையில் அவற்றுக்குத் தடைபோட்டு இளைஞர்களை புதிய நூற் றாண்டில் சிறப்புற வாழ கலாசார எழுத்தறிவு உதவும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

கிராமத்துச் சந்தை.
மீனும் மரக்கறியும்
மீளகாயும் நெத்தலியும்
இன்னும் எத்தனையோ
பொருட்களோடு
புளிச் சந்தையெனும் பெயரோடு
திகழ்ந்தது.

வெட்வெளிக் காணியாக
வரிகள் எதுவுமின்றி
வாடிக்கையாளர்களுக்கு
வலிந்து சேவையாற்றியது.
ஒரு மணிக்கும் மீன் வாங்கி
இரண்டு மணிக்குள்
சமைத்து சாப்பிட்ட நாட்கள்
பலருக்கு!
மப்பாண்ட சட்டியில்
விறகு எரித்த காலம்.
இன்று “காஸ்” அடுப்புகள் வந்து
காலங்கள் நேரங்கள் மாற்றம்.
கிராமிய வாசமும்
மண்பானை உணவும்
விடேசம்.

புளிச் சந்தைக் காணியுக்குள்
ஆண்டாண்டு காலமாய்
அண்ணமார் கடவுளும்
அனைவரையும் காக்குறார்.
நேர்த்திக் கடன் பொங்கலென்று
அண்ணமாரை வேண்டும் மக்கள்.
கூத்தம் நாடகமும் அண்ணமாருக்கு
நேர்த்திக் கடனாகும்.
புழுதிக் கூத்து என்றுரைக்கும்
கரப்பு கட்டித் துணிகள் போர்த்தி
நாலு தடிகள் கட்டி
வெறும் நிலத்தில் ஆடும்
“பூதத்தம்பி” கூத்தை
பெற்றோல்மாக்கள்
வெளிச்சத்தில்
பத்து வயதில்

அம்மாவின் மடியில்
தூங்கி
விடியும் வேளை
விழித்தெழுந்தவும் ஞாபகம்!
காலங்கள் கடந்த நாளில்
மேடை நாடகங்களை
அரங்கு அமைத்தனர்.
“ஜோதீஸ்” அரங்கும்
“பஞ்ச” அரங்கும்
நல்ல நாடகங்களை ரசிக்க
வைத்தனர்.
அடங்காப்பிடாரி, கண்டியரசன்
சக்கடத்தார், வெளிக்கிடடி விஸ்வமடு
என்று பல
அரங்க அமைப்பால்
கிராமத்து கலைஞர்களும்
முன்னே திகழ்ந்தனர்.

கால மாற்றம்
கோலம் புண்டு
யுத்தம் வந்து ரத்தம்
சின்தி முடிந்தது.
மனித வாழ்வும்
மாற்றம் பெற்றது.
புளிச் சந்தையும்
புன்னகை இழக்க
சுற்றவர வேலி.
புளியுமின்றி சந்தையும் இழந்து
பற்றைக் காடாய் தெரிகிறது.
அண்ணமார் மட்டும்
எல்லை போட்டு
புதிய கோலம் கொண்டு
எம்மைக் காத்து
என்றும் எம்மோடு வாழ்கிறார்.

புளிச் சந்தை
வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

சீயுகதை

கார்த்திகை மாசத்து நாய்

'Blazer' எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தது நேற்றுப் போல இருக்கிறது, நாலு வருஷங்களாகி விட்டன. அப்பாதான் சொல்லிவைத்தாராம். சாரத்தை மடித்துச் சண்டியாகக் கட்டிக் கொண்டு மீன்வியாபாரி போலத் தெரிந்த அந்த உயரமான மனிதன் மிதியுந்தின் காவியில் (Carrier) வைத்துக்கட்டிய சன்லைட் சவர்க் காரப் பெட்டிக் குள் சாக்குமடிப் பொன்றின்மேல்வைத்து கழுநீரின் நிறத்தில் உடம்பும், அடிவயிறு வெள்ளையாகவும் இருந்த அந்த நாய்க் குட்டியைப் பக்குவமாகக் கொண்டு வந்தான். ஐம்பது ரூபாயாக இருக்கவேணும், அப்பா பணத்தைக் கொடுத்ததும் இரண்டாந்தடவையும் எண்ணிப் பார்த்துவிட்டு "கள்ளுக்கொண்டும் இல்லை யோவும்" என்று இளித்துக்கொண்டு நிற்கையில் அப்பா மேலுமொரு பத்து ரூபாவைக் கொடுக்கவும் முழு முரசையும் காட்டிச் சிரித்து விட்டுப் போனான். மாலையில் பள்ளிக் கூடத்தால் வந்ததும் நண்பர்களுடன் விளையாடப் போய்விடும் ஐந்தாவது வாசிக்கும் தம்பி கடம்பனை நாய்க்குட்டி வசீகரித்துவிட 'ஏதோ தனக்கெனவே' வருவிக்கப்பட்ட வஸ்துவைப் போல அதைத்தரையில்விடாது காவிக்கொண்டு திரிந்தான்.

அதுக்கு ஒரு பெயர் வைக்கவேண்டுமென்ற பிரக்களையே இல்லாதிருந்த எம்மிடம் அடுத்த நாள் ஏதாவது கொமிக்ஸ் புத்தகத்தில் பொறுக்கியிருப்பானோ "அம்பா..... நான் இதுக்கு 'Blazer' என்று பெயர் வைச்சிட்டேன்" என்று அறிவித்தான். பெயர் வித்தியாசமாகவும்

சுப்பிட இலகுவாகவந்தான் இருந்தது. ஆனாலும் Blaze என்பதன் அர்த்தத்தை அகரமுதலிகளில் தேடவும் அதன் அர்த்தங்கள்: திடீர்வெடிப்பு, பெருநெருப்பு, பெருங்கோபம் என்றெல்லாம் திகைப்பூட்டுவதாக இருந்தன. இதையெல்லாம் சொல்லி அவன் மனத்தை மாற்றிவிடவா முடியும், சரி நாய்தானே கோபக்காரனாகவே இருந்துவிட்டுபோகட்டுமென விட்டுவிட்டேன். அது குட்டியாய் இருக்கும்போது, ஒரு பழைய பிரம்புக்கூடையினுள் மர அரிவூதானைக் கொட்டிப் படுக்க வைத்தோம் தேமேயென்று படுத்தது. வளர வளர அதற்கு பிரம்புக்கூடை சலித்துப் போயிருக்க வேண்டும், எங்கள் வீட்டின்மேல் வேப்பமரத்தின் நிழல் விழும், பகல்வேளையின் நிழலில் குளிர்ச்சியாக விருக்கும் வீட்டுத்தாழ்வாரத்திலே போய்ப் படுக்கும். அதன் பிரம்புக்கூடையை தாழ்வாரத்தில் எடுத்துவந்து வைத்துவிட்டேன், அதுவோ பெரியமனிதத்தனமாய் கூடையைத் தவிர்ந்துவிட்டு பத்தடி தள்ளிப்போய் தாழ்வாரத்தில் வெள்ளம் கொணர்ந்துசேர்த்த சரி மணலிலேயே

சுகமாய்ப் படுத்தது. மதியம் சமையலறையிலிருந்து மணம் கிளம்பத் தொடங்கியதும் வீட்டின் கூடத்துக்கும் சமையலறைக்கும் இடையிலுள்ள

வொ.கருணாகரமூர்த்தி
வார்லின்

இடை கழியில் (நடை) போட்டிருக்கும் தரைவிரிப்பில் வந்து படுத்துக் கொண்டு விடும். திங்கள், வெள்ளி, அமாவாசை, பெளர்ணமி, ஏகாதசி விரத நாட்களில் கெஞ்சி அழைத்தாலும் சமையலறைப்பக்கம் வரவே வராது. ஏன் சமையலறையின் திசையில் தலைவைத்தும் படுக்காது. ஏனையநாட்களில் சமையல் முடியமுடிய வாசம்பிடித்து தரை விரிப்பிலிருந்து அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்துவந்து குசினிக்கான கால்மதியில் நந்திமாதிரிப் படுக்கப்பார்க்கும். அது சோற்றை யார்போட்டாலும் தின்னும், ஆனால் எவரது கட்டளைகளுக்கும் கீழ்ப்படியாது. கொஞ்சமும் மரியாதை தராது, வீட்டிலிருக்கும் வேளைகளில் நானோ, அம்மாவோ எத்தனை விரட்டினாலும் பாதிக்கண்ணைத்திறந்தபடி தலையை அரை அங்குலம் உயர்த்தி “எனக்கா சொல்கிறாய் அம்மணி” என்பதுபோலப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் ‘சுகம் சுகமெ’னப்படுத்துவிடும். அசையாது. கடம்பன் ஒருக்கால் “அடக்” என்றால் மட்டும் சடக்கென எழும்பிக் குசினியைப்பார்த்தபடி ‘ங் ன்’ என்று முனகிக்கொண்டு ஓடும், அம்முன கலுக்கு “அப்புறம் வலிதாங்க முடியா துப்பா” என்று நாய்மொழியில் பொருள். அவன் சொன்னபடி அது கேளாவிட்டால் இடுப்புப்பட்டியால் ‘சொடேர்’ என அடிப்பான். அல்லது அவன் வாட்டர் பிஸ்டலை எடுத்தாலும் சமர்த்தாய் ஓடிவிடும்.

Blazer என்னதான் சுகம் அனுபவித்தபடி சயனித்திருந்தாலும் ஒழுங்கைக்குள் அரைக்கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் வேறொரு நாயின் அனுங்கலோ, கிறீச்சோ எமக்குக்கேட்காது அதன் மிகை உணர்திறனுள்ள (Super Sensitive) காதுகளுக்குக் கேட்டுவிடும். அதுவும் வந்தால் தன் சோற்றுக்குக்கேடென்று நினைக்குதோ என்னவோ..... துடித்துப்பதைத்துப் பாய்ந்துபோய் அதை மேலும் இரண்டு கிலோமீட்டர் தூரத்துக்காவது விரட்டிவிட்டுவந்து ஏதோ ஒலிம்பிக்ஸில் தங்கப்பதக்கம் வென்றதோரணையில் முச்சிரைத்துக்கொண்டு நிற்கும்.

எமது ஒழுங்கைக்குள் நாலெந்து வீடுகள் தள்ளி ஒரு புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயம் இருக்கிறது, அங்கே வருபவர்கள் எவருடனோ ஒரு வெள்ளையும் கறுப்புமான சுருட்டை முடியுடன் ஒரு பெண்நாயும் வந்துபோகும், அதைக்கண்டவுடன் ஒருநாள்

Blazer சத்தமில்லாமல் எழுந்துபோய் அந்தத்தேவாலய வளவெல்லாம் அதோடுசுடிக் காதல்செய்துவிட்டு (Dating) வந்து தேமேயென்று வெள்ளந்திபோலப் படுத்திருந்தது. அது இனியும் குட்டியில்லை..... நாலுவயதாகிறது அவருக்குள்ளும் அவருக்கான வசந்தம் பிறந்துவிட்டது, நம்ம இளவட்டங்களைப்போலக் ‘கலர்’ பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டதென்று நினைத்தேன்.

எங்கள் கல்லூரி யாழில் பிரசித்தமான பெண்கள் கல்லூரியாக எல்லாருக்கும் வீட்டிலிருந்து ஒரு கி.மீட்டருக்கும் குறைவான தொலைவில்தான் இருக்கிறது. தினமும் சகதோழிகளுடன் நடந்தே போவேன். சிலவேளைகளில் ‘Blazer’ரும் எமது வீட்டொழுங்கை கல்லூரியுள்ள அரசடி வீதியோடிணையும் சந்திவரைக்கும் என்னுடன் கூடவரும். நான் விரட்டாமலே பாதியில் திரும்பி எங்கேயாவது தன்பாட்டில் ஊரை சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு வீட்டுக்குப்போய்விடும். அன்றைக்கு பிரதான வீதியிலேறிய பின்னாலும் பாதித்தூரத்துக்கு தனக்கும் ஏதோ அலுவல் இருப்பதைப்போல என்கூடவே தலையை ஆட்டிக் கொண்டு வந்தது. ஏறுவெயில் மேல்நெற்றியை எரித்துக்கொண்டிருக்கையில் இந்த Blazer தொடர்வதும் எரிச்சலாக இருக்க அதை அடிக்கக் கல் எடுப்பதைப்போலக் குனிந்து பாவனை பண்ணினேன். சடக்கென முன்னங்கால்களால் தடுப்பானைபோட்டு நின்று எனைப்பார்த்தது, ஆனால் திரும்பி ஓடவில்லை. சரி எப்படியும் போய்விடுமென்று அதைக்கவனிக்காமற் போய்விட்டேன். பிறகு அது ஆடினதுதான் செமையான உச்சக்கூத்து. யார் வளவுக்குள்ளாலோ புகுந்து அதன் பின்னாலுள்ள புறக்கணிப்பாதை (Bypass) ஒன்றினூடாக முன்னே ஓடிப்போய் திடுப்பென ஒரு வெள்ளைநிறத்தில் ஒரு சிநேகிதியையும் கண்டுபிடித்துச் சேர்த்துக்கொண்டு அதைக் கல்லூரியின் வாசலுக்கருகில் அழைத்துப்போய் மதிலோரமாகநின்றது. நாங்கள் கல்லூரிவாசலை அடையமுன் சிநேகிதியை முன்னங்கால்களால் இறுக அனைத்துப் பிடித்து என்னை அந்நியமாகப் பார்த்தபடி இகலோகத்தின் உச்ச சுகிர்த்தை அனுபவித்தது. வெட்கம் என்னைப் பிடுங்கித்தின்றது, என்கூட வந்த தோழி சம்தா ஏதோ அப்போதுதான் கண்டுபிடித்தவள்போல

“ அம்பா அங்கே பாரடி உங்கட நாயினர் கூத்தை..... ” என்றாள். அது எனக்குத் தெரியாதா எங்கட நாயென்று..... “முடிக்கொண்டுவாடி முந்திரிக் கொட்டை” என்று அவளை அதட்டினேன். நான் அதை விரட்ட முயன்றால் அதுவே ‘அது எங்கள்வீட்டு நாயென்று தெருவுக்கே காட்டிக்கொடுப்பதாகிவிடும்.’ பேசாமற் கடந்துபோய்விட்டோம்.

அதொரு வெள்ளிக்கிழமை. பிரதி வெள்ளிகளில் மழையில்லாத நாளாயின் வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்க முதல் வேப்பமரத்தின் கீழான அசெம்பிளி மேடையைச் சுற்றி மாணவிகள் நிற்க, ஒருத்தி சிவபுராணம் சொல்லித் தருவாள் மற்றவர்கள் பாடவேண்டும். நான் மாணவர்தலைவி வேறு, மற்றைய தலைவிகளோடு சேர்ந்து மாணவிகள் சீராக வரிசைகளில் அமைதியாக நிற்கிறார்களா என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். சிவபுராணத்தில் ஒருத்தருக்கும் மனது லயிக்காது, சில மாணவிகள் மயங்கிக்கூட விழுவார்கள். எத்தனைபேர்தான் உலாஞ்சிக்கொண்டு விழுந்தாலும் சிவபுராணம் குறைவிலாது பாராயணமாகும்.

‘நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே.....’

என்று நாம் வில்லங்கத்துக்குப் பாடிப்பக்தி செலுத்திக்கொண்டிருக்க ‘Blazer’ சனியன் அந்த வெள்ளை நாயோடு இணந்தபடி அதைக் ‘கொர்’ ‘கொர்’வென இழுத்துக்கொண்டு கல்லூரிக்குள் நுழைந்தது. வாசலிலேயே இணையைக் கண்டுகொண்ட எம் ஆய்வுசாலை உதவியாள் பெருமாள் ஓடிப்போய் அதைச் “ச்கு ச்கு”வென்று விரட்டவும் மாணவிகளின் கவனமும் சிதறியது. சிலர் மேற்கண்ணாலும் ஓரக்கண்ணாலும் அருகருகில் நின்ற மாணவிகளைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டனர். ‘Blazer’ இழுத்த இழுவைக்குத் தாக்குப்பிடிக்காத இணைவி ஓட முடியாமல் விழுந்துவிட அதைவிடாமல் இழுத்தபடி எம் அசெம்பிளிப்பக்கமாகவே வந்தது. பெருமாள் இப்போது கேட்டியொன்றை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை அடிக்க ஓடினான்.

அதைக்கவனித்த எங்கள் உயிரியலாசிரியை திருமதி. உமையாள்: “ஏய்..... பெருமாள் அதுகளைத் தம்பாட்டிலவிடு, விரட்டாதை” என்று கண்டிக்கவும் அவ்விணை அப்படியே நின்றது. மேலும் அவற்றால் ஓடமுடியவில்லை மாணவிகள் பின்னால் மற்ற ஆசிரியைகள் குழாத்துடன் நின்றிருந்த அதிபர் திருமதி. கோகுலவல்லியின் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் தானாகப் பொரியச் சங்கடத்தில் கைகளைப் பிசைந்துகொண்டு நின்றார்.

'பல்லோரும் ஏத்தப்பணிந்து.' என்று ஒருவாறு சிவபுராணம் முடிவுற்றது. நாய் இணையைக் காணவில்லை. எங்கேயோபோய் மறைந்துவிட்டன. லேசான திருப்தி ஏற்பட்டது. திருமதி. உமையாள் அதிபரின் காதுகளில் எதையோ சொல்லிவிட்டு மேடைக்கேறி "அன்பான மாணவச்செல்வங்களே... எல்லா மாணவிகளும் இயற்கையின் சாங்கியங்களையும், விலங்குகளின் நடத்தைகளையும் தெரிந்திருக்கவேண்டும், இது நாய்களுக்கு அவற்றின் இனப்பெருக்ககாலம், ஆக அவை கலவி செய்வது இயற்கையான ஒரு நிகழ்வு. உலகத்துக்குப் புதியதோ நகைப்புக்கோ உரியவிடயமல்ல. இதுபோலக் கலவிசெய்யும் நாய்களை நீங்கள் எங்கு பார்க்க நேர்ந்தாலும் ஒருபோதும் அவற்றை விரட்டியடிக்கக்கூடாது, விலங்குகளின் நடத்தையைக் குழப்புவது இயற்கையைக் குழப்புவதற்குச்சமன்..... சரியா?'" என்று சொல்லிவிட்டு மேடையிலிருந்து இறங்கினார். மாணவர்கள் எவரும் பின்னர் நகைக்கவில்லை. தொடர்ந்து 'விரதங்களின் மகத்துவங்கள்'பற்றி சமய ஆசிரியை ஒருவர் 10 மணித்துளிகள் உரையாற்றி முடிக்கவும் அசெம்பிளி கலைந்தது. மாணவிகள் தத்தம் வகுப்புகளுக்குப் போயினர்.

எமக்கு அன்றைய முதற்பாடம் திருமதி. உமையாளின் விலங்கியல். வகுப்புள் நுழைந்ததும் அசெம்பிளியில் கூறியதன் தொடர்ச்சிபோல "வெளியே நாய்களின் கலவிமுயக்கத்தை எல்லோரும் கவனித்திருப்பீர்கள்" என்றுவிட்டு நிறுத்தி வகுப்பைப் பார்த்தார்.

அங்கங்கு ஒருவரை ஒருவர் கடைக்கண்ணால் பார்த்துவழிந்த எம் நாணச்சிரிப்புக்களைத் தெரிந்தும் அவர் அவற்றைப் பொருட் படுத்தவில்லை. எல்லோரும் நம் நழுட்டு நாணச்சிரிப்புக்களை நிறுத்தினோம்.

"இதொன்றும் சிரிப்பதற்கான விடயமல்ல, இது எல்லோரும் பார்க்கவும் தெரிந்து கொள்ளவும் வேண்டிய இயல்பான விலங்குகளின் நடத்தைதான்..... குறிப்பாக விலங்கியல் மாணவர்கள்..... ஒருவேளை உங்களுக்கு விலங்குகளைச் சினைப்படுத்தும் பண்ணையொன்றிலோ அல்லது விலங்குக் காட்சிச் சாலையிலோ, அல்லது கால்நடை மருத்துவராகவோ பணிசெய்ய நேரிட்டால் இப்படிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படிப் பணிசெய்ய முடியும்?"

அவரது வீற்றமைவு (சீரியஸ்னெஸ்) எமக்கும் தொற்றிக்கொண்டது. நாமும் அவர் சொல்வதை வீற்றமைவுடன் செவிமடுக்க நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து தயாரானோம்.

முதலில் "நாய்கள் எந்த வர்ணத்துள் (Species) வருகின்றன..... யாராவது சொல்லுங்கள்" கேள்வித்தூக்கி எம்மிடம் போட்டார்.

ஒருவருக்கும் சரியான பதில் தெரியவில்லை, நீண்ட மௌனத்துக்குப் பிறகு ஒருத்தி மட்டும் "I think..... Carnivorous" என்று அனுங்கினாள்.

"இல்லை Carnivorous என்பது ஒரு வர்ணமல்ல. அது முலையூட்டிகள், பறவைகள், ஊர்வன எனும் பிரிவைப்போல..... மாமிச உண்ணிகள், தாவர உண்ணிகள் எனும் பெரும்பிரிவு அது விலங்கு இராட்சியப்பிரிவு (Phylum), Carnivorous என்பது சிங்கம், புலி, நாய், பூனை, எலி, தவளையோடு Primate (இருகால்விலங்குகள்) ஆகிய எம்மையும் உள்ளடக்கிய பெருஇராட்சியம்.

இது அதற்கும் அடுத்த பிரிவு, முலையூட்டிகள். அதன்கீழ்,, மாமிச முண்ணிகள், தாவர போஷணிகள். மாமிச போஷணிகளின் கீழ்வரும்,, அடுத்த பிரிவே வர்ணம்(Class). நாய்கள் Carnidae எனும் வர்ணத்துள் வருகின்றன, இவற்றுக்கு நீண்ட வேட்டைப்பற்களோடான தாடையும், ஓடுங்கிய இடையும், இலேசான உடல்வாகும், வேட்டைக்குணமும், பாய்ச்சலியல்புமிருப்பது சிறப்பான தனியியல்பு. இப்பொதுவியல்பால் நம் நாட்டுநாய்களோடும், போமறேனியன் நாய்களோடும், Coyote (செந்நாய்கள்), Jackals (ஓநாய்கள்), Foxes (நரிகள்) எல்லாமே இந்த வர்ணத்துள் அடங்கும். ஆனால் Hynae (கழுதைப்புலிகள்) மட்டும் விதிவிலக்கு, அவை இதற்குள் அடங்காது Hyaenidae எனும் தனியான உபகுடும்பத்துள் (Subspecies)வரும்" என்றவர் தொடர்ந்தார்.

"நாயினங்களின் காமவெப்பச்சக்கரம் (Heat Cycle) எம்முடையதைப்போல் மாதா மாதம் அமைவதில்லை, ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவைகள்தான், குறிப்பாக வசந்தகாலத்திலும், (Spring) இலையுதிர்காலத்திலும், (Autumn). விதிவிலக்காச் சில சிறிய Terrier, Maltese வகையிலான miniature இன நாய்களுக்கு மட்டும் காமவெப்பச்சக்கரம் ஆண்டுக்கு 4

தடவைகள் அமையும். அக்காலங்களில் மட்டும் அவை ஆண்நாய்களை அணையவிட்டுக் கர்ப்பம் தரிக்கும்.”

“நாய்களுக்கு இணவு முக்கியமான நிகழ்வு ஏன் நாய்கள் இணைந்த பின்னால் அவற்றால் உடனே பிரிந்து தம்பாட்டில் ஓடிவிட முடிவதில்லை..... யாருக்குத்தெரியும்?”

என்றவர் தொடர்ந்து புதிர்க்கேள்விபோடவும் அனைத்து மாணவிகளுக்கும் நாணமேறித் தலைகள் ஒருசேரக் கவிழ்ந்தன ஆயினும் அந்நெடுநாட் சந்தேகத்துக்கான பதிலையும் அவரிடமிருந்து அறிந்துவிடும் ஆர்வமும் அவர்களுக்கு அதிகரித்தது.

“நாம் கண்ணால் பார்த்துச் சிரித்து விட்டுப் போகிற விடயங்களின் அறிவியற் காரணங்கள் விஞ்ஞான ஆசிரியர்களில் 99% பேருக்கே சரியாகத் தெரியாது... Carnidae வர்ண விலங்குகளின் காமவெப்பம் ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவைகளே வருமென்று சொன்னேனல் லவா... ஆதலால் ஒரு கலவி யில் ஒருதடவை ஆண் சிந்தும் விந்திலிருந்து அவற்றின் முட்டைகள் கருக்கட்டப்படும் சாத்தியம் குறைவு, அதை நிவர்த்திக்க நாயினத்துக்கு இரண்டாவது தடவையிலான விந்துவிசிறலை இயற்கை வைத்திருக்கிறது. இரண்டாவது தடவையும் விந்து விசிறப்பட்டவுடன் அவற்றின் காளான் மொட்டைப்போன்ற ஆண்குறியின் தலைப் பகுதியின் புடைப்பும் விறைப்பும் ஓடுங்கவும், இணைகள் இலகுவாகப் பிரிந்து விடும்.”

இப்போ எல்லா மாணவிகளும் சிரிக்க திருமதி. உமையாளும் அச்சிரிப்பில் கலந்து கொண்டார்.

ஒருமுறை ஓனாங்கைப்போலிருந்த இளம் ஒல்லிப்பிச்சான் உடற்பயிற்சி ஆசிரியனுக்கு ஒன்பதாவது மாணவி ஒருத்தி லவ் லெட்டர் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டாள், விஷயம் எப்படி அதிபருக்குப் போயிற்றென்றே தெரியவில்லை. திருமதி. கோகுலவல்லி அவளைக்கூப்பிட்டுவைத்து “மேல் வகுப்பிலிருக்கும் மாணவி நீ மற்றவர்களுக்கும் முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கவேண்டாமா, என்ன

நெஞ்சமுத்தம் இருந்தால் படிப்பிக்கவரும் ஆசிரியருக்கே லவ் லெட்டர் கொடுப்பாய், பதினைஞ்ச வயசிலயே உனக்கு ஆம்பள சுகம் தேவைப்படுதோ..... போய் உன் அப்பாவைக் கூட்டிக்கொண்டு வா இன்றைக்கே உனக்கு டி.சி தந்து விரட்டிவிடுகிறேன்.....” என்று தாம் தூமென்று குதிக்கவும் திருமதி. உமையாள் அவரைச் சமாதானப்படுத்தி. “கொஞ்சம் பொறுங்கள் மாடம்..... இதெல்லாம் இந்த மனேஜ் வயசில் ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ வரக்கூடிய ஒரு இயல்பான மோகந்தான், (Infatuation or Crush) அவள் தன்னைக் கவர்ந்த ஒரு ஆணிடம் தன் லவ்வை ஈடுபாட்டை எவ்வளவு நாகரீகமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறாள். அவன் மச்சரோ, லாப் அட்டென்டரோ என்பதெல்லாம் இரண்டாம் பக்ஷம். இதொரு இயல்பான சமாச்சாரந்தான், அதை ஒரு கொலைக்குற்றமாகப் பார்க்கவேண்டியதில்லை, மானுடவியலில் சமப்பால் ஈர்ப்பென்று இன்னொரு விஷயமும் இருக்கு, இதொரு விரிவான சப்ஜெக்ட், இங்கிலிஷ் லிட்ரேச்சரில் பி.ஏயும், சோஷியல் சயின்ஸில் எம்.ஏயும் படித்த நீங்கள் இதைப்போய்ப் பெரிசுபடுத்தநீங்களே, அந்த இலக்கியங்களிலெல்லாம் ரோமியோவும் ஜூலியட்டும் என்ன சும்மாவா இருந்தாங்க? இல்லை காமாக்ஷி கௌரியென்று காப்புக்கட்டி விரதம் காத்தாங்களா,... விடுங்க மாடம், கல்லூரிகள் தண்டனைக்கூடங்கள் அல்ல, மாணவர்களின் நாற்றங்கால்கள் ” என்று அதிபரைத் தணிவித்து அவ்விஷயத்தை ஒன்றுமில்லாமலாக்கிய அறிவியல் சமூகப் புரிதலுள்ள ஆசிரியை அவர்.

‘Teacher is a Subject’ என்பார்கள். ஒவ்வொரு கல்லூரியும் மாணவர்களை வளர்த்து விடும் நாற்றங்கால்கள்தான், ஆனால் அங்கேயும் திருமதி. உமையாளைப்போன்ற குருத்தினிகள் குறிஞ்சிமலர்போல அரிதாகத்தான் பூக்கிறார்கள்.

சூசை எட்வேட்

கடவுள் ஆணும் பெண்ணுமாகவே படைத்தார், பாலியலை முன்னிலைப்படுத்தியே அப்படிப் படைத்திருக்கிறார்! ஆனால் சமூக சட்டதிட்டங்கள் அதற்கு எதிர்மறையாகவே இயங்க வைக்கின்றன. அந்த உணர்வோ ஆசையோ இல்லாதவர்போல் காட்டி வாழ வைக்கிறது. அந்த நடப்பில் பலர் வெற்றி பெற்றாலும், சிலர் தோற்றே விடுகின்றனர்!

அவர்களில் ஒருவன்தான் இந்திரன், பெண்ணாசை பிடித்த கள்ளன் என்ற பேரெடுத்தவனாகிவிட்டான்! இவன் பேருந்து நிலையத்தில்தான் அதிகம் செலவிடுவான். பலபெண்களை தரிசிக்கலாம் சிரிக்கலாம் கண்சாடை காட்டலாம் நெருக்குவாரப்படலாம் உரசி உரசி களிப்பேரின்பம் காணலாம்! வசமாகியபின் வசியமாக கதைபேசி மகிழலாம்! வசமாகியபின் கைகோத்துக் கொண்டு கடற்கரையின் வெண்மணற்பரப்பில் உலா வரலாம், இல்லை இன்பவானில் சிறகடித்துப் பறக்கலாம்! கடலைக் கொட்டையால் எறிந்து விளையாடுவதென்ன, குளிப்பானம் குளிர்களியை மாறி மாறி சுவைப்பதென்ன இரசிப்பதென்ன, ஏன் இதழ்த் தேனையே இனிதாய்ப் பருகுவ தென்ன.... என்று பாலியல் சல்லாபங்கள் உல்லாசமாக அரங்கேறிவரும்!

இக்காட்சிகள் கடற்கரையில் மட்டுமா, கடைத்தெருவிலும், பேருந்தில் பயணிக்கும் போதும் தவறாது இடம்பெறும்! சனநெரிசலைப் பயன்படுத்தி உரசுவதென்ன சரச சல்லாபமென்ன, கண்சாடை காட்டி மோகனமாய்ச் சிரித்து வளைத்துப் போடுவதென்ன.... இப்படியே இந்திரன் இந்திரலோகத்தில் சஞ்சரித்து

வந்தான். இந்திரன் மட்டுமா எத்திசையில் இருப்பாரெல்லாம் சொல்லவொண்ணா இன்ப நிலையை எய்துவரும் போதில், வந்துற்றதே இயமனின் எருமைக் கடாவொன்று!

அதுதான் கொரோனா! எல்லாரும் முகக் கவசத்தோடேயே வீதியெங்கும் பொது விடங்களிலும் நடமாடுகிறார்! உற்ற நண்பனை பெற்ற காதலியைக் கூட அடையாளம் காண முடியவில்லை! கட்டழகியாரென்றும் தெரிய வில்லை! மதிமுகம் என்றார், தேன்சிந்தும் இதழென்றார், கயல்விழிதான் என்றார். எல்லாமே காணாமல் போய்விட்டதே ஐயகோ! ..... சனநெரிசலால் உரசலென்ன தழுவல் என்ன, கிளுகிளுப்பென்ன ஆனந்த பரவசமென்ன கைகொடுப்பதென்ன கட்டித் தழுவுவதென்ன, உறவுகளோடு சல்லாபிப்பதென்ன..... என்று எப்படியோவெல்லாம்! என்னவோ எல்லாம் அரங்கேறிவந்ததே உலகநாட்டிலெல்லாம்! ஐயகோ இன்று எல்லாமே காணாமல் போய்விட்டதே! ஆண்டவனிடம் மண்டியிட்டாலும் அண்டிவருவதிலாது ஆகிவிட்டதே!....

இப்போது உல்லாசம் என்ற பெயரில் நடந்த அரங்கேறிவந்த அலங்கோலக்காட்சிகள் - கண்ணெறிவதென்ன மோகனமாய் சிரிப்பதென்ன ஆரத்தழுவதல் என்ன..... என்று எல்லாமே மாயமாய் மறைந்துவிட்டது!..... அதுமட்டுமா, வெளிக்கிட்டுப் போனாலும், வெளியிலிருந்து வந்தாலும் கைகால் முகச்சக்திகரிப்பு கட்டாயம் பேணவேண்டும் இருகரம் குவித்து வந்தனம் கூறினால் போதும் என்று எம் தமிழர் பண்பாட்டை அகிலமே கடைப்பிடிக்கும் படி ஆகிவிட்டது! தற்சமயம் நடப்பதையெல்லாம்

சேர்த்து கோர்த்துப் பார்த்தால் எம் பெருமானது திருவிளையாடலில் ஒன்றோ இந்தக் கொரோனா என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது!

இப்போது ஊரடங்கு உத்தரவுவந்து எல்லோரையும் வீட்டுக்குள் முடங்கிப் போட்டு விட்டது! இந்திரன் போன்றோர் இந்திரலோகத்தில் சஞ்சரிப்பதாய் நடத்திய நாடகங்கள் யாவும் முடங்கிவிட்டன அடங்கிவிட்டன! இவர்களுக்கு நரகத்தில் அகப்பட்டு விட்டதாக ஓர் உணர்வு! கடைத்தேறவழியென்ன? ஒன்றும் தோன்றாமல்

பேதலித்து நின்றவனுக்கு, அப்பா முந்தி பாவித்த அறையை தூசிதட்டி திறந்தான். பெட்டகத்தைத் திறந்தான் அப்பா வாசித்த “இதுகள் வாசியடா நல்ல விசயங்கள் அறிவுரைகள் இருக்கும்” என்று சொல்லியும் தான் அலட்சியப்படுத்தியவைகளை இப்போது ஒன்றொன்றாக புரட்டிப்பார்வையிடத் தொடங்கினான்..... இனி அவன் எதிர்காலம் பிரகாசிக்குமா? !

பயம், கவலை பரிதாபம்

பத்திரிகை தினம் படிக்கத் தொலைக்காட்சி செய்தி பார்க்கப் பயம், கவலை பரிதாபம் சித்தமதில் தோன்றுதையா.

உரு மாற்றம் பெற்றுப் புதுப் புதுப் பெயர் பூண்டு உலகெலாம் பரந்துபட்டு ஊறுசெய் கொறொனாவால் பாதிக்கப் படுவோரின் எண்ணிக்கைத் தகவல்களை எண்ணிப் பார்க்கையிலே

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

கொலை களவு கற்பழிப்பு குழுக்களாய் அடிதடிகள் பட்டப்பகல் வேளை வெட்டவெளிச்சத்தில் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றிச் சட்டமெம் கையிலென்று சவால்விடும் செய்திகளைத் தினம் தினம் அறிகையிலே

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

வெட்ட வெட்ட முளைத்துவரும் விரல்நுனி நகம்போலக் கெட்ட போதை வஸ்துகளைக் கேரளாக் கஞ்சாவைத் தடைசெய்த மஞ்சளையும் திட்டமிட்டுக் கடத்துதலைத் தீர்க்கும் வழிதெரியாமல் திண்டாடும் நிலை அறியப்

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

கட்டுப்பாடிழந்த வண்டி கம்பத்தில் தெருமதிலில் பள்ளத்தில் பாய்வதனால் எட்டுப்பேர் பத்துப்பேர் காயம் மரணமென்று தினமும் செய்திவரச் சண்டாளச் சாரதிகள் காட்டுகின்ற சாகஸத்தால்

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

நிலவூர்ச் சித்திரவேல்
திருகோணமலை

விவசாயி விளைச்சல் குன்றி விட்டமுதல் நடடமென்று பட்டகடன் அடைக்கவழி தடைபட்டதை எண்ணிமனம் புழுங்குகிற செய்தி கேட்டு

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

விலைவாசி நாளுக்கு நாள் விண்ணோக்கிப் பறப்பதனால் உலைவைத்து அரிசியிட்டு உண்ணும் வகை தெரியாமல் தலைமீது கைவைத்துத் கண்கலங்கும் நிலையறிந்தும்

பயம் கவலை பரிதாபம் வாராதோ சொல்வீரே!

ஈடிக்கூச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 50-வது இலக்கியப் போட்டிகள்!

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் **தி. ஞானசேகரனின்**
80^{ஆவது} அகவையை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை
 நடத்திய **இலக்கியப் போட்டி முடிவுகள்**

பரிசளிப்பு விழா

12.03.2022 சனிக்கிழமை
காலை 10.00 மணிக்கு
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்
நடைபெறும்.

மொத்தப் பரிசுத் தொகை
 ரூபாய் 325,000/=

ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வெவ்வேறாக
 ரூபா 65,000/= பரிசுத் தொகைகளும்
 பரிசுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.
முதற்பரிசு ரூபா 25,000/=
இரண்டாம் பரிசு ரூபா 15,000/=
மூன்றாம் பரிசு ரூபா 10,000/=
மூன்று ஆறுதல் பரிசுகள் தலா ரூபா 5,000/=

முதற்பரிசு: நாவல்

பரிசு	ஆக்கம்	ஆசிரியர்
1. முதற் பரிசு	குஞ்சரம் ஊர்ந்தோர்	சீமான் பத்திநாதன் பர்ணாந்து
2. இரண்டாம் பரிசு	நடுகல்	தீபச்செல்வன்
3. மூன்றாம் பரிசு	துயரம் சுமப்பவர்கள்	நீ. பி. அருளானந்தம்
ஆறுதல் பரிசுகள்	கொரோனா ஊரடங்கு	செ. அன்புராசா
	அம்மாவின் பிள்ளைகள்	குரு அரவிந்தன் (கனடா)
	உன்னைச் சரணடைந்தேன்	லதா உதயன் (சுவின்)

இரண்டாம் பரிசு: சிறுகதை

1. முதற் பரிசு	கே. ஆர். டேவிட் சிறுகதைகள்	கே. ஆர். டேவிட்
2. இரண்டாம் பரிசு	மனைவி மகாத்மியம்	சுதாராஜ்
3. மூன்றாம் பரிசு	ஒன்பதாவது குரல்	தாட்சாயணி
ஆறுதல் பரிசுகள்	சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும்	கே. எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்.)
	வனம் திரும்புதல்	பொ.கருணாகரமூர்த்தி (பேர்லின்)
	ஆழக்கீறல்	நக்கீரன்மகள் (டென்மார்க்)

மூன்றாம் பரிசு: கவிதை

1. முதற் பரிசு	மைவண்ணன் இராமகாவியம்	ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்
2. இரண்டாம் பரிசு	மண்ணில் வேரோடிய மனசு	யாழ்ப்பு அஸீம்
3. மூன்றாம் பரிசு	மூச்சுக்காற்றின் முணுமுணுப்பு!	ராணி சீதரன்
ஆறுதல் பரிசுகள்	விண்ணில் நிகழ்ந்த விந்தை	எஸ். கருணானந்த ராஜா (லண்டன்)
	வரைபடமற்றவர்களின் காலடி	முல்லை முஸ்ரிபா
	இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா	கலாநிதி ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்)

நான்காம்பீர்வு: கட்டுரை

1. முதற் பரிசு	நோக்கு	திரு. சோ. பத்மநாதன்
2. இரண்டாம் பரிசு	இலக்கியத்தின் சமூகப் பிரதிபலிப்புகள்	இ. இராஜேஸ் கண்ணன்
3. மூன்றாம் பரிசு	தமிழியல் தடங்கள்	தமிழ்நேசன்
ஆறுதல் பரிசுகள்	சிந்தனைப் பூக்கள்	எஸ்.பத்மநாதன் (கனடா)
	நான் பேசும் இலக்கியம்	கௌசி (ஜேர்மனி)
	இதுவரை	ஆர். என் லோகேந்திரலிங்கம் (கனடா)

ஐந்தாம் பீர்வு: ஈழுத்தும் புழுந்தமிழ் ஆய்வு (பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குரியது)

இப்பிரிவில் போட்டியாளர்கள் எவரும் பங்கு பற்றவில்லை. இப்பிரிவுக்குரிய பரிசுத்தொகை முழுவதும் ஏனைய பிரிவுகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஞானம் நிர்வாக ஆசிரியர்

ஆறாம் பீர்வு: சீற்றூழ்

1. முதற் பரிசு	ஜீவநதி	க பரணீதரன் (அவ்வாய், யாழ்.)
2. இரண்டாம் பரிசு	மகுடம்	வி.மைக்கல் கொலின் (மட்டக்களப்பு)
3. மூன்றாம் பரிசு	படிகள்	எல். வஸீம் அக்ரம் (அனுராதபுரம்)
ஆறுதல் பரிசுகள்	நீங்களும்த் எழுதலாம்	எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம் (திருகோணமலை)
	ஓசை	மூதூர் முகைதீன் (மூதூர்)
	மணம்	வைரமுத்து சிவராசா (ஜேர்மனி)

நடுவர் குழு:

- பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா
- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
- சாகித்தியரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப்
- சாகித்தியரத்தினா ஐ.சாந்தன்
- சட்டத்தரணி இ. இராஜகுலேந்திரா (இலக்கிய ஆர்வலர்)
- சட்டத்தரணி திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா (இலக்கிய ஆர்வலர்)
- புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன். (எழுத்தாளர், விமர்சகர்)
- திருமதி வசந்தி தயாபரன் (எழுத்தாளர், செயலாளர் தமிழகக் கதைஞர் வட்டம்)
- கவிஞர் Dr. செல்லையா சுப்ரமணியம்
- Dr. ரஞ்சனி சுப்பிரமணியம் (இலக்கிய ஆர்வலர், விமர்சகர்)
- திருமதி வளர்மதி சுமாதரன் (உப அதிபர், சைவமங்கையர் கழகம் கொழும்பு)
- திருமதி இராஜி கௌகாதரன் (தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக்கழக இணைச் செயலாளர், ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்)
- செங்கதிரோன் திரு. த. தனபாலசிங்கம் (ஆசிரியர் - செங்கதிர்)
- திரு. செ. மதுசூதனன் (பிரதம ஆசிரியர் - ஆசிரியம்)
- திரு. ந. பாரத்திபன் (ஆசிரியர் - பசுமை)
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் (இணை ஆசிரியர் - ஞானம்)
- திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் (நிர்வாக ஆசிரியர் - ஞானம்)

இடறிவிழுந்த பூக்கன்று

இடறிவிழுந்த

பூக்கன்று பனியில் நனைந்து
சூடுவெளியில் காய்ந்து

பருக

பச்சைத் தண்ணீருமின்றி

உரமுமின்றி

வெறித்தனமாய் வீசும் புயலுக்கு

அடிபட்டு மிதிபட்டு

முளைத்த கிளைகள் மேல்

கருவண்டு மொய்க்க

மகரந்தச் சேர்க்கையுடன் கர்ப்பமாகி

குட்டிகள் ஈன்று பூச்சாடிக் குள் அழுகாட்டி

குடும்பமாய் வாழும்

பூக்கண்டுகள் நாங்கள்.

பார்த்தால்

நிலவை மறைக்கும்

கொள்ளை அழகு

பூச்சாடியில்

கொத்து கொத்தாய்

வண்ண வண்ண நிறங்களில்

பூத்திருக்கும் பூக்கள்

இரும்பு வலையில் சிக்கின மீனைப் போல

சிக்குண்ட

நீண்ட கருங் கூந்தலிலும்

வாடின பூக்கள் கசங்கிப் போய்

புன்னகைக்காமல்

விரக்தியோடு பூத்திருக்கும்

எழும் பசிகளுக்கு

உடலையும் உதிரத்தையும்

உறிஞ்சி

சுவைக்க குடிக்கக் கொடுத்து

இருண்ட வீட்டிலும்

வெளிச்ச விளக்குகள் ஏற்றி

பிணை ஊர்த்தியாய்

உதிரந்து போன

பூக் கன்றுகள் நாங்கள்.

போதைக்கு அடிமையாய்

கூர்மையாய் கத்தியைத் தீட்டி

கழுத்தில் கை வைக்கும்

கரிவண்டுகள்

பறந்து திரிகின்றன.

குளிர் பானமாய்

தூளாய்

ஊசி மாத்திரையாய்

மருந்துப் பானமாய்

ஒவ்வொரு பூச்சாடிகளின்

கண்ணீரைச் சுவைத்துக் கொண்டு

இரைந்து மொய்க்கும்.

மணமேடையில் இரும்புச்

சங்கிலியால் மூன்று முடிச்சிப் போட்டு

கைவிலங்கிட்ட இளம் பூக்கன்றுகள்

உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளப் பார்க்கின்றன.

இதில் பாவப்பட்ட

பச்சிளம் பள்ளிச் சூரியனும்

மதிப்பிழுந்து

அந்நிரத்தில்

விசக் காற்றை சுவாசிக்கின்றன

மண்ணறையில் வீடு கட்டலாம் என்று.

இந்த யுகத்தில்

இடறி விழுந்து முளைக்கும்

பூக்கன்றுகள் எல்லாம்

எழுந்து முளைக்க முடியாமல்

அதன் தண்டுகள் கிளைகள்

கீறிக் கிளித்தும்

அடியோடு வெட்டியும் சிதைத்தும்

துவம்சம் செய்யும்

கொலைவெறியாட்டமே

இங்கே இன்னும் நடக்கிறது.

தவறி விழுந்து

முளைக்கும் பூக்கன்றுகள்

தளிர் விட்டு முளைப்பது

சிரமம்தான்.

ஆனாலும்

இன்னுமின்னும் உணர்ச்சியற்று

உருக்குலைந்த உருவமாய் நிலலாமல்

தவறை உணர்ந்து

தளிர் விட்டுக் ஓங்கி வளர்ந்து

புரட்சிப் பூக்களாய்

வெடித்துப்

பூக்க வேண்டும்.

இப்பால் ௨௦

துளிர் விட்டு கிளைகள் பரப்பி
 சுற்றுச் சூழலில்
 நறுமணத்துடன் பூத்துக் குலுங்கும்
 புதுமைகள் படைக்கும் பூங்காக்களை
 நாளைய நாட்களில்
 திறந்து
 போதையர்களை அடியோடு அழிப்போம்.
 புறப்படுங்கள்.

பூக்களின் விடியலுக்காய்
 கொடூரமான வெறியர்களை

சிறைப்பிடித்து
 கூண்டிலடைத்து
 அடியோடு ஒழிப்போம்.
 புறப்படுங்கள்.

போதையற்ற
 நாட்டைக் கட்டியெழுப்பி
 தேசத்தின் சுவரிலே
 வண்ணச் சித்திரங்கள் வரைவோம்
 புறப்படுங்கள்.

சிறந்த நூல்களுக்கு ஐம்பது ஆயிரம் ரூபா பரிசு பெறும் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் ! மறைந்த ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகளின் நினைவாக வழங்கப்படுகிறது !!

அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கம் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்காக நடத்திய இலக்கியப்போட்டி முடிவுகள் வெளியாகியுள்ளன.

கடந்த இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கிவரும் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம், இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தில், கடந்த 2019 – 2020 ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கையில் வெளியான நூல்களில் சிறந்தவற்றை தேர்வுசெய்து, அவற்றை எழுதியவர்களுக்கு பரிசு வழங்கத் தீர்மானித்திருந்தது.

இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அமைவாக குறிப்பிட்ட இரண்டு ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையில் வெளியான சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு முதலான ஐந்து துறைகளில் வெளியான நூல்கள், அவற்றை எழுதிய எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கோரப்பட்டிருந்தன.

அதன்பிரகாரம் கிடைக்கப்பெற்ற நூல்களை தேர்ந்த இலக்கிய வாசகர்கள் படித்து, பரிந்துரை செய்தவற்றிலிருந்து இறுதிக்கட்டத் தேர்வில் சிறந்த நூலாக தெரிவானவற்றுக்கு பரிசில்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஒரே ஒரு நூலே போட்டிக்கு வந்தமையால், இனிவரும் ஆண்டுகளில் நடத்தவிருக்கும் போட்டியில் அதனை பரிசீலிப்பது என முடிவாகியிருக்கிறது.

பரிசுத்தொகை – இலங்கை நாணயத்தில் தலா 50 ஆயிரம் ரூபா (50,000/= ரூபா) போட்டி முடிவுகளும் பரிசுத் தொகையும்

♦ கே. ஆர். டேவிட் சிறுகதைகள் (சிறுகதை)	-	கே. ஆர் . டேவிட்
♦ குஞ்சரம் ஊர்ந்தோர் (நாவல்)	-	சீமான் பத்திநாதன் பர்ணாந்து
♦ மைவண்ணன் இராம காவியம் (கவிதை)	-	காப்பியக்கோ ஜினீனா ஷரிபுத்தீன்
♦ குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு (கட்டுரை)	-	எம். வாமதேவன்

பரிசு பெற்றவர்களுக்கான பரிசுத் தொகையும் சான்றிதழ்களும், 2022 ஏப்ரல் மாதத்திற்கு முன்பாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

குறிப்பிட்ட பரிசுத்தொகைகளை வழங்க முன்வந்துள்ளவர்கள்:

திரு. நா . அருணகிரி (மெஸ்பன்)	எழுத்தாளர் (அமரர்) அருண் விஜயராணி நினைவுப்பரிசு.
திரு. முகம்மது ஆர்ஃப் (சீனி)	எழுத்தாளர் அமரர் மருதுரக்கொத்தன் நினைவுப்பரிசு.
மருத்துவர் (திருமதி) வஜீனா ரஃபீக் (மெஸ்பன்)	எழுத்தாளர் (அமரர்) மருதுரக்கனி நினைவுப்பரிசு.
மருத்துவர் நொயல் நேசன் (மெஸ்பன்)	எழுத்தாளர் (அமரர்) மல்லிகை ஜீவா நினைவுப்பரிசு.

(தகவல்: அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம்)

atlas²⁵⁰¹²⁰¹⁶@gmail.com --- web: www.atlasonline.org

தமிழன் வாழ்வியலுடன் கலந்த மார்க்கம்!

-கோத்தரன்

உலகந் பற்றாத முன்னோர் ஓதய கலைகளெல்லாம்
நல்லயதாம் சோத தனை நசுமதாய்ச் சொல்லவல்லலை
பலபல பதமாய்ப் பங்கமாய்க் கூறு செய்கே
அலகைப் போல் பெய்ய்பெய்ச் அனுநூ கழிந்து போனார்

(ஒளவையார் பாடல்)

இந்திய மதங்களும் அவற்றாலான கலாசார மாறுபாடுகளும் அதனால் உருவான சாதியமும் அந்தச் சாதியம் ஏற்படுத்திய தொழில் வினைகளும் இன்னும் சரியான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. அவரவர் போக்குக் கேற்றபடி ஆய்வுகள் திரிபு படுத்தப்பட்டு முள்ளன, குழம்பியும் கிடக்கின்றன. ஏனெனில் 'இந்து' என்ற சொல் இந்திய மதங்கள் அனைத்தையும் குறிக்கின்ற சொல்லாக இருக்கின்றது. இது ஆய்வாளர்கள் பலரது கருத்தாக உள்ளது. கி. பி. 810இல் மொகலாய சாம்ராச்சியத்தின் தொடக்கத்தில் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட பெயராக இது இருந்தது. அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியான 'கலைக்களஞ்சியம்' (ENCYCLOPAEDIA) இதை ஊர்சிதம் செய்திருக்கின்றது. கவிஞர் கண்ணதாசனின் 'அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்' இரண்டாம் பாகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து என்ற சொல்லினையும், இந்திய புராண மதங்களையும் ஆய்வு செய்தவர்களில் அநேகர் இந்தியர் அல்லாதவர்கள். அவர்களின் கூற்றுப்படி 'இந்து' என்பது தனிமதப் பேரல்ல. மொகன்சதரோ, ஹரப்பா சிந்துவெளி நாகரீக காலத்தில் (இந்த 'சிந்துவெளி' என்ற சொல்கூட வெளியார் கொடுத்ததுதான்) வழக்கில் இருந்தவை என்ற வழிமுறையிலேயே வெளி நாட்டினர், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் HINDU என அழைத்தனர். இந்திய மதங்களின் வெளிப்பாடுகள் என்பதாலும் அது இந்து மதம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். எனினும் திராவிட கலாசார வரலாறுகளில், 'இந்து' என்ற பெயர் இல்லை. உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம், சாக்கியம், நியாயம், வைசேடிகம், மீமாம்சம் - பின்னாளில் உருவான சங்கர

வேதாந்தம், இராமனுஜ வேதாந்தம் என்பன எல்லாம் 'இந்து'வில் அடங்கிப் போயின. "நமக்குள் சைவம், வைஷ்ணவம் என வேறுபட்டு நிற்கிறோம். வெள்ளைக்காரன் நமக்கு 'இந்துக்கள்' என்று பெயர்வைத்தான். அவன் வைத்த பெயர்தான் நம்மைக் காப்பாற்றி இருக்கிறது." இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறவர் காஞ்சி ஆசாரிய சுவாமிகள். இது கலைமகள் வெளியீடாக 1957இல் வந்த ஆசாரிய சுவாமிகளின் அருளுரையில் 9-10ஆம் பக்கங்களில் உள்ளது.

"அது மதம் அல்ல அதிலிருந்தே 'இந்துஸ்தான்' என்ற சொல் உருவானது" என ஜவகர்லால் நேரு தனது டிஸ்கவரி ஒப் இந்தியா என்ற நூலில் 62 ஆம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இந்து மதம் எனச் சொல்வதைவிட 'ஆரிய மதம்' என்றே சொல்லப்படலாம்" இது காந்தி அடிகள் 'HINDU DHARMA THE GLORY AND ABUSES' (பக்கம்: 27) நூலில் எழுதியிருப்பது.

"அன்றைய எந்த சமஸ்கிருத வேதத்தினுள்ளும் (ரிக், யசுர், யாமம், அதர்வணம்) இந்து என்ற பதம் இல்லை." இப்படி எழுதுகிறவர் டாக்டர் அம்பேத்கார். இச் செய்தி மகாராஸ்டிர அரசினால் வெளியிடப்பட்ட 'அம்பேத்கார் நினைவுகளில்' (பக்கம் :150) பார்க்க முடிகிறது. இது 1979இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

"சிந்து வெளியிலிருந்து தெற்கே குடிபெயர்ந்த திராவிட மக்களிடையான மத வழிபாட்டினுள் இந்துமதம் என்று ஒன்று இல்லை" என்றிருக்கிறார் டாக்டர் விப்பிரட் நோயலே. இந்நூல் 'திராவிட கலாச்சார வரலாறு' என இரு பாகங்களாக உள்ளது. 1964 களில் இலங்கையிலுள்ள ஜேர்மனிய தூதுவர் ஆலயத்தில் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.

"'இந்து' என்று சொல்லப்படுவது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பை அறிவிக்கும் சொல்லாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது" என்கிறவர் டாக்டர் சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணன் - இந்திய முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர். நூல் : THE

HINDU VIEW OF LIFE- PAGE: 12 என்பது. எனவே விந்தியத்துக்குத் தென்பகுதியில் தோன்றிய அல்லது வழக்கில் இருந்த மதங்களில் 'இந்து' என்பது இருந்திருக்கவில்லை, என்பது அடிப்படை வாதமாகிறது. எனவே தமிழர்களின் மதம் இந்து மதம் என்பது சரித்திரகால அறியாமையால் ஏற்பட்ட வாதங்கள்.

கி. பி. 52இல் யேசுநாதரின் சீடர்களில் ஒருவரான புனித தோமையர் (St. Thomas) தமிழ்நாட்டுக்கு வந்திருந்தபோது இங்கிருந்த மதங்கள் எவை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வைதீகம் (ஆரியமதம்), சமணம், பௌத்தம், சைவம் என்பன அப்போது இருந்திருக்கின்றன. தோமஸ் அவர்களின் காலத்தில் சைவம், சமணம், பௌத்தம் என்பன மோதிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இம் மூன்றுமே யாக வேள்விகளையும், மிருக பலியையும், விக்ரிக வழிபாட்டையும், வர்ண வேறுபாடுகளையும் (சாதியம்) ஏற்றுக் கொள்ளாத மதங்கள். பிற்பாடு வைதீகம் ஆரியத்தின் வரவே (சாளுக்கிய -பல்லவ ஆட்சிமாற்றம்) பலியிடுவதையும் யாக வேள்விகளையும் சாதியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. அதனால் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத பாதைகளில் தமிழினம் வழிநடத்தப்பட்டது. 'பகவத் கீதை' அறிமுகமானது எனலாம். புரோகிதத்தை வைத்துப் பிழைக்கும் ஒரு மேல்தட்டு கும்பல் தமிழகத்துக்குள் தலையெடுத்தது. அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சாதவர்களாக இருந்தார்கள். 'வைஷ்ணவம்' வன்முறையை வளர்த்தது. அதன் ஒரு பிரிவான 'தேரவாதம்' பௌத்தத்துள் நுழைந்து மதத்தை வன்முறையாக்கியது. தற்போதைய ஆர். எஸ். எஸ். என்பது வைஷ்ணவத்தின் வன்முறைக் கும்பல். அதுவே மகாத்மா அடிகளைக் கொன்றது. ஆனால் சமணம், மகாயானம், சைவம் என்பன எவ்வகையிலும் வன்முறையையும் உயிர்ப்பலியையும் கைக்கொண்டதில்லை. ஒரு நீண்ட போராட்டத்தின்பின் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சமணமும் பௌத்தமும் விரட்டப்பட்டு விட்டன. சைவத்துடன் ஆரிய வைதீகத்தினால் விழுங்கப்பட்டன. இதன்பலனாக இம் மூன்று மதங்களுடன் ஒரு புரிந்துணர்வு கொண்ட கிறிஸ்தவம் பழிவாங்கப்பட்டது. கி. பி. 72இல் பரங்கிமணியில் வைத்து குருத்துவ மனையுள் புனித தோமையர் ஈட்டிகளால் குத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்படுகிறார். இதை எழுத வந்த டாக்டர் வில்பிரட் நோயலே "இக்கொலை

வடநாட்டு வைதீக வாதிகளால் செய்யப்பட்டது." எனக் குறிப்பிட்டு தமிழர்களை பழிச் சொல்வராமல் காப்பாற்றி விட்டார். அல்லாவிடில் பெரும் பழியொன்று தமிழ் இனத்துக்கே வந்திருக்கும். சமணமும் பௌத்தமும் அடக்கி அகற்றப்பட்டதன் பின்னால்தான் அந்த ஆரிய மதம் 'இந்து மதம்' எனப் பெயரிடப்பட்டது. அந்த அடக்கு முறையே சைவத்தை புத்திசாலித்தனமாய் உள்வாங்கிவிட்டது. அதன்பலன் தில்லையம்பலத்துள் (சிதம்பரம்) வைஷ்ணவப் பிராமண்ய ஆதிக்கம் இன்றும் நடப்பதைக் காணலாம். தமிழில் தேவாரம் பாடத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைய உயர்ந்திமன்றத் தீர்ப்பின் பின்பும் ஓதுவாரை இரண்டாம் மண்டபத்துக்கு வெளியே நிற்பாட்டி வைத்திருக்கிறது. (மீறப்போய் தேவாரம் பாட முனைந்த ஓதுவார் தாக்கப்பட்டது வேறுகதை) இன்றும் தமிழ்நாட்டில் சைவம் இப்படித்தான் இருக்கிறது. அரை நூற்றாண்டு திராவிட ஆட்சியாலும் இதுவரை மாற்றம் வரவில்லை. 'விவிலியம் - திருக்குறள் - சைவசித்தாந்தம் - ஒரு ஒப்பாய்வு என சென்னைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியரான டாக்டர் மு. தெய்வநாயகம் அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கும் நீண்ட ஆய்வில் (பக்கம்: 67 இதன் வியாக்கியானங்கள் உண்டு. புனித தோமையர் தமிழகம் வந்தபோது இருந்த மதங்கள் எவை? என்ற கேள்விக்கு விடைகாண வேண்டும். அப்போ மார்க்கம் புரியும்.

முச்சங்கங்களில் முதல் இரண்டிலும் ஆக்கம் பெற்ற நூல்கள் அழிவடைந்துவிட்டன. மூன்றாம் தமிழ்ச்சங்க ஆக்கங்களே நமக்குக் கிடைத்தன. கி.பி/கி.மு தோன்றிய பழம்பெரும் காப்பியங்கள், இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் எதும் இந்துக்களால் எழுதப்படவில்லை. சீவகசிந்தாமணி (திருத்தக்கதேவர்) சிலப் பதிகாரம் (தென்னவன் இளங்கோவேள் என்ற இளங்கோ அடிகள்) மணிமேகலை (சூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்) குண்டலகேசி (நாதம் கூத்தர்) வளையாபதி (ஒரு பௌத்தர்) திருக்குறள் (திருவள்ளுவர்) புறநானூறு (கணியன் பூங்குன்றனார்) கலிங்கத்துப் பரணி (சயங்கொண்டார்) நன்னூல் (பவணந்தி முனிவர்) நாலடியார் (சமண முனிவர்கள் - தொகுப்பு: பதுமனார்) தொல்காப்பியம் (தொல்காப்பியர்) வீரசோழியம் (பத்தமித்திரர்) நேமிநாதம் (குணவீர பண்டிதர் வச்சணந்தி

மாலை (குணவீர பண்டிதர்) என்று தமிழுக்கு வளம் தந்த எந்த நூலும் சமண பெளத்தர்கள் தவிர்ந்த எவராலும் எழுதப்படவில்லை. இவை வரலாற்று உண்மைகள். நாயன்மாரோ, நக்கீரரோ, திருமுலரோ வள்ளல் பெருமானோ நாவலர் பெருமாண்கூட எந்த இடத்திலும் தம்மை இந்து என அழைத்துக் கொள்ளவே இல்லை. நாவலரின் நிறுவனங்கள் எதுவும் இந்து வரையறைக்குள் வரவில்லை. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிவுக் கழகம், சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, சைவப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலை என்றே பெயரிடப்பட்டிருந்தன. எனவே தமிழர்களின் எழுத்துக்கள் வாழ்க்கை முறை என்பன இம் மூன்று மதங்களினூடேதான் தெரிகின்றன. இனி அந்தச் சைவ சித்தாந்தத்தின் பெருமை எப்படி என்பதை எம்மவர் அல்லாதவர்களிடமிருந்து இப்போது கேட்போம்:

“திராவிடர்களின் அறிவுத் திறனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நனிசிறந்த ஒன்று சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை ஆகும்” இப்படிச் சொன்னவர் டாக்டர் டியூ. போப் அவர்கள். இவரே தன் கல்லறையில் ‘போப் ஐயர்’ என வரையச் சொன்னவர்.

“சிறப்பு வாய்ந்த சைவ சித்தாந்தம் போன்று வேறு எந்தச் சித்தாந்தமும் நமக்கு இவ்வளவு சிறந்த கருத்துக்களையும் நம்பிக்கையான சமய வளர்ச்சிக் கோட்பாடுகளையும் தரவில்லை” என்றிருக்கிறார் அருட்திரு டபிள்யூ கௌடி அவர்கள்.

“உள்ளபடியே மிகச்சிறந்த தன்மை வாய்ந்த சைவ சித்தாந்தம் இந்தியர்களின் வாழ்க்கையில் தனியான சிறந்த பண்பை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது எனக் கூறினால் அது கண்மூடித்தனமாக ஆகாது” என்றிருந்தவர் அருட்திரு ஜென்டில்மென் அவர்கள்.

“சிறந்த மெய்யுணர்வுக் கோட்பாடுகளையும் கடவுட் பற்றையும் வாழ்வு நெறியையும் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கும் உணர்ச்சிமிக்க சொற்களையும் கொண்டதாய் உள்ளது சைவ சித்தாந்தம். இது தென்னகத்தின் தன்னகப் பெருமை - தமிழர்களின் இந்த மெய்யுணர்வுக் கோட்பாட்டினை கிறிஸ்தவப் பணியாளர்களான மேற் சொன்ன புலமையாளர்கள் புகழ்ந்துரைத் திருக்கிறார்கள். இதுதான் “மேன்மைகொள் சைவ நீதி...” என்ற பதத்தின் பெருமை ஆகிறது. ஒரு நிறைவான மாறாத கொள்கையின்

பின்னணியில் ஆய்வு செய்யப்படாவண்ணம் திட்டமிட்ட சதி இருப்பதாக உணரும் என் உணர்ச்சியை நான் தள்ளமுடியாது இருக்கிறேன்” இப்படி அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறிய சமய ஆய்வுவொன்றில் - 1959இல் பேராசிரியர் கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம் ஆங்கிலத்தில் ஆற்றிய உரை ஒன்று இருக்கிறது.

சைவ வழிபாட்டின் மூல மூர்த்தியானவர் அழைக்கப்படுகிறவர் சிவலிங்கம். திருமுலர் திருமந்திரத்தின்படி அன்பேதான் சிவமாகிறது என உணர்த்தப்படுகிறது. (பாடல்:257) சிவன் என்பது சிவந்தவன் எனப் பொருள்படும். அரம் என்பது சிகப்பு எனவே ‘அரன்’ சிவன் என்கிறார் பாவாணர். பாவமாகிய மலத்தை அரித்தெடுப்பவன் என்பர். ஆயினும் சிவன் என்ற சொல் சங்கப்பனுவல்களில் காணப்படவில்லை. சைவசமயமும் சிவனும் தமிழில்தான் இருந்தன என்பதை மணிவாசகர் “ தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி..” என்பதன் மூலம் தெளிவாக்கினார். சிவலிங்கம் அன்பின் அடையாளம் எனின் அது கல்லில் செதுக்கிய உருவமா என்று கேள்வி எழும். சிவலிங்கம் கல்லால் ஆனதுதான். ஆனால் அதற்கு உருவம் இல்லை வேறு எந்த உருவத்தையும் நினைவு படுத்தாது. ஆனால் அறிவால் உணரும் ஒன்றை அடையாளப்படுத்துகின்றது. இயற்கையின் ஆளுமையாக அது தரித்து நிற்கிறது. நர்மதா நதியின் நீரோட்டத்தில் செம்மைப்படுத்தப் படுகிறது. எந்தச் சிற்பியின் கைவண்ணமும் அங்கில்லை. ஒருவன் வழக்கமான ஒரு இடத்திற்கு வந்து தன் இறைவனை நினைத்து வேண்டுகல் செய்ய தெளிவாக நடப்பட்ட அடையாளம்தான் சிவலிங்கமானது. அதன் காரணமாகவே சிவலிங்கம் திறந்த வெளியிலேயே நிறுவப்படுகிறது. தானாக வளர்ந்தது என்பதால் ‘சுயம்பு லிங்கம்’ என்றும் பெயர் பெறுகிறது. அது உருவ விளக்கமல்ல ஆனால் உணர்வான கடவுளை அடையாளப்படுத்துகிறது. - நினைக்க உதவுகிறது. இவ்வழக்கம் கி. மு. 3000 ஆண்டுகள் பழமையானது என்கிறார் பேராயர் கால்டுவெல் அவர்கள்.

சைவ சித்தாந்த அடிப்படையின்பின்னால் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என மூன்று நிலைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அருவ நிலை என்பது திறந்த வெளியும் ஆகாயமும்

ஆகும். இது 'பலவெளி அம்பலம்' என அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உருவம் என்பது ஒரு அடையாளத்தை ஏற்படுத்துவது சாதாரண மனிதனின் அறிவினைத் தக்கவைப்பதற்கான அல்லது நினைவு படுத்தவதற்கான நிலை. அதுவே 'நடராச வடிவம்'. இதையே விஞ்ஞானி Albert Einstein அவர்கள் "உலகின் மிகச்சிறந்த கலைத்துவம்" என்று புகழ்ந்திருக்கிறார். ஐ. நா. சபை மண்டபத்திலும் இடம்பெற்று இருக்கிறது நடராசவடிவம். அருவுருவம் இரண்டுமற்ற - ஆனால் நினைப்பினைத் தேக்கி வைக்கும் தகைமை ஆனது. அதுவே 'இலிங்கம்' எனப்பட்டது. அது ஆலயத்துக்குள் அடக்கப்படுவதில்லை.

"அருவம் உருவம் அறநூர்க்கர்வாய் உருவன் உடையான் உளன்"

இது திருவருட்பயன் ஐந்தாவது பாடல். திருக்குறளில் வரும் 'வாலறிவன்' என்பதன் அடக்கம் இது. சைவம், சிவலிங்கம் என்ற சொற்கள் உருவாவதற்கு முன்பே இறைவனை உணர்த்தியவர்கள் பயன்படுத்திய நினைவுக்குறியே பிற்பாடு 'சிவலிங்கம்' எனப் பெயர்பெற்று நின்றது. மொகன்சதரோ ஹரப்பா காலத்திலும் அதற்குச் சற்றுப் பிந்திய - எகிப்து அலெக்சாண்டிரிய நகரில் காணப்பட்ட தாழிகளிலும் - புதை பொருட்களிலும் இலிங்க உருவம் இருந்திருப்பதை வில்பிரட் நோயலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தியா முழுவதும் ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்த திராவிடக் கறுப்பு இனத்தவரின் வழிபாட்டுக்குறியாக சிவலிங்கம் இருந்த போதிலும் சிவலிங்கத்தை ஐம்பெரும் பூதங்களோடு இணைத்துக் காணும் சிறப்பான அடையாளமாக ஐந்து திருவிடங்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. நிலமாகிய மண்ணில் காஞ்சியிலும், நீரில் திருவானக்காவிலும், நெருப்பில் திருவண்ணாமலையிலும், காற்றில் திருக்காளத்தியிலும், ஆகாயத்தில் சிதம்பரத்திலும் காண விழையும் உள்ளம் தமழ்களுடையது; வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கு. இவை மெய்கண்ட நூல்கள் என வழங்கப்பட்டன. எழுதியவர்கள் அறுவர். இவர்களே 'சந்தான குரவர்' எனப்பட்டனர். இவற்றில் முதல் இரு சாத்திரங்களான 'திருவந்தியாரை'

இயற்றிய திருவியலார் உய்ய வந்த தேவ நாயனார் பெயரையும் 'திருக்களிற்றுப் படியார்' ஆக்கிய திருக்கடலார் உய்ய வந்த தேவநாயனார் பெயரையும் பிற்காலத்தில் 'வைதிகம்' சைவத்தை விழுங்கிய போது மறைக்கப்பட்டுவிட்டமை பலர் உணரா விடயம். எனினும் சந்தான குரவர்களே சைவம் தழைக்க சான்றானவர்கள். 'சிவஞான போதம்' அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு. ஆரிய மதத்துக்கு 'பிரம்ம சூத்திரம்' எப்படியோ சைவ சித்தாந்தத்திற்கு 'சிவஞான போதம்' என உணரப்படுகிறது.

"சகனாமாய் யாரும் அந்நவீர் தப் பொருள் சகனாமாய் வந்தது என்று உந்த்பற தானாகத் தந்தது என்று உந்த்பற"

இது திருவந்தியார் பாடலில் முதல் பாடலாக உள்ளது. யாவராலும் அறிந்து கொள்ள இயலாத பரம் பொருள் சகனாமாய் ஒரு வடிவமாய் அல்லது ரூபமாய் தானாகவே தன்னைத்தந்தது என்பதே இதன் விளக்கம். இதனையே "கேட்பாரும் அறியாதான் கேடொன்றும் இலான் கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்" என்றும் திருவாசகம் சொல்கிறது. தமிழர்களின் மொழி, இலக்கியம், சைவம் என்பவற்றை நேசித்த ஆய்வாளர் வணபிதா ரொபின் அலஸ் ரேயர் மக்கிளாஷன் மூன்றையும் இணைத்தே ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கியுள்ளார். இவரே ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிந்து வெளி நாகரிக ஆய்வுக்கான தனி ஆணையத்தின் தலைவராக இருந்தவர்.

ஒரு இனத்தின் தொன்மையை ஆராயும்போது அதன் பழமைக்கு ஆதரமாக அவ்வினத்தின் கடவுட் கோட்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றை ஆராய்ந்துதான் தெளிவு காண்பார்கள். இந்த முயற்சியில் உலக ஆய்வாளர்களின் பெரும்பாலோர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் உண்மை தமிழர்களின் வாழ்வியலில் முன்னதாகவும் பின்னதாகவும் சைவம் இடம் பெற்றிருந்ததும் அதனுடன் சமணம், பௌத்தம் சேர்ந்திருந்ததும் உண்மையாகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்ற சமண, பௌத்த, கிறிஸ்தவ மதங்களும் பக்தி இலக்கியம் தோற்றம்பெற சைவ சித்தாந்தமும் வழிசமைத்திருக்கின்றன. தமிழனின் மார்க்கம் இவற்றுடன் சங்கமமாகின்றது.

உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்!

அந்தக் குடியிருப்பில் ஞாயிறு என்றும் போல் அமைதியாகவே விடிந்தது. தெமட்டகொட மிதிந்துசென்புரவிற்கு பின்னால் அமைந்திருந்த அக்குடியிருப்பில் கல்வீடுகள் இல்லை. தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களின் எச்சங்களாக அடிமட்ட வாழ்க்கைப் போராளிகள் நாள் நகர்த்தும் சந்து வீடுகள் அவை.

இங்கும் உரிமைப் போர்கள் நிகழ்வதுண்டு. இப்படி வெடிக்கிறது போர்.....

“ஏயா, இப்பிட்யா பச்சப்புள்ளைய போட்டு அடிப்பாக. பாரு, வரி வரியா கம்பனி புழு மாதிரி சும்மா வீங்கியில போச்சு. என்ன மனுஷன்யா நீ? புள்ள என்னா குத்தம் செஞ்சிதாம்? ஆசைக்கு ஒரு பொம்மைய தொட்டதுக்கு.....”. அதற்கு மேல் வார்த்தைகள் கண்ணீராய் மாறி பொன்னம்மாளின் உலர்ந்த கன்னங்களை நனைத்தன.

“உம் பேத்தி சனியன நீதா கொஞ்சி கொஞ்சி..... ” நாக்கை மடித்து கடித்துக் கொண்டு, ஒரு கோழிக்குஞ்சு தாய் கோழியின் செட்டையின் கீழ் அடைக்கலமான பாவனையில், பொன்னம்மா பாட்டியின் சேலைத் தலைப்புக்குள் ஒளிந்து கொண்டு விக்கி விக்கி அழும் மகள் சாருலதாவை நெருங்கினான் மாரிமுத்து. பொம்மை கிடைக்கவில்லையே என்ற தன் பொசுக்கப்பட்ட ஆசையை இன்னும் அவள் நினைத்து ஏக்கமாய் பார்ப்பது மாரிக்கு ஒரு பொருட்டாக தெரியவில்லை.

“என்னமா அந்த நாயி கேட்டான்?” ரோசம் இருந்த உம் புள்ளைக்கு வாங்கி குடுடா சோம்பேறி. எம் புள்ள பாப்புளைய இனி தொட்டா அவ தோலு உரியும்.”

எதிர் வீட்டு பிச்சை தன் நாலு வயது மகளை வைத்து மாரிக்கு பெரிதாய் படவில்லை. இத்தனைக்கும் அப்படி ஒன்றும் பெரிய தவறு நடந்து விடவில்லையே. சாருலதா பிச்சையின் குழந்தையின் பொம்மையை பிடுங்கிக்கொண்டு

வந்ததால் வந்த வினை. ஆனால் மகளின் செயலால் பிச்சை முன் தன் மானம் மண்டியிட வேண்டியதாயிற்றே என்ற கசப்பு அவனை உறுத்திற்று. பிச்சைக்கும் தனக்கும் உள்ள நெடுநாள் குரோதப் போட்டியில் இத் தலைகுனிவு பிச்சைக்கு ஒரு புள்ளியை வழங்கியதாகவே அவனுக்கு பட்டது. இந்த தெருச்சண்டையை வேடிக்கை பார்த்த முகமற்ற மனிதர் முன் தான் சிறுமைப்பட்டதை எண்ணி வெதும்பினான் மாரி.

பிச்சையும் மாரியும் பரம்பரை நகர வாசிகள் அல்ல. அறுபதுகளில் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தில் நாடற்றவர்களாகி மலையகத்தில் இருந்து “டவுனுக்கு” கணவைத் துரத்தி வந்து இங்கு தரை தட்டிய ஜீவிகள்.

பல வருடங்களுக்கு முன் நடந்த ஒரு சாதாரண வேலிச் சண்டை புரையேறி இரு குடும்பங்களுக்கும் நடுவே ஒரு நிரந்தர விரிசலை ஏற்படுத்தி வைத்தது. கசப்பான முறுகல்களின் சாரம் சிலேற்றில் எழுதப்பட்டு சீட்டுக்கட்டாய் இவர்கள் மனதில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டு உரசல்களின் போது மீண்டும் அவை இவர்கள் கண்களின் முன் திணிக்கப்படும் போது எழும் வலி கொடியது. அப்போது பேசப்படும் வார்த்தைகளின் வலிமை எவரையும் சிறுமைப்படுத்தும். தினக்கூலியில் வாழும் சாமானியர்களின் வாழ்வில் இது ஒன்றும் புதிதல்லவே?

நான்கு வருடத்திற்கு முன் மாரியின் மனைவி மகப்பேற்றில் மரித்த சோகம் அவனை விட்டுப் போகவில்லை. இரத்தப் போக்கை கட்டுப்படுத்த

தீர்ஸ்டி
நல்லரெத்தனம்
(அவுஸ்த்ரேலியா)

முடியாமல் அவள் உயிர் பிரிந்த சோகம் மாரியின் ஆத்மாவையே பிராண்டி எடுத்து எங்கோ தூர எறிந்து விட்டது. அவன் முகத்தில் குடியேறிய கவலைக் கோடுகள்.....அவை வறுமையோ வயதோ வரைந்த வரிகள் அல்ல. மனைவி சாருலதாவின் பிரிவால் அவன் நெஞ்சில் சாத்திய சோகச்சுமையின் வடுக்கள்.

செருப்பை கால் மாற்றி அணிந்து நடப்பவனின் சங்கடம் மாரிக்கு.... ஒவ்வோரு அடியையும் நினைத்து நிதானித்து வைத்து நகரும் நத்தை வேகம் அவன் வாழ்வில்.

அவனுக்கிருந்த எல்லா சுகங்களையும் மனைவி உறிஞ்சி எடுத்துப் போனாளோ என்ற ஒரு பிரமை.

குழந்தையை கையிலேந்தி நார்ஸ் “நம மொக்கத தாணவா?” என்ற “என்ன பெயர்” எனும் கேள்விக்கு கிழவி முந்திக்கொண்டு “அவ அம்மா பேரயே வச்சுக்க..... மகராசி, பச்ச புள்ளய பெத்து கையில கொடுத்துட்டு போயிடிச்சி. அவ போனாலும் பேரு நிக்குமில்ல”. கிழவியின் வாதம் மாரிக்கும் சரியாகவேபட்டது.

“சாசாருலதாதா...”. கிழவி பெயரை ரப்பராக இழுத்து நீட்டி பொக்கை வாய் நிரப்பி குழந்தையின் காதருகே குனிந்து ஒரு இரகசிய மந்திரம் போல் மெதுவாய் ஓதினாள்.

நாட்கள் மாதங்களாகி மாதங்கள் வருடங்களாகி..... ஓ! நான்கு வருடங்கள் என்னமாய் ஓடிவிட்டன?

மாறிக்கு மனைவி விட்டுச்சென்ற வெற்றிடம் இன்னும் தரிசு நிலமாகவே பட்டது. “சாரு,

நீ என் உசிரு புள்ள” என மனைவியை அணைக்கும் போது இருந்த அந்த நேசத்தின் சூடு இன்றில்லை.

அவளிடம் பகிர்ந்த அந்த அன்பு இன்று தேங்கிக் கிடக்கிறது. அது அவன் நெஞ்சை நிறைத்து தொண்டை குழியை அடைத்து கண்வழி வழிந்து கண்ணங்களை நனைப்பதுண்டு. சோகம் என்பதும் செல்ல இடமில்லாத அன்புதானே!

ஆனால் அந்த காதலை அன்பாக உருமாற்றி தன் குழந்தை மீது செலுத்த அவன் மனம் மறுத்தது. “என் சாருவோட உயிர குடிச்ச இந்த சனியன்.....”.

கிழவி குழந்தையை “சாரு..., சாரு குட்டி... என் குஞ்சு” என்று பல பெயர் சொல்லி கொஞ்சினாலும் அவனுக்கு அவள் சாருலதா தான். தன் சாருவுக்கு இருந்த அந்த ஸ்தானத்தில் வேறு ஒருவருக்கும், பெயரளவில் கூட, இடமில்லை.

மனைவி சாருவை நினைக்கும் போதெல்லாம் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் அவளை முதலில் சந்திந்த நினைவை அசை போடுவான். மாரி ஒன்றும் பெரிய குமாஸ்தா வேலை செய்து மாசச்சம்பளத்தில் நாட்களை நகர்த்துவபன் அல்ல.

தெமட்டகொட ரெயில் நிலையத்திற்கு முன்னால் உள்ள லக்ஷ்மி விலாசின் கக்கத்தில் பிளாஸ்டிக் துப்பட்டியில் கூரை கட்டி இணைத்து கடை என்ற பெயரில் இயங்கும் “டெயிலர் சாப்”. அங்கு ஒரு தையல் மெஷின், துணி அடுக்க கண்ணாடி போட்ட ஒரு

அலுமாரி, வாடிகையாளர்கள் “:பிற் ஓன்” பார்க்க ஒரு பலகை மூடிய மறைவிடம்.....லக்ஷ்மி விலாசின் முதலாளியின் பரந்த மனதில் மாரிக்கும் ஒரு சின்ன இடம். தையல் மெஷினுக்கு மேல் மினுங்கும் மின்குமிழுக்கு மட்டும்தான் “கறண்ட் பில்” என்ற பெயரில் சிறு வாடகையை முதலாளி மாசா மாசம் வசூலித்துக் கொள்வார். தினமும் வேலை முடிந்ததும் வெளியே கிடக்கும் துணிமணிகளை அலுமாரிக்குள் போட்டு மூடி அதையும் மெஷினையும் மெதுவாய் தள்ளி கடைக்குள் வைத்த பின்

கடையை பெருக்கி சுத்தம் செய்து “வரேன் சாமி” என்று விடை பெற்று வீதியில் இறங்கி தெமட்டகொடையின் சமூகக்கும்பலுக்குள் கலந்து மறைவான்.

அவன் இவற்றை விரைவாக செய்து கடையை விட்டு வீதிக்கு வந்தாக வேண்டும். அதற்கு காரணம் இல்லாமல் இல்லை. “மாரி, என்னா அவசரம்.... உனக்கென்ன பொண்டாட்டியா குடும்பமா? சும்மா ஒரு ஐஞ்சு நிமிஷம் இருந்துண்ணு போறது.... ” என்று முதலாளி பேச்சுத்துணைக்கு பிடித்துக் கொள்வார். மாரிக்குத் தெரியும் அந்த ஐந்து நிமிடங்கள் ஐம்பது நிமிடங்களாய் நீளும் என்று. முதலாளி ஒரு நல்ல கதை சொல்லி. நல்ல வாசிப்பனுபவம் உள்ளவர். மாரி எட்டாம் வகுப்புடன் பள்ளிப் படியை மறந்தவன். ஆனால் முதலாளி தன் கல்லாப்பெட்டியில் இருந்தவாறு படிக்கும் இலக்கிய நயமுள்ள புத்தகங்களை பார்த்திருக்கிறான். “மாரி நீ புதுமைப்பித்தன் படிக்கணும்டோய். என்னா துணிவா மனுஷன் எழுதிவச்சான்? அது முப்பதுகளில் எழுதுதினது கண்டியோ.... என்னா எழுத்து.... என்னா துணிவு” என சிலாகித்துக் கொள்வார்.

மாரியின் காதுகள் முதலாளியின் வார்த்தைகளின் பாதியை கிரகித்தாலும் கண்கள் கடைச்சுவரில் மாட்டியிருந்த கடிகாரத்திலும் அதன் இரு மருங்கிலும் மாட்டியிருக்கும் புதுமைப்பித்தன், பாரதி, ஜெயகாந்தன், மல்லிகை ஜீவா படங்களிலும் பதிந்திருக்கும். தன் இலக்கிய நாட்டத்தை ஊருக்குச் சொல்லவே அவரின் இந்த சோடனை. ஆளுமை, படைப்பாளி, இலக்கிய சந்திப்பு, வாசிப்பனுபவம் போன்ற சொற்களை தம் பேச்சில் ஆங்காங்கே தூவி தானும் ஒரு இலக்கியவாதி என்ற காட்டிக் கொள்வார்.

“இந்தா இந்த வடைய கடிச்சுக்கோ” என தட்டை தள்ளி அவர் கல்லாப்பெட்டிக்கு அருகில் இருந்த கதிரையில் அவனை அமர்த்தி இறுதியாய் படித்த சிறுகதையொன்றை சொல்லத் தொடங்குவார். அவருக்கு காலம் ஒரு பொருட்டே அல்ல. கடையின் மேல் மாடியில் குடியிருப்பெனில் அது பற்றி கவலை ஏனாம்?

மாரிக்கு சாதகமானது ஒன்று இல்லாமல் இல்லை. முதலாளி நாவல்கள் படிப்பதில்லை....

அவர் வாசிப்பு சிறுகதைகளுடன் சரி. எனவே முதலாளியின் “கதை கேட்போம் வாரீர்” அங்கங்கள் ஒரு மணி நேரத்துடன் முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

“பொன்னகரத்தின்ட முடிவில் பித்தன் என்னமா கேட்டான் கண்டியோ?... என்னா புரட்சி!...“என்னமோ கற்பு கற்புணு கதைக்கிறீங்க... இதுதான்யா பொன்னகரம்” அப்பிடெனு போட்டானே ஒரு போடு. இப்போ இப்படி எழுதிப் பார்க்கட்டும்... கொழுத்திப்போடுவானாக!” என விமர்சனத்தை முடிப்பார்.

“ஜெயகாந்தனும் கொஞ்சம் துணிவாத்தான் எழுதிவச்சான். “புது செருப்பு கடிக்குமுணு” ஒரு கத.... கல்யாணமாகி முத இரவில் மாப்பிள கட்டின பொண்டாட்டிய விட்டுணு வேற பொண்ண தேடி போனானா... அந்த பொண்ணு கால் விரல்ல காயத்துக்கு எண்ண தேச்சிண்டு சொல்லறா... “புது செருப்பில்... அதான் கால கடிச்சிரிச்சி”. மாப்பிளைக்கு மூளையில் செருப்பால் அடிச்சாப்பல புத்தி வந்திடிச்சா.... சைக்கிளல ஏறி ஊட்டுக்கு போறான்.... அதான்யா கத..... கத பேரிலேயே கத முழுசா அடங்கிசிரிச்சில்ல?” என்று கேட்டு விட்டு பதிலுக்காய் காத்திருக்காமல் “மாரி, இதெல்லாம் படிச்சிப்பாத்து அனுபவிக்கணும் மாரி” என்பார்.

“சும்மா எழுதிக்குவிச்சா எல்லாரும் படிப்பானுணு நினைக்க வேணாம் மாரி. மல்லிக ஜீவானு எழுத்தாளரு.... புத்தகத்த அச்சடிச்ச தோள்ல சுமந்து இலக்கியம் வளர்த்தவர் கண்டியோ?”

முதலாளி மறைந்த படைப்பாளிகளை மட்டுமல்ல சமகாலத்தில் வாழும் எழுத்தாளர்களையும் மாரிக்கு அறிமுகப்படுத்த தவறுவதில்லை.

“மாரி, நவீன இலக்கியமெங்கிறது மரித்துப் போகல..... இப்போ ஜெயமோகன்னு ஒருத்தர் நல்லா எழுதுறாரு. அவரோட “குருவி” எங்கிற கதயில் மாதன் பிள்ளைனு ஒரு எலட்ரீசன். கத கடைசீல ஒரு தூக்கணாங் குருவி ஓயரில் பின்னினை கூட்ட நெஞ்சோட அணைச்சினு கதறி அழுது ஒரு புது மனுஷனா மாறி....ஒரு சடப்பொருளும் மனுஷனா மாத்தலாமுணு தெரியுமோ?” என கேள்வியிலேயே கதை முடிப்பார்.

மாரியை வாசிப்பின் பக்கம் சாய்த்துவிட அவர் எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தாலும்

அவனும் ஒரு நாள் வாசகனாவான் என்ற நம்பிக்கை அவருள் இருந்தது.

நாள் முழுவதும் குனிந்த தலை நிமிராமல் முயலைத் துரத்தும் வேட்டை நாய் போல் துணி மீது நூல்கோலம் போட்டு ஓடும் ஊசியின் நடனத்தை கண்ணயராமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு வாசிப்பில் எப்படித்தான் காதல் வரும்? ஒரு டெயிலரின் தலைகுனிவில் கைகோர்த்து வரும் கழுத்து வலியையும் கண்ணயர்வையும் புரிந்தவரில்லை. ஆனால் வேலை முடிந்ததும் நடைபெறும் முதலாளியுடனான இலக்கியப் பகிர்வு அவனுக்கு ஒரு கட்டாய விடிவாகவே பட்டது.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் தீபாவளிக்கு ஒரு பிளவுஸ் தைப்பதற்காய் சாருலதா மாரியின் கடைக்கு வந்ததை கல்லாப் பெட்டியில் இருந்தவாறே முதலாளி கவனித்திருந்தார். பரந்த நெற்றியின் நடுவில் ஒரு சிறு கரும்பொட்டு, துரு துரு என எதையோ தேடும் கண்கள்...ஓற்றைப்பின்னல் கட்டிய சடையில் சொருகிய மல்லிகைச் சரம். தொட்டால் ஓட்டிக் கொள்ளும் சந்தண நிறம்.

“டெயிலர் ண்ணா, துணி எடுக்க லேட்டாகிடுது. தீபாவளியும் வந்திற்று... இது முடிச்சித்தர ஏலுமா?”

தலையை நிமிர்த்தி பார்த்த மாரிக்கு அவள் கண்களில் இருந்த அந்த தவிப்பை உணர முடிந்ததது. கீழே இழுத்துக் கொண்ட அவள் உதடுகளில் இருந்த தாபம் அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

“டெயிலரண்ணா இல்ல.... மாரி... மாரி” என கூறி தம்மிடையே இருந்த உறவை ஒரு புன்முறுவலுடன் தட்டி நிமிர்த்திக்கொண்டான்.

அதை புரிந்தது போல் தலையை இருபுறமும் அசைத்து ஒரு புன்சிரிப்பை உதிர்த்தாள் சாருலதா.

அவர்கள் உறவின் முதல் அங்கீகர முத்திரை அது.

முதல் சந்திப்பில்.... அந்தக் கணத்தில்... ஒரு தீப்பொறிபோல் தோன்றி மறையும் அந்த மகிழ்ச்சிக் கண்ணிவெடி அவன் - அவள் மட்டுமே புரிந்து அனுபவிக்கும் ஒன்று. அக்கணம் பற்றி அவர்கள் இன்னும் எத்தனையோ முறை நனவிடை தோய்ந்தாலும் ஒரு மத்தாப்பு, ஒளி எச்சம் உதிர்த்து வான் ஏறி வெடித்து விரிந்து ஒரு அரக்கனின் குடை போல் வண்ணத்

தூவானத்தை வானில் பரப்பி மறையும் அந்த மகிழ்ச்சிப் பிரவகம் ஒரு முறைதான் எவர் வாழ்விலும் தோன்றி மறையும்! அந்த மகா மத்தாப்புக்காய் ஏங்கியவர் பலர். சிலர் வாழ்வில் தீக்குச்சி தொடாத திரியாய் அது மறைந்து போவதுண்டு.

தீபாவளியைத் தாண்டியும் மாரியைப் பார்க்க சாருலதா வருவதை முதலாளியின் கழுக்குக்கண்கள் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

ஓவ்வொரு சந்திப்பிலும் சாருலதாவின் கைகளில் இருக்கும் புத்தகங்களையும் அவர் பார்த்திருந்தார்.

“என்னா மாரி, அந்த பொண்ணு தினம் வர்ராப் போல?... ஏதுண்ணா நமக்கிட்ட சொல்லலாமில்லையோ?” என தூண்டிலைப் போட்டார்.

“இல்லீங்க.... சும்மா ....” ஆணுக்குரிய அரை வெட்கத்துடன் ஒரு அசட்டுச் சிரிப்பை உதிர்த்துவைத்தான் மாரி.

முதலாளி அடுத்த கேள்விக்கணையை தொடுக்கும் முன்னரே “சாரு நாவல் எல்லாம் படிக்குமுங்க.... பார்த்தசாரதி, அகிலன் ...”

“ஓ! சாருவா பேரு?... நாவல் படிக்கற பொண்ணுணா உனக்கு கத சொல்ல ஆள் கிடைக்கிரிச்சினு சொல்லு” என்று ஒரு கண் சிமிட்டலுடன் அவர்கள் உறவை அங்கீகரித்தார் அவர்.

நாவல் படிப்பதற்கு நேரத்தின் அர்ப்பணிப்பு தேவை என்பது அவர் வாதம். நாவலின் கதாபாத்திரங்களுடன் ஒன்றித்து ஒரு சகபயணியாய் அவர்களுடன் பயணித்து அலைக்கழிந்து அவர்களின் சக துக்கங்களில் மூழ்கி எழுந்து ஒரு உணர்ச்சிக்குழம்பில் குளித்து வரும் அனுபவம் உன்னதமானது என்பார்.

ஒரு வாசிப்பனுபவம் உள்ள ஒரு துணை மாரிக்கு கிடைத்ததில் முதலாளிக்கு ஒரு பெருமை. மனித நேயத்தை அளவிடும் அளவுகோல் அவருக்கு வாசிப்பு மட்டுமே. படிப்பும் பட்டங்களும் அவருக்கு கடைசி வாங்கு வாசிகள்.

மணமான புதிதில் மாரி கடையை மூடிவிட்டு முதலாளியின் “கதை நேரத்தை” குறுக்கிக் கொண்டு தெமட்டகொட மிதிந்துசென்புரவிற்கு அருகே உள்ள சந்தில் நுழைந்து மறைவான். போகும் வழியில்

“குறும்” பாக்கள்

கொரணா நோய்கொல்கிறது	உலகை
கூத்தாடி மகிழ்கிறது	அலகை!
தேர்தல் கூத்தொரு பக்கம்	
தேசத்தை உலுப்புதுபார்	
வரலாற்றை மாற்றுவோர்க்குச்	“சிலைவை”
உழைப்போர்க்கு வாழ்வெல்லாந்	துன்பம்
உண்டு கொழுத்திருப்போர்க்கோ	இன்பம்!
மழை பொழிந்தால் குடிசையினுள்	
மண்மேடு சரிந்து விழும	
மரணத்தோடழிவுநிலை தானொங்கள்	நண்பன்!
ஏழையர்மேல் இரக்கங்கொள்	உயர்வாய்
இருப்பதைப் பங்கிட்டுப்	பகிர்வாய்
நாளாமிந்தப் பண்பைநீ	
வாழாமட்டும் கைக் கொண்டால்	
நீமுமுந்தன் புகழ்வானில் நீ	நிமிர்வாய்!
கந்தனது காணிக்குள்	“பண்டா”
கஞ்சாவை விதைக்கவரல் நன்றா!	
அந்த வயல் அவனப்பன்	
அறுபதாண்டு செய்த வயல்	
சந்ததிகள் ஆண்டதினை விடாதுபிடி	கொண்டா!
ஏழைமேல் இரக்கங்கொள்	உயர்வாய்
இருப்பதைப் பங்கிட்டுப்	பகிர்வாய்
நாளாமிந்த நற்பண்பை நீ	
வாழாமட்டும் கைக் கொண்டால்	
நீமுமுந்தன் புகழ்வானில் நீ	நிமிர்வாய்!

கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்

சாருவிற்காய் ஒரு மல்லிகைச்சரத்தை வாங்கத் தவறுவதில்லை. “இந்தா புள்ள.... வச்சுக்க” என அவன் கையில் அதைத் திணித்து அவள் அதை லாவகமாய் கூந்தலில் சொருகுவதை பார்த்து “ஆயிரங் கண் போதாது செல்லக் கிழியே.....” என ஒரு நாடகக்காரரின் பாணியுடன் கைகளை உயர்த்திப் பாடி அவளை கட்டிக் கொள்வான். அவன் பிடிக்குள் சாரு சங்கமமாவாள்.

இவ்வகை குட்டிக்குறும்புகள்தானே இவர்களைப் போன்ற சாமானியர்கள் சிமிழில் அடைத்துவைத்து அவ்வப்போது தூவிக் கொள்ளும் இன்பப்பொடி?

☞☞☞

“ஏம்பா, இண்ணைக்கி என்னா தேதினு தெரியுமில்? இண்ணையோட உம் மகளுக்கு ஐஞ்ச வயசு ஆயிடிச்சு. இண்ணைக்கு ஞாயிற்று கிழம.... உனக்கும் கட மூடி.... கொழந்தைய எங்காச்சும் கூட்டிண்ணு போறது.... பாவம்... பச்ச புள்ள... பொறந்த நாள் இல்ல?” எனும் கேள்வி நிரம்பிய தன் வேண்டுகலை மாரியிடம் நாசக்காக சொல்லி அவன் பதிலிற்காய் காத்து நின்றாள் கிழவி. தன் மகன் தன் வேண்டுகலை நிராகரித்துவிடக் கூடாதே என்ற தாபத்தை அவள் கண்கள் சொல்லிற்று.

“எங்கா போறதாம்?” என்ற மாரியின் பதில் கேள்வி பொன்னம் மாவின் கண்களில் ஒரு நம்பிக்கை கீற்றை விதைத்தது.

“அவதான் ஆன, சிங்கம், புலி எல்லாம் பாக்கணும்னு ஒரே சொல்றா... மிருகக்காட்சி காட்ட கூட்டிப் போறது?”

கிழவியின் பதில் மாரிக்கு சரியாகவே பட்டது.

வாழ் வின் மடிப் புக ளு க் கு ள் ஒளிந்துள்ள அந்த ஈரத்தின் வலிமை என்றும் ஒரு புதிர்தான்! அது அவனை ஆட்கொண்டு அவனின் மூடப்பட்ட இதயத்தின் கதவுகளை சாவியின்றியே அகலத் திறந்து குடிபுகுந்ததை அவன் அப்போது உணரவில்லை!

கிழவிக்கு எல்லை மீறிய மகிழ்ச்சி.

“சாரு.... சாரு குட்டி....அப்பாவோட சிங்கம் ஆன எல்லாம் பாக்க போயிற்று வாம்மா....

..... புதுச்சட்ட போட்டு தல சீவி .... பொறந்த நாளில்... பொறந்த நாள்” என அவசரமாய் ஆயத்தங்களை செய்யத் தொடங்கினாள். தன் மகன் மனம் மாறும் முன் அவர்களை பஸ் ஏற்றி அனுப்பிவிட வேண்டுமே என்ற அவசரம் அவளுக்கு.

மாரியும் மகளும் தெமட்டகொட பஸ் ஸ்டாண்டிற்கு நடந்து செல்வதை வீட்டு வாசலில் நின்று பர்த்து “புள்ள கைய புடிச்சி கொண்டுபோப்பா” என நாக்கு நுனியில் வந்த வார்த்தைகளை வெளியே விடாமல் விழுங்கி சீரணித்துக்கொண்டாள்.

கொழும்பு கோட்டைக்கு பஸ் ஏறி பின் அங்கிருந்து களுபோவிலவிற்கு பஸ் மாறி தெஹிவல மிருகக்காட்சி சாலைக்குள் நுழையும் வரை மாரி அமைதியாகவே எண்ணங்களில் லயித்தவனாய் ஒரு நடைப்பிணம் போல் நிழல் நகர்த்தினாள். அவனின் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் சாருலதா ஓட்டமும் நடையுமாக அவனை பின்தொடர்ந்தாள்.

இன்னும் இரு நாட்களில் அவன் மனைவி குழந்தை சாருலதாவைப் பெற்றெடுத்து அவன் கையில் கொடுத்து விட்டுப் பிரிந்த நாளின் ஐந்து வருட பூர்த்தி. என்னமாய் இருந்திருக்க வேண்டிய வாழ்க்கை இப்படியானதே எனும் வலி அவனை சுட்டுப்பொசுக்கியது.

ஒரு பொடிநடையாய் இருவரும் விலங்கியல் பூங்காவுக்குள் நுழைந்தனர்.

குழந்தை சாருலதா மிருகங்களின் விசித்திர தோற்றங்களை தன்னை மறந்து லயித்து முக பாவனைகள் செய்து ஒரு இன்பக் கூத்தாடலில் மூழ்கியிருந்தாள்.

அவளின் லயிப்பில் கலந்து கொள்ளாமல் ஒரு சகபயணியைப் போல் அவன் அவளுடன் நடந்து சிம்பன்சி வகை மனிதக்குரங்குகள் இருக்கும் காப்பகத்தின் முன் வந்து நின்றான்.

அரைவட்டமாய் ஒரு தீவு போல் சீமேந்து அரை சுவர் எழுப்பிய களம். அதன் எல்லையை சுற்றி உள்ள இடைவெளியில் தேங்கிநிற்கும் பாசிப்பச்சை கலந்த நீர் அகழி. அந்த வானரங்கள் பார்வையாளர்களை நெருங்காமல் இருப்பதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு. தீவின் நடுவில் ஒரு பெரிய மரம். அதன் கீழ் அவை விளையாடக்கழிக்க கூரை போட்ட கம்பி மேடைகள், கயிற்று ஊஞ்சல் மற்றும் மரக்கட்டை இருக்கைகள். அவைகளின் குடியிருப்பு அந்த அகழியில் அக்கரையில்

இருந்த சீமேந்து பூசிய போலிக் குகைகள். தீவில் இருந்து அகழியை கடந்து குகைக்குள் செல்ல ஒரு மரக்கட்டைப்பாலம். இதுவே இவர்கள் உலகம்.

மூன்று குரங்குகள் ஒரு குடும்பமாக சோம்பலுடன் “இங்கு பார்ப்பதற்கு ஒன்று மில்லை” என்ற பாவனையில் அரைத் தூக்கத்தில் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்தன.

சாருலதா கண்களை அகலத்திறந்து அவற்றின் ஒவ்வொரு அங்கஅசைவையும் கிரகித்துக்கொண்டிருந்தாள். அங்கிருந்த பெயர் பலகையில் அப்பா, அம்மா குரங்குகளின் பெயர்கள் கொம்பே, கோகோ எனவும் குட்டிக் குரங்கு பெயர் சுட்டி எனவும் எழுதி மாட்டியிருந்தார்கள்.

அவற்றிற்கான மதிய உணவு பகிரும் நேரமது. திடீரென வளர்ந்த இரு விலங்குகளும் உஷாராகி எழுந்து நின்று கைகளை நெஞ்சிலடித்து உதடுகளை சுருக்கி தம் பழுப்பு நிற பற்களைக் காட்டி ஆட்டம் போட்டன. தமக்கு படைக்கப்பட இருக்கும் பழங்களின் நறுமணம் நாசியில் நுழைந்து மேடையேற்றிய ஆனந்த நர்த்தனம் அது. சுட்டிக்கு இந்த சடங்கு புரிந்ததாய் தெரியவில்லை. குகையின் கதவுகள் திறக்கப்பட கொம்பேயும் கோகோவும் ஒரு பாய்ச்சலில் உள்ளே நுழைந்து மறைந்தன. அந்த கணத்தில் இணைப்புப் பாலத்தில் நின்று ஒரு குட்டிக்கறணமடித்து தன் குதூ கலத்தை காண்பித்த சுட்டி கால்தவறி கீழே இருந்த அகழியில் தொபீர் என விழுந்து நீரில் மறைந்தது. அப்போது எழுந்த அந்த சப்தம் கோகோவின் காதுகளுக்கு எட்டியிருக்க வேண்டும்.... தொப்பின்கொடி உறவல்லவா? குகை வாசலில் தோன்றி சுட்டி எங்குதான் போயிருக்கும் என கண்களால் அளவெடுத்து பின் கீழே குனிந்து நீரில் தத்தளிக்கும் தன் செல்வத்தை காப்பாற்றும் நோக்குடன் மேலிருந்து அகழிக்குள் ஒரு நீண்ட கீச்சல் ஒலியெளிப்பியபடி பாய்ந்து நீருள் மூழ்கி மறைந்தது.

பார்வையாளர் எல்லோரும் தம் கண்முன் விரியும் அந்த பாசம் பிணைப்பின் புதிய பரிமாணத்தின் சாட்சிகளாய் வாயடைத்து நின்றனர்.

சிலர் “சாப்பாடுண்ணா பிள்ள என்ன குட்டி என்ன?” என சமூக நீதி பேசினர்.

எங்கும் அமைதி!

அந்த சில வினாடிகள் மணிகளாக தோன்றிற்று!

அகழி நீரில் ஒரு அலைவட்டம்!

மெதுவாய் தெப்பமாய் நனைந்த கோகோவின் தலை முதலில் தோன்றிற்று.

கோகோவின் கைகளில் தன்னை முழுவது மாய் ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டதுபோல் சுட்டியின் ஈர உடல் ஒரு பந்தாக சுருண்டு கிடந்தது, ஒரு பொக்கிஷத்தை கைகளில் சுமக்கும் கவனத்துடன் மெதுவாக கோகோ அகழியை விட்டு வெளியேறி அந்த புற்தரையில் தன் செல்வத்தைக் கிடத்தி எழுந்து நின்று நெஞ்சிலடித்து ஒரு கர்ஜனையை எழுப்பிற்று.

கைகளில் பப்பாளிப் பழங்களை நெஞ்சுடன் அணைத்தவாறு குகை வாசலில் தோன்றிய கொம்பேவின் கண்களுக்கு புற்தரையில் கிடக்கும் தன் செல்வத்தின் ஈர உடலையும் அதன் அருகில் தெப்பமாய் நனைந்த மேனியுடன் எக்காளமிடும் தன் துணையின் இயலாமையையும் பார்த்து நிலமையை புரிந்து கொண்டது.

ஒரே பாய்ச்சலில் புற்தரைக்கு வந்து “உவ்... உவ்... உவ்... உவ்” என ஒலியெழுப்பி ஒரு தந்தையின் கரிசனையுடன் தன் செல்வத்தை ஒரு பஞ்சுமிட்டாயை சுமக்கும் மென்மையுடன் தூக்கி தன் நெஞ்சுடன் அணைத்துக்கொண்டது. அந்த அன்பின் சூடு அந்த காப்பக வேலியை தாண்டி பல இதயங்களை தொட்டுக்கொண்டது.

“குட்டி தப்பிடிச்சி.... “பற்றியா பேருணா” .. அங்க பாருங்க... “ஒன்ன பளன்ன”... அதோட கால் ஆடறத ..... கக்குள... கக்குள”.

மாரி தன் கண் முன் விரியும் அந்த காட்சியின் ஆழத்தை புரிந்து கொண்டான். தன் குட்டி பிழைத்துவிட்டது எனும் பெருமிதம் நிறைந்த கண்களுடன் கூட்டத்தை நிமிர்ந்து பார்த்த கொம்பேவின் கண்களின் கரைகளில் திரண்டு நின்ற கண்ணீர் மாரியின் நெஞ்சை நனைத்தது. ஒரு மிருகத்திடம் இருந்த அந்த பாசப்பிணைப்பு அவன் வாழ்வில் எங்கே போனதாம்? சீ, ஒரு பிராணியிடம் இருப்பது தன்னிடம் இல்லையே என்ற குற்ற உணர்வு அவனை கடைந்தெடுத்தது.

மனைவி சாரு ஒரு முறை அவன் மார்பில் சாய்ந்து வாசித்த “உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்.....” கவிதை வரிகள் அவன் எண்ணத்தில் பளிச்சிட்டு மறைந்தன.

தன்னை கூட்டிலடைத்து மிருகங்கள்

வேடிக்கை பார்ப்பதாய் அவனுக்கு தோன்றிற்று. முதலாளி சொன்ன “குருவி” கதையின் நாயகன் மாடன் பிள்ளை ஓயரால் பின்னிய தூக்கணாம் குருவிக்கூட்டின் நுட்பத்தைப் பார்த்து மனமுடைந்து அமுத புள்ளிக்கு தன்னை இந்த விலங்குகள் என்னமாய் இழுத்து வந்து உட்காரவைத்துவிட்டன என எண்ணி வெதும்பினான் மாரி.

உணர்ச்சி மேலீட்டால், நடுங்கும் தன் கைகளால், குனிந்து சாருலதாவின் தோள்களை பற்றினான் மாரி.

அவன் பிட்யில் இருந்த இறுக்கம் சாருவிற்கு இதமாகவே இருந்தது. பாட்டி ஒரு முறை சொன்ன கதையில் வரும் மலைப்பாம்பின் பிட்யின் இறுக்கம் அல்ல அது என அவள் உள்உணர்வுகள் சொல்லிற்று. இந்தத் தொடுகைக்காக அவள் பிஞ்சு மனது எத்தனை ஆண்டுகள்தான் காத்திருந்தது?

ஒரு அன்பின் மீட்டெடுதல் அங்கு அமைதியாய், ஒரு ஊமைப்படம் போல், அப்போது ஓடி முடிந்தது! அவர்களிடையே இருந்த ஒரு பெரு இடைவெளியில், வெற்றிடத்தில், அன்பு எனும் ஆறு ஓடி நிறைந்து பரிபூரணமானது! ஓடிய ஆறு அவன் கண்வழி வழிந்து கன்னங்களை நனைத்து துளியாய் திரண்டு மண்ணில் வீழ்ந்து மாண்டது.

துாரத்து பட்சிகளின் கூவல்களைத் தவிர எங்கும் அமைதி. வார்த்தைகளை விரையப்படுத்தாத அந்த கணங்களை மௌனம் ஆட்கொண்டது. வரிசைகட்டி நின்ற வார்த்தைகள் மாரியின் தொண்டைக்குழியில் பாசம் எனும் குண்டடிபட்டு வீழ்ந்து மாண்டன!

வாழ்க்கையில் தவறவிட்ட தருணங்களை மீட்டெடுக்கும் வேட்கையில் மாரி குனிந்து சாருலதாவை தூக்கி யெடுத்து அணைத்து “நீ என் உசிரம்மா...ஊட்டுக்கு போவமா சாரு?” என நா தழுதழுக்க கொஞ்சலாக கேட்டான்.

தன்னை “சாரு” என முதல் முறையாக அப்பா அழைத்ததை அவள் பரிபூரணமாக ஆட்சேபிப்பதைப்போல் தலையை பலமாக ஆட்டி அங்கீகரித்தான்.

அவர்களின் துயரக் காவியத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த அந்த தருணத்தை கொண்டாடுவது போல் எங்கோ ஒரு யானை ஒரு நீண்ட மூச்சை உள்ளிழுத்து அதை பிளிறலாக்கி வெளிக்கொணர்ந்து பின் மௌனித்தது!

பாரதியின் 'ஸ்வர்ணகுமாரி' சிறுகதை வரலாற்றுப் பின்புலம்

'ஸ்வர்ணகுமாரி' என்ற சிறுகதை, பாரதியின் ஐம்பத்தொன்பது கதைகளில் இரண்டாவதாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட சிறுகதையாகும். ஓர் எழுத்தாளனின் படைப்பு எதுவாக இருந்தாலும் அது அவன் வாழும் காலகட்டத்தின் சரித்திரத்தை, அதனுடன் இணைந்த அவனது அனுபவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இருப்பது யாதார்த்தம்.

பாரதியார் ஒரு பன்முகத்திறமையாளர்.

"தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவு இல்லை யெனில் இந்த ஐக்கத்தை அழித்திடுவோம்" என்று பாடிய மனித நேயமுள்ள உன்னதக் கவிஞன்.

"சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா-குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம், நீதி உயர்ந்தமதி கல்வி-அன்பு நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்" என்று சமத்தவத்தைப் போற்றியவர்.

பாரதி, ஒரு பத்திரிகையாளர், சமூக நலவாதி, பாலிய வயது திருமணத்தை எதிர்த்தவர். தேசியவிடுதலைப் போராளி, பெண்கள் கல்வி, அவர்களின் முன்னேற்றம் போன்றவற்றில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியவர். சாதி மதபேதமற்றவர் ஆன்மிகவாதி. பல மொழி தெரிந்தவர். புதிய தமிழ் உரைநடையின் தந்தை. சிறுகதை எழுத்தாளர்.

'ஸ்வர்ணகுமாரி' என்ற சிறுகதை, 2.2.1907இல் 'இந்தியா' பத்திரிகையில் வந்தது. இக்கதை மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பாரதி எழுதிக் கொண்டிருந்த சுதேசமித்திரனில், பாரதி தனது தீவிரவாதக் கொள்கைப் பிரசாரங்களை எழுத முடியாததால் 'இந்தியா' பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். பிரித்தானியரை மிதவாதமாக எதிர்க்கும் பிரம்மஸமாஜத்தினரை ஆவேசமாக எதிர்க்க இக்கதையை ஆயுதமாகக்கொண்டிருக்கிறார்.

'ஸ்வர்ணகுமாரி' என்ற தலைப்புடனான இக்கதை ஒரு காதல் கதை போலான தலையங்கத்துடனிருந்தாலும் இது ஒரு முற்று முழுதான அரசியல் பிரசாரப் படைப்பாகும்.

20ஆம் நூற்றண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை மிகவும் நேசித்த பல இந்தியப் பெண்களின் ஒருத்தராக ஸ்வர்ணகுமாரி படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியருக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு சில பெண்களிருந்தார்கள். அவர்களில் வேலு நாச்சியார், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பிரித்தானியருக்கு எதிராகக் போராடிய ஜான்ஸிராணி-அதாவது ராணி லக்ஷ்மிபாய் போன்றோர் இருந்த சரித்திர முண்டு.

ஸ்வர்ணகுமாரி பாரதியால் அப்படிப் படைக்கப்படவில்லை. அவளுக்காக பிரம்மஸமாஜவாதியாக மாறிய அவள் காதலன், அவள் பக்தியுடன் நேசிக்கும் விடுதலை வீரர் ஸீபால் கங்காதர திலகரை மதிக்காததால் அவனிடமிருந்து பிரிந்து காசியிலுள்ள அத்தை வீட்டுக்குச் செல்பவளாக, அவன் அவளின் மனநிலையறிந்து மாறும்வரை காத்திருப்பவளாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

இக்கதை மூலம், பாரதியின் நோக்கம் அந்தக் கால கட்டத்திலிருந்த விடுதலைப்போர்ச் சூழ்நிலையில் பிரித்தானியரை எதிர்க்கும் தீவிரவாதக் கொள்கையுடைய திரு. திலகரை ஆதரிப்பதை முன்னிலைப் படுத்துவதாகும். காரணம் 1907ஆம் ஆண்டு திரு. திலகர் அவர்கள் அங்கத்தவராக இருந்த இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி மிதவாதம், தீவிரவாதம் என இரு கருத்துக்களால் பிரிகின்றது. பால கங்காதரதிலகரை இளைஞர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். அந்த ஆதரவை விரிவுபடுத்தும் பிரசாரக் கருவியாக இக்கதை படைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இராஜேஸ்வரி
பாலசுப்ரமணியம்
(லண்டன்)

“நீ காதலிக்கும் பெண் எத்தனை அழகியாகவிருந்தாலும், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர் ஸ்ரீபால கங்காதர திலகரை நீ ஆதரிக்காவிட்டால் உன் காதலி உன்னைப் பிரிந்து விடுவாள்” என்ற பாரதியின் குரல் இக்கதையில் இளைஞர்களை நோக்கி ஒலிக்கிறது.

இக்கதையை வாசகர்களைக் கவரும்படி பாரதியார் எப்படி எழுதியிருக்கிறார் என்று பார்ப்போம். கதையைப் பாரம்பரியமுறையில் அழகிய வர்ணிப்புக்களுடன் ஆரம்பிக்கிறார்.

கதையின் கதாநாயகன் மனோரஞ்ஜனன், 23 வயது. சுந்தர ரூபமுடையவன். மனம்தனைப் போன்றவன். இவனுடைய நண்பர்களால் அர்ஜுனன் என்றழைக்கப்பட்டு வந்தவன்.

ஸ்வர்ணகுமாரி, 18 வயது. சூர்யகாந்த பாபு என்ற பெருஞ்செல்வரும் பிராமண குல ஆசாரங்களைக் கைவிட்டு பிரம்ம ஸமாஜக் கொள்கைகளான, சாதிபேதம் இல்லை. விக் கிரஹாராதனை கூடாது. பெண்களும் ஆண்களும் சமமாக ஒத்துப் பழகலாம் என்பது போன்ற நவீனக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டவரின் மகள்.

இவளது ரூபலாவண்யமோ சொல்லுந் தரமன்று. இவளை என்னவென்று சொல்வோம்? சுகப்பிரம்மரிஷி பார்த்தபோதிலும் மயங்கிப் போய்விடும்” என்று வர்ணிக்கிறார்.

கதாநாயகனின் தாய் மிகவும் ஆசாரமானவள் தனது குலதெய்வமான ஸ்ரீ கிருஸ்ண பகவானிடம், “ஸ்ர்வ ஜீவதயாபரா எனது பிள்ளைக்கு அந்த மிலேச்சனுடைய பெண்மீது இருக்கும் மோகத்தை நீக்கி அவனுக்கு நல்ல புத்தி கொடுக்கலாகாதா?” என்று அடிக்கடி கண்ணீர் சொரிந்து பிரார்த்தனை புரிவாள்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தொடரும் காதற்கதைகளில் வருவதுபோல் இக்கதையிலும் ஒரு வில்லன் வருகிறான். வில்லன் என்ற ஹேமசந்திரபாபு, ப்ரம்ம ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தவன். எருமை மாடுபோல் உருவமைப்பு மட்டுமல்லாது கோ மாமிசம் உண்ணுபவனாகவும், மது அருந்துபவனாகவும் பெண்களிடம் தகாத முறையில் நடந்து கொள்பவனாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

பிரம்மஸமாஜக் கொள்கையுடைய ஸ்வர்ண குமாரியின் தந்தையான சூரியகாந்தபாபுவும் தனது விருப்பப்படி மகள் ஹேமச்சந்திராவை

திருமணம் செய்யாவிட்டால் அவளை நிர்க்கதியாக வீட்டை விட்டுத் தூரத்திவிடுவதாப் பயமுறுத்துகிறார்.

பெரும்பாலோனோர் முற்போக்குக் கொள்கைகள் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்வது ஒன்று, ஆனால் தங்கள் சுயநலத்திற்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையில் செய்வது வேறு ஒன்று என்பதையும், அப்படியான முற்போக்கு பேசுபவர்களை நம்பாதே என்று பாரதி இக்கதை மூலம் சொல்கிறார்.

பாரதியார் பிரம்ம ஸமாஜவாதிகளிடம் உள்ள தனது ஆத்திரம் அத்தனையையும் இந்த இரு பாத்திரப் படைப்புக்களில் தாராளமாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஆனால் ஸ்வர்ணகுமாரியின் காதல் உடைந்து போனதற்கு, ஆசாரமான மனோரஞ்ஜனனின் தாயோ, பிரம்மஸமாஜ சமத்துவம் பேசும் தகப்பனோ அல்லது திருமணத்துக்கு முதல் ஸ்வர்ணகுமாரியை அனுபவிக்க நினைக்கும் ஹேமசந்திரபாபு என்ற பிராமணனோ காரண மில்லை.

இவள் குழந்தை முதலாகவே இந்திய தேசிய விடுதலைக்குப் போராடும் ஸ்ரீபால கங்காதர திலகரைத் தெய்வம்போலக் கருதி வந்தவள். மனோரஞ்ஜனனிலுள்ள காதலை விட சுதேசத்தின் மீதுள்ள இவள் அன்பு பதினாயிர மடங்கு வலிமையானதால் அவள் காதலனை உதறித்தள்ளிவிட்டு 1906ஆம் ஆண்டு விலகிப் போகிறாள்.

அவளின் கடிதத்தைப்படித்துத் திருந்திய மனோரஞ்ஜனன், இந்திய விடுதலைப்போரின் முதந்தலைவராகப் போற்றப்பட்ட பால கங்காதர திலகரிடம் சேர்ந்து தேசபக்திப் பாடல்கள் படித்து வருகின்றான் என்று கேள்விட்டதாகக் கதை முடிகிறது.

இக்கதை பாரதியிடமிருந்த, திலகர் பக்தி தேசபக்தி என்பவற்றின் ஆழத்தைக் காட்டுகிறது. இக்கதை நடந்த கால கட்டம் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் மிக முக்கியமான மாற்றங்கள் நடந்த கால கட்டமாகும்.

இதற்கு முன்னர் நடந்த சம்பவங்களைப் பார்த்தால்,

1890இல் நடந்த காங்கிஸ் மகாநாடு காலகட்டத் திலிருந்து, பால கங்காதர திலகர் பிரித்தானிய ருக்கெதிரான மிதவாதக் கொள்கையை எதிர்க்கிறார். அதற்குக் காரணம் பிரித்தானியர்

இந்திய மக்களை மிகமோசமாக நடத்தி வருத்துவதாகும். 1886இல் இந்திய மக்கள் பட்டினிக்கும், அதைத் தொடர்ந்த 1896-97 பிளேக் என்ற பயங்கர தொற்று நோய்க்கும் பலியாகிக்கொண்டிருக்கும்போது பிரித்தானியர் விசுடோரியா மகாராணிக்கு வைரவிழா எடுத்தார்கள்.

பிரித்தானிய அரசு இந்திய செல்வங்களைக் கொள்ளையடித்து ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் தங்கள் ஆதிகத்தை விஸ்தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்துடன் தங்கள் சுயநலத்திற்காக 1905இல் வங்காள தேசத்தை மத ரீதியாக இரு கூறாகப் பிரித்தார்கள். இதனால் ஆத்திரம் கொண்ட இந்திய மக்கள் மிக ஆவேசமாக பிரித்தானியரை எதிர்த்தார்கள்.

1907ஆம் ஆண்டு பாரதியார், சுராட் என்ற இடத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்கு உவை. சிதம்பரனார் அவர்களுடன் செல்கிறார். அங்கு, பிரித்தானியருக்கு எதிரான போராட்டத்தில் சேர்ந்தவர்கள் மிதவாதம்-தீவிரவாதம் என்ற கருத்துக்களால் பிரிகிறார்கள். பால கங்காதர திலகர் ஆயதப்போராட்டத்தை ஆதரிக்கிறார். பாரதியாரும் அதை ஆதரிக்கிறார். திலகர் பழமைவாதி. ஆனால் பாரதி எதிர்மாறானவர். ஆனாலும் அவர் திலகரை ஆதரிக்கிறார்.

1905-1907 திலகரின் கொள்கைகள் மக்களின் ஆதரவைப் பெறுகின்றன. அதற்குப் பாரதியும் பிரசாரம் செய்கிறார்.

இக்கதையில் வரும் ஸ்வர்ணகுமாரி தேச விடுதலைக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. அதை வீட்டுக்குத்தான் போயிருக்கிறாள். அவளையுணர்ந்த அவள் காதலன் தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தில் திலகருடன் சேர்கிறான்.

ஸ்வர்ணகுமாரி தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தில் மற்றவர்கள் சேர்வதற்கு உந்துதலாக இருந்திருக்கிறாள் என்றால் பாரதியின் கதா நாயகியின் பெயர் யாரைப் பிரதி பலிக்கிறது? தனது மகள் தங்கம்மாளையே ஸ்வர்ணகுமாரி என அவர் அழைத்து மகிழ்ந்த அளவுக்கு அந்தப் பெயர் அவரை மிகவும் ஈர்த்திருக்கிறது.

பாரதியார் ஸ்வர்ணகுமாரியை, ஆண்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்காத ஓர் ஆளுமையான பெண்ணாகப் படைத்ததற்கு என்ன நிகழ்ச்சிகள் உந்துதல்களாக இருக்கும், யார் அந்த உந்துதலின் பின்னணி என்ற ஆராய்ந்தால் பல தகவல்களைக் காணலாம்.

அக்கால கட்டத்தில் கொல்கத்தாவில் சரளாதேவி (1872-1945) போன்ற பெண்கள் சுதேசி அரசியலில் மிகத் தீவிரமான பங்கெடுத்திருக்கிறார்கள். சரளாதேவியின் கணவர் ராம்புஜி தத்தா செளடரரானி பஞ்சாப் ஆரிய சமாஜின் தலைவர் அத்துடன் லாகோலிருந்து வந்த ஹிந்தஸ்தான் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்.

சரளாதேவியின் தாயின் பெயர் ஸ்வர்ணகுமாரி. இவர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் தமக்கை. இந்தியாவின் முதலாவது நாவலாசிரியை. கவிஞை, இசையில் ஈடுபாடுள்ளவர், சமூக நலவாதி, இவரின் கணவர் பெயர் ஜானகிநாத் கௌசல். அவர்கள் இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரசை ஆரம்பித்தவர்கள். ஸ்வர்ணகுமாரி, அவரின் குடும்பப் பத்திரிகையான 'பராட்டி' க்கு ஆசிரியையாக இருந்தவர். இந்தியன் நாஷனல் காங்கிரசில் செயற்பட்ட முதலாவது பெண்மணியாவார். அனாதைகள், விதவைகளுக்கு உதவும் சக்தி சமித்தி-(நண்பர்கள் வட்டம்) என்ற, அமைப்பை 1896இல் அமைத்தவர்.

இப்படியான ஆளுமையுள்ள ஸ்வர்ணகுமாரியைப் பாரதியார் சந்தித்ததாக எந்தத் தகவலும் இல்லை. ஆனால் இந்த ஸ்வர்ணகுமாரியைப் பற்றிப் பாரதி அக்காலகட்டத்தில் கேள்விப் படாமலிருந்திருக்க மாட்டார். தனது கதைக்கு, "ஸ்வர்ணகுமாரி" என்று பெயரிட இந்த ஆளுமையான பெண்ணும் ஒரு காரணமா என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அத்துடன் பாரதியைப் பெண்கள் கல்வி தொடக்கம், அவர்களின் முன்னேற்றம், விடுதலை பற்றிச் சிந்திக்கப் பண்ணிய மற்ற நிகழ்வுகளையும் பார்ப்போம்.

1905ஆம் ஆண்டு விவேகானந்தரின் (12.1.1863--4.7.1902) சிஷ்யையும் பிரித்தானிய ஆட்சியை அயர்லாந்தில் எதிர்த்துப் போராடிய ஹமில்டன் என்பவரின் பேத்தியும் திரு நோப்ல் என்பவரின் மகளுமாகிய சகோதரி மார்கரெட் என்ற நிவோதிதாதேவியை பாரதி சந்தித்த பின் அவரின் வாழ்க்கையில் பல மட்டங்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

நிவேதிதாவைத் தன் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டவர் பாரதி. நிவேதிதாதேவி, பெண்களின் கல்வி, முன்னேற்றம் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு பற்றியெல்லாம் பாரதிக்கு அறிவுரை கூறியவர். நிவேதிதாவைக் கண்டபின், "சக்தியைக்

கண்டேன் சக்தியைக் கண்டேன்” என்று பாரதி சொன்னதாகத் தகவல்களுண்டு. அவ்வருடம் பாரதிக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது. அந்த மகள் தங்கம்மாவைத்தான் ஸ்வர்ணகுமாரி என்று அழைத்து மகிழ்ந்தாராம்.

நிவேதிதாதேவி கல்கத்தாவில் பெண்கள் பாடசாலையை அமைத்தார். நிவேதிதா அம்மையரின் பங்கு இந்தியப் போராட்டத்தில் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தியாவில் பிரித்தானியர் செய்யும் கொடுமைகளைப் பிரித்தானியர் கையில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் தனது அயர்லாந்து நாட்டு நிகழ்வுடன் ஒப்பிட்டு நன்கு உணர்ந்தவர்.

அயர்லாந்து பிரித்தானியர் பிடியில் 1169இலிருந்து துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. பிரித்தானிய காலனித்துவத்தை விரிவு படுத்தும் பல பரிசோதனை முறைகளை அவர்கள் அயர்லாந்து மக்களிடம் பயன்படுத்திப் பார்த்தவர்கள். சொல்ல முடியாத வரிக் கொடுமை, என்பவற்றின் மூலம் அயர்லாந்து மக்கள் மிக மிகக் கொடுமையாக பிரித்தானியரால் வதை பட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

லண்டனில் 1895இல் விவேகானந்தர் மார்கரெட் நோப்ஸ் என்ற பெண்மணியைச் சந்தித்த போது மார்க்கரெட் லண்டனில் ஓர் ஆசிரியையாக விருந்தார். அவரின் பாட்டனார் திரு. ஹமில்டன் என்பவர் பிரித்தானியாவுக்கெதிராக பெரும்பான்மையான அயர்லாந்து மக்கள் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

பிரித்தானியருக்கெதிரான ஐரிஸ் மக்களின் போராட்டமும் பிரித்தானியருக்கெதிரான இந்திய மக்களின் போராட்டம் மாதிரித்தான் தொடர்ந்தது. லண்டனில் மார்க்கரெட் வாழ்ந்த போது அவர் கவிஞர் யேட்ஸ், நாடகாசிரியர் பேர்னார்ட் ஷா, அத்துடன், மானுடவியலாளரான தோமஸ் ஹக்ஸ்லி போன்ற பிரபலமானவர்களின் வட்டத்திலிருந்து பெண்ணாளுமையாவார்.

லண்டனில் விவேகானந்தர் மார்க்கரெட்டைச் சந்தித்தார். மார்க்கரெட்டின் கொள்கைகளும் ஆளுமையும் விவேகானந்தருக்குப் பிடித்தன.

1898இல் விவேகானந்தரின் அழைப்பில் இந்தியப் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குச் செயற்பட மார்கரெட் இந்தியா வந்தார். விவேகானந்தர் அவருக்கு நிவேதிதா என்று நாமம் சூட்டினார்.

ராஜாராம் மோகன்ராஜ் 1828ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய இந்திய பிரம்ம சமாஜத்திற்கு ஆதரவாகவிருந்த விவேகானந்தர், தீவிரவாதியான திலகரை ஆதரிப்பதற்கு நிவேதிதாவின் சந்திப்பு திருப்பு முனையாகவிருந்தது என்பதைச் சரித்திரத்தை ஆராயும்போது தெள்ளெனத் தெரியும். அதாவது, பிரித்தானியரிடம் ‘மிதவாத’ அரசியல் வேலை செய்யாது என்பதை நிவேதிதா மூலம் அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம். 1902இல் விவேகானந்தர் இறந்து விடுகிறார். நிவேதிதாதேவி முற்று முழுதாகத் தன்னை இந்திய விடுதலைப் போரில் இணைத்துக் கொள்கிறார்.

“த மேக்கர் ஒவ் மொடேன் இந்தியா” என்று மகாத்மா காந்தியால் புகழப்பட்ட தேசிய விடுதலைப் போராளி திலகர் அவர்களின் இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் பிரித்தானியருக்கெதிரான ஐரிஸ் மக்களின் போராட்டமும் ஒரேமாதிரியானது, தீவிரமானது. எதிரிக்கெதிரான மிதவாத கோட்பாடுகளை எதிர்த்தது. எதிரியுடன் நடத்தும் வெறும் பேச்சுவார்த்தை தந்திரத்தை பெரும்பாலான இந்தியர்கள் விரும்பாதிருக்கலாம். அதனால் சுதந்திர உணர்வு கொண்ட பெண்களும் ஆண்களும் திலகரைப் பின்பற்றியதில் ஆச்சரியமில்லை.

இந்திய சுதந்திரப்போர் பற்றி அறிய முனைவோருக்குப் பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலமான 1857இலிருந்து 1947வரையும் பல இந்தியப் பெண்கள் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பிரித்தானியரை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். ஆனால் அவர்களின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் பலருக்குத் தெரியாத விடயமாகவே இருக்கிறது.

மடம் ருஸ்தோம் காமா என்பவர் இந்தியப் பெண்கள் போராட்டங்களில் லண்டனிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். 1907ஆம் ஆண்டு ஜேர்மனி ஸ்டூட்கார்ட் நகரில் லெனின்

கலந்து கொண்ட சர்வதேச சோசலிஸ்ட் மகாநாட்டில் மடம் காமா அவர்கள் இந்தியாவின் மூவாண்டிக் கொடியை (பச்சை மஞ்சள் சிவப்பு) ஏற்றி வந்தேமாதரம் பாடலை உலக அரங்கில் பாடிய முதலாவது பெண்ணாவார்.

பாரதியை ஒரு மனித நேயப்போராளியாக மாற்றிய நிவேதிதா மாதிரியே ஐரிஸ் நாட்டைச்சேர்ந்த அன்னிபெஸன்ட் அம்மையாரும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்.

ஆளுமையான இம்மாதர்களின் நாடான அயர்லாந்தின் தேசியக் கொடியின் மூவாண்டிக் தான் இந்திய நாட்டின் தேசியக் கொடியிலு முள்ளன என்று பலருக்குத் தெரியாது. மனித நேயமுள்ள இவர்கள் பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்கள்.

எனவே ஸ்வர்ணகுமாரி என்ற இக்கதை

பிரசாரக் கதையாகவிருந்தாலும் பெண்களின் சுயமரியாதையையும் ஆளுமையான பெண்களால் மக்களுக்காகப் போராடுபவர்களாகப் பலரையும் மாற்றமுடியும் என்பதையும் மிகவும் அழகாகச் சொல்கிறது.

“நாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று பாடிய பாரதியின் இரண்டாவது கதை பெருவாரியான வட சொற்களை உள்ளடக்கியதாகும். தமிழ் உரைநடைக்கு அத்திவாரமிட்ட பாரதியின் இக்கதை, அக்கால கட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் தமிழ் மொழி எந்த நிலையிலிருந்ததது என்பதைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இக்கதை 1907ஆம் ஆண்டு எழுதப் பட்டிருக்கிறது. 1918ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகள் இந்தியா திரும்பியதும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் புதிய மாற்றங்களைக் கண்டது. 1918ஆம் ஆண்டு பாரதியார், “பிரித்தானிய அரசுக்கு விசுவாசமாக இருப்பேன். சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு வாழ்வேன் என்றும் உறுதி கூறுகிறேன்” என்று கடிதம் எழுதிய அளவுக்கு மிதவாதியாக மாறிவிட்டார். ஒரு போராட்டம் எத்தனை வடிவம் எடுக்கும் மக்கள் எப்படித் தங்கள் நிலைகளை மாற்றிக் கொள்வார்கள் என்பதற்கு பாரதியின் வாழ்க்கையும் உதாரணமாகும்.

கண்ணார்-அஞ்சலி - கலைத்தவசி செபஸ்தியான் செபமாலை (குழந்தை மாஸ்தர்)

மன்னார் முருங்கனைச் சேர்ந்த செபஸ்தியான் செபமாலை (குழந்தை மாஸ்தர்) அவர்கள் 08.01.2022 அன்று இறைபதம் அடைந்தார் என்ற செய்தி ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. இவர் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள முருங்கன் கமம் கிராமத்தில் 08-03-1940 அன்று செபஸ்தியான் என்பவரின் மகனாகப் பிறந்தவர்.

அங்கிருந்து படித்து ஆசிரியராகி அதிபராகி ஓய்வுபெற்றவர். நாட்டுக் கூத்தில் திறமை வாய்ந்த இவர், வடமோடி தென்மோடி இரண்டும் தெரிந்தவர், ஆடவும் பாடவும் ஒப்பனை செய்யவும் கூத்துப் பாடல்களை எழுதவும் தெரிந்தவர். அத்தோடு நாட்டுக் கூத்தைத் தயாரிக்கின்ற அண்ணாவியராகவும் விழங்கியவர். 1964இல் முத்தமிழ்க் கலாமன்றம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியவர். எட்டு நூல்களை எழுதியவர். “பரிசுபெற்ற நாடகங்கள்” என்ற இவரது நூல் 1998இல் சாகித்திய விருது பெற்றது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 2005இல் இவருக்கு தலைக்கோல் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவரது மகன் அன்புராசா பாதிரியார் பிரபல எழுத்தாளர் ஆவார். குழந்தை செபமாலை அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

எழுதத் தூண்கும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

பாரதியின் இன்னொரு சுயசரிதை

மகாகவி பாரதியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை, அவர் வாயிலாக அவரது இரு படைப்புகள் மூலம் ஓரளவு பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. ஒன்று, கனவு என அவர் பெயரிட்டு, தற்போது சுயசரிதை என விளங்கும் அவரது கவிதைப் படைப்பு. மற்றொன்று, அவர் உரைநடையில் எழுதிய புனைகதைப் படைப்பான சின்னச் சங்கரன் கதை. பாரதியின் கனவு என்ற படைப்புத் தொடர்பாக முன்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பாரதி சின்னச் சங்கரன் கதையைத் தமது முப்பத்தோராவது வயதில் எழுதியிருக்கிறார். இது இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களில் ஒருவரான சுப்பிரமணிய சிவாவின் ஞானபாநு என்ற மாத இதழில் தொடராக வெளிவந்தது. சின்னச் சங்கரன் கதையைப் பாரதி தமது சொந்தப் பெயரில் எழுதாமல், “சாவித்திரி என்னும் நமது நிருப நேயர் எழுதியது” என்ற குறிப்புடன் எழுதிவந்தார். அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. சின்னச் சங்கரன் கதையில் எட்டயபுர மன்னரை ராமசாமிக் கவுண்டர் என்ற பெயரில் பாரதி கேலி கிண்டலோடு கடுமையாகச் சாடியிருந்தார். அத்தோடு, அதனை எழுதிய போது தம்மை மேலும் இனம்காட்டாமல் இருப்பதற்காக, “நான் தமிழ் தேசத்துப் பழக்கத்தை விட்டு நெடுநாளாய்விட்டது (இப்போது வட ஆப்பிரிக்காவிலிருக்கிறேன்)” என்று கதைக்குள் குறிப்பிடுகிறார். சின்னச் சங்கரன் கதையில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரமான சின்னச் சங்கரனே கதைசொல்லியாகவும் விளங்குகிறான். அந்தச் சின்னச் சங்கரன் வேறு யாரும் இல்லை. பாரதியேதான்.

சின்னச் சங்கரன் கதையை எழுதியவர் பாரதியே தான் என்பதை, தமது மகாகவி பாரதியார் என்ற நூல் மூலமாக முதன்முதலாக வெளிப்படுத்தியவர் வ.ரா (வ. ராமசாமி) என்று கருத இடமுண்டு. அவரது கருத்துப்படி, சின்னச் சங்கரன் கதை ஏறத்தாழ முப்பது அத்தியாயங்களில் எழுதிமுடிக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் அது தொலைந்துபோய்விட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். ஆயினும், பாரதி, தமது

கையெழுத்துப் படி ஒன்றில், தாம் எழுதிமுடிக்க வேண்டியவை பற்றிய பட்டியலில் சின்னச் சங்கரன் கதை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன்படி, அவர் அக்கதையை எழுதிமுடிக்க வில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

தமிழில் வீரமாமுனிவருக்குப் பின், உரைநடையில் நகைச்சுவை ததும்பிய புனைகதைகளில் மாயூரம் வேதநாயகம் பிளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் ஒரு மைல் கல் என்றால், பாரதியின் சின்னச் சங்கரன் கதை இன்னொரு மைல் கல் எனலாம். நூலில் பிறர் பற்றிக் கேலியும் கிண்டலுமாக எழுதிச் செல்வதைப் போலவே, தம்மைப் பற்றியும் நையாண்டியுடன் அவர் எழுதுகிறார். சின்னச் சங்கரன் கதை இவ்வாறு தொடங்குகிறது: “சின்னச் சங்கரன் பிஞ்சிலே பழுத்துவிட்டான். நம்முடைய கதாநாயகன் பெயர் அத்தனை நயமில்லையென்றும் கொஞ்சம் கவரவக் குறைவாக இருக்கிறதென்றும் எவரும் கவலையுறலாகாது. போகப்போக இந்தப் பெயர் மாறிக்கொண்டே போகும். கடைசியில் படிப்பவர்கள் பயப்படும்படி அத்தனை படாடோபமாக முடியும்படி ஏற்பாடு செய்கிறேன். சின்னச் சங்கரன், சங்கரன், சங்கரய்யர், சங்கர நாராயணய்யர், சங்கர நாராயண பாரதியார் இத்யாதி இத்யாதி.”

பாரதி சின்னச் சங்கரன் பெயரில் தம்மைப் பற்றித் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்: “பையனுக்கு வயது பன்னிரண்டு அல்லது பதின்மூன்று இருக்கும். இதற்குள் தமிழில் புலவராய்விட்டான். தமிழில் சங்கரன் பலபல நூல்கள், பலபல காவியங்கள் படித்துமுடித்திருந்தான். இவை பெரும்பாலும் ‘சிங்கார’ ரஸம் மிகுந்திருப்பன. இந்த ஜாதிக் காவியங்கள் தான் சங்கரனுக்குப் பிடிக்கும். கவுண்டனூர்ப் (ஏட்டயபுரம்) புலவர்கள் எல்லோருக்கும் இப்படியேதான். மன்மத விகாரத்தைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கும் நூல்களும் தனிப்பாடல்களும் அவ்வூரிலே வெகு சாதாரணம். சங்கரனுக்கும் அவை வெகு சாதாரணமாயின... சின்னச் சங்கரனுக்குப் பத்து வயது முதலாகவே கவிபாடும் தொழிலில் பழக்க முண்டாய்விட்டது. எப்போதும் ‘புலவர்’களுடனே தான் ஸகவாசம். ஒத்த வயதுப் பிள்ளைகளுடன்

இவன் சேர்ந்து விளையாடப் போவதில்லை. எங்கேனும் மதன நூல்கள் வாசித்துப் பலர் உட்கார்ந்து ரஸித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டால், இவனும் அங்கே போய் உட்கார்ந்து விடுவான். பள்ளிக்கூடத்துப் பாடங்களெல்லாம் கிருஷ்ணார்ப்பணந்தான். பூகோள சாஸ்திரம், கணக்கு, சுகவழி முதலிய எத்தனையோ பாடங்கள் கீழ் வகுப்புகளிலே இவனுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க முயற்சி செய்தார்கள். ஒன்றிலும் இவன் கருத்தைச் செலுத்துவதில்லை... கவுண்டனூர்ப் 'புலவர்' கூட்டத்திலே சங்கரன் ஒருவனாகிவிட்டான். சுருக்கம் அவ்வளவு தான். இவன் பாட்டுக்களில் சிலசில பிழைகள் இருந்தபோதிலும் இவனுடைய சிறுவயதைக் கருதி அப்பிழைகளை யாரும் கணிப்பதில்லை. சுவை மிகுதியைக் கருதி இவனை மிதமிஞ்சிப் புகழ்வேர் பலராயினர்..."

சின்னச் சங்கரனுடைய தாய் இறந்த பின்னர், அவனது தாய்வழிப் பாட்டனாரும், பாட்டியும் அவனை அளவுக்கதிகமான செல்லத்துடன் வளர்த்தமை பற்றியும் பாரதி குறிப்பிடுகிறார். சின்னச் சங்கரனது தந்தை சுப்பிரமணிய அய்யர் (சின்னச்சாமி அய்யர் என்ற உண்மைப்பெயர் கதையில் மாற்றப்பட்டுள்ளது) பற்றியும் கதையில் பின்வருமாறு சொல்லப்படுகிறது: "தகப்பனார் இவனைப் 'பையன்' என்று பேசுவார். இவன் முற்றிப்போன விஷயம் அவருக்குத் தெரியாது. இவனுடைய 'கீர்த்தி' புலவர்களுக்குள்ளே பரவி கவுண்டரவர்கள் (எட்டயபுர மன்னர்) செவிவரை எட்டிப்போயிற்று. இதிலிருந்து சுப்பிரமணிய அய்யருக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷம். ஆனால் பள்ளிக்கூடத்துப் பாடங்களை நேரே படிப்பதில்லையென்பதில் கொஞ்சம் வருத்தமுண்டு. இவனைப் பெரிய பரீக்ஷைகள் தேறும்படி செய்து சீமைக்கு அனுப்பி ஜில்லாக் கலெக்டர் வேலைக்கு தயார் செய்ய வேண்டுமென்பது அவருடைய ஆசை. அதற்கு இவன் புலவர்களிடம் ஸஹவாஸம் செய்துதான் பெரிய தடையென்பது அவருடைய புத்தியில் தட்டவில்லை..."

பாரதியின் பால்ய வயதுக் காதல், கவிதை வடிவிலான அவரது கனவு என்ற சுயசரிதையிலே கூறப்பட்டுள்ளது. சின்னச் சங்கரன் கதையிலும் அக்காதல் வயது மாற்றங் களுடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாரதியின் கவிதைப் படைப்பிலே அவர் விரும்பிய பெண் யார் என்பது சுட்டப்படவில்லை. ஆனால், சின்னச் சங்கரன் கதையிலே யார் அந்தப் பெண் என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது. எட்டயபுர மன்னரது சுகபாடி

யாகவும், ஊழியனாகவும் இருந்த ஒருவனது ஒரே மகள் தான் அந்தப் பெண். அவளின் கண் தெரியாத தாத்தாவிடம் கம்பராமாயணப் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் சின்னச் சங்கரன் (பாரதி) சென்ற விடத்தில் தான் இருவருக்கும் இடையில் விருப்பம் ஏற்படத் தொடங்குகிறது. சின்னச்சங்கரன் கதையில் அப்பெண் இவ்வாறு வர்ணிக்கப் படுகிறாள்: "நிறம் கருப்பு, நேர்த்தியான 'மை'க் கருப்பு. பெரிய கண்கள். வெட்டுகிற புருவம். அதிக ஸ்தூலமுமில்லாமல், மெலிந்து ஏணி போலவுமில்லாமல் இலேசாக உருண்டு, நடுத்தரமான உயரத்துடன், ஒழுங்காக அமைந்திருந்த சரீரம். படபடப்பான பேச்சு. எடுத்த வார்த்தைக் கெல்லாம் கலீரென்று சிரிக்கும் சிரிப்பு... நீலக் குங்குமப் பொட்டு, காதிலே வயிரத் தோடு, கழுத்திலே வயிர அட்டிகை, கையிலே வயிரக்காப்பு. நகையெல்லாம் வயிரத்திலே, மாணிக்கம் ஒன்றுகூடக் கிடையாது. மேனி முழுதுமே நீலமணி. தலையைச் சொருக்குப் போட்டு அதில் ஜாதி மல்லிகைப் பூ வைத்துக் கொள்வதிலே பிரியமுடையவள். கொஞ்சம் குலுங்கிக் குலுங்கி நடப்பாள். காலிலே மெட்டிகள் 'டணீர்' 'டணீர்' என்றடிக்கும்." கதையிலே பாரதி அப்பெண்ணுக்கு வைத்த பெயர், இருளாயி. உண்மைப் பெயர் யாருக்கும் தெரியாது.

சின்னச் சங்கரன் - இருளாயி காதல் வளர்ச்சி பற்றிச் சுவைபடப் பாரதி இவ்வாறு தெரிவிக்கிறார்: "இவ்விருவருக்குள்ளே 'காதல்' எப்படி ஏற்பட்டதென்பதின் மூலங்கள் எனக்குத் தெரியாது... 'தாத்தனிடம் அர்த்தம் கேட்க வருகுது அய்யர் வீட்டுப் பிள்ளை' என்று இருளாயிக்குச் சங்கரனிடம் கொஞ்சம் பிரியமேற்பட்டது. அந்தப் பிரியம் நாளுக்கு நாள் பலவிதங்களிலே பக்குவமடையலாயிற்று... எப்படியோ அவர்களிடையே காதல் செடி பெரிதாகி வளர்ந்து பூப்பூத்துக் காய்காய்த்துப் பழம் பழுக்கத் தொடங்கிவிட்டது." ஆயினும், சின்னச் சங்கரன் கதை எதிர்பாராத விதமாகத் திடீர் முடிவு பெறுகிறது: "இப்படியிருக்கையில் இவ்விருவரின் சுகத்துக்கு இடையூறான ஒரு செய்தி வந்துவிட்டது. இவர்களுடைய காதலாகிய மரத்திலே இடி போல் விழுந்த செய்தி." இப்படி இடிபோல் விழுந்த செய்தி, பாரதிக்கும், அந்தப் பெண்ணுக்கும் மாத்திரமல்ல, வாசகர்களுக்கும் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது.

சர்வதேச மகளிர் தினச் சிறப்புத் துழை

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2004 மார்ச் (46ஆவது) இதழ் சர்வதேச மகளிர் தினச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த இதழ்பற்றி வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் பயன்பாட்டிற்குமாக, அந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளின் விபரமும் கீழே தரப்படுகின்றன.

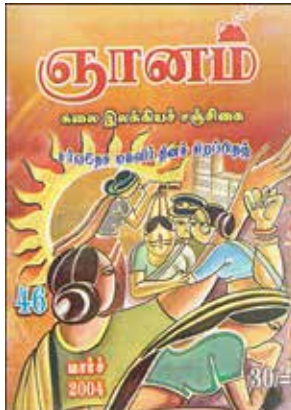
பெண்விடுதலை, உரிமைக்குரல் ஆகியன ஆக்க இலக்கியத்தில் உரிய அர்த்தத்துடன் ஒலிக்கவேண்டும். - ஆசிரியர் தலையங்கம்

பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகள், அவர்களது பிரச்சினைகள், உணர்வுகள் வெகுஜன ஊடகங்களில் இன்று குறிப்பிடக் கூடியளவு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில் பெண்களுக்கெனத் தனியான பகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டு பெண்கள் தொடர்பான அம்சங்கள் வெளிவருகின்றன. தனிப்பகுதி ஒதுக்கும் பான்மை, மகளிர் பிரச்சினைகள் மகளிருக்கு மட்டுமே உரியவை. அவை பொதுவானவை அல்ல என்ற தொனியில் “வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்” என்பதைப் போன்ற தோரணையில் அமைந்து வருவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. பொதுப்பிரச்சினைகள் மகளிருக்குத் தேவையற்றவை என்ற மறைமுக நிலைப்பாட்டை இது உருவாக்குகின்றது. அழகுக் குறிப்புகள், சமையல் குறிப்புகள், இல்வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், வீட்டு நிர்வாகம், குழந்தை வளர்ப்பு போன்றவையே பெரும்பாலும் இவற்றில் பேசு பொருளாக அமைந்துவிடுகின்றன. பெண்களின் ஒடுக்கப்பட்ட - உரிமை மறுக்கப்

பட்ட வாழ்வியலின் உட்கட்டமைப்புப் பற்றிய அணுகுமுறையில் - ஆய்வுநோக்கில் விடயதானங்கள் அமைவதில்லை. பெரும்பாலும் மரபுச்சிந்தனைகளைக் கட்டிக்காக்கும் பாங்கிலேயே அவை அமைகின்றன.

இன்று விழிப்புணர்வுபற்றி, மறுக்கப்படும் உரிமைகள் பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்கவேண்டிய காலம் கனிந்துள்ளது. தகர்ந்துவரும் சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண்கள் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பலவாகியுள்ளன. இவற்றை வெளிப்படுத்தும் களமாக - பெண்களின் உணர்வு அலைகளின் வடிகாலாக கலை இலக்கியத்தின் சிந்தனைத் தடம் அமையவேண்டும்.

பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அக்கிரமங்கள் பத்திரிகைகளில் செய்திகளாக வரும்போதும், பாலியல் பலாத்காரம் பற்றிய விவரணம் வெளியிடப்படும்போதும் அவை சித்திரிக்கப்படும் விதம், இடப்படும் தலையங்கம், பயன்படுத்தப்படும் மொழிப்பிரயோகம் ஆகியவை பணம் பண்ணும் நோக்கினைக் கொண்டதாகவும், பலாத்காரத்தை ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைந்துவிடுவதைக் காண்கிறோம். கலை இலக்கியங்களில் காட்டப்படும் பெண்களும் ஆணாதிக்கத்தின் பிம்பத்தையே பெரும்பாலும் பிரதிபலிப்பதாகப் பெண்ணிய வாதிகள் வாதாடுகின்றனர். உண்மைதான், பெண்களின் போகத்தன்மையை ஆண் பார்வையில் அணுகுவதும், பாலுணர்வு முலாம் பூசி பெண்களின் உணர்வுகளை மலினப்படுத்துவதும் ஆக்க இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம். திரைப்

படங்களிலும் தொலைக்காட்சி களிலும் இவை உச்சக்கட்டத்தில் உள்ளன. அடக்கம், பொறுமை, தியாகம் ஆகிய குணவியல்புகள் நிறைந்த பெண்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும், சுயமான போக்கும் துணிவும் கொண்டவர்கள் வித்தியாசமானவர்களாகவும் காட்டப்படுவதையும் பார்க்கின்றோம். காலமாற்றத்தைக் கணக்கில் கொள்ளாது பழம் பெரும் இலக்கியப் பாத்திரங்களின் பண்புகளே இன்றும் இலட்சியப் பெண்களின் குணவியல்புகளாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவை மறுவார்ப்புச் செய்யப் படுகின்றன.

காலத்துக்கேற்ற இலக்கியம் படைத்த பாரதி பாஞ்சாலியை உருவாக்கியதைப்போல, புதுமைப்பித்தன் அகலிகையின் கதையை மறுவாசிப்புச் செய்ததுபோல ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தொழிற்படவேண்டும். பெண்களும் ஆக்க இலக்கியமும் என்று நோக்கும்போது ஆக்க இலக்கியத்தில் பெண் பாத்திரங்கள், ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைக்கும் பெண்கள் என இரு பரிமாணங்கள் உள்ளன. எந்தச் சமூகத்திலும் ஓடுக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்கள் தமது அனுபவங்களை - தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளைத் தாமே எழுதும்போதுதான் அதில் உயிர்த்துடிப்பு இருக்கும். பெண்களின் அகஉணர்வுச் சிக்கல்களை, புற உலகத் தாக்கங்களைப் பெண் எழுத்தாளர்களால்தான் தத்ரூபமாக வடித் தெடுக்கமுடியும். ஆண் எழுத்தாளர்கள் பெண்ணியச் சிந்தனைகளைப் பொறுப்புணர்வுடன் சரியான முறையில் அணுக வேண்டும்.

மலின்படுத்தப்பட்டுவரும் மகளிர் விடுதலை உணர்வும், உரிமைக்குரலும் ஆக்க இலக்கியத்தில் அர்த்த புஷ்டியுடன் வெளிக்கொணரப்படவேண்டும். சர்வதேச மகளிர் தினம் மலரும் மார்ச் மாதத்தில் “ஞானம்” இச்சிந்தனைகளை வலியுறுத்துகின்றது.

இதழில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் :

- (1) பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்திய புராண இதிகாச நாயகர்கள் (அருள்மணி)
- (2) பாரதி எதிர்பார்த்த

பெண்விடுதலை (கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்) (3) ஈழத்தின் பெண் விடுதலைச் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் செயற்பாட்டிலும் திருகோணமலைப்பிரதேசம் (கலாநிதி செ.யோகராசா) (4) பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை - இதன் உருவாக்கம் பற்றிய பார்வை. (தேவகௌரி) (5) ஈழத்தில் பெண்கள்சார் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள். (றுபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்) (6) பெண் என்றாலே நிர்வாணம்தான் - ஆண் மேலாதிக்க ஓவிய மொழி குறித்து.. (யதிந்திரா) (7) இஸ்லாமும் பெண்களும் (புர்கான் பீ. இப்திகார்) (8) மலையகத்தின் முதல் பெண்மணி (அந்தனி ஜீவா) (9) பெண்கள் மீதான வன்செயல்கள் ஒழிய கடும் நடவடிக்கை அவசியம் (அன்ன லட்சுமி ராஜதுரை) (10) உலக அரங்கிலே பெண்கள்.... (புலோலியூரான்)

நேர்காணல்: பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு சந்திப்பு : பத்மா சோமகாந்தன்

ஞானம் “வாழ்நாள்” சிறப்புத் துழை

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2004 ஜூலை (50ஆவது) இதழ் பொன்மலர் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற உள்ளடக்கம் சிலவற்றின் விபரமும் கீழே தரப்படுகின்றன.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் “ஞானம்” – ஆசிரியர் தலையங்கம்

உங்கள் கரங்களில் “ஞானம் - 50” பொன்மலர் இதழ் விரித்துப் பொலிவுடன் தவழ்கிறது. கலை இலக்கியம் வாழ்வியலின் ஓர் அங்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில், காலத்தின் தேவையை மனதில் இருத்தி ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகைக்குரிய தார்மீகக் கடமையை நன்குணர்ந்து, ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞையுடன், இலக்கிய தரம் பற்றிய சிரத்தையுடன் நமது பணியைத் தொடருகிறோம்.

எம்முன் விரிந்திருக்கும் பணிகள் பல. அவற்றை நிறைவேற்று வோமென்ற திடசங்கற்பமும், செயற்திட்டங்களும், அவற்றால் இதுவரை நாம் பெற்ற பெறுபெறுகளும் ஞானத்தின் 50 இதழ்களிலும் பதிவாகியுள்ளன.

வெகுசன ஊடகச் சாதனங்களில் ஒன்றான தேசியப் பத்திரிகைகள் தமது

கட்டமைப்பாலும் பூகோளமயம் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தாலும் வர்த்தகநோக்கும் ஜனரஞ்சகத் தன்மையும் கொண்டு இயங்குகின்றன. கலை இலக்கிய உணர்வுகளை மலினப்படுத்தி இலக்கிய இரசனையையும் தாழ்த்தியுள்ளன. இவற்றுக் கெல்லாம் மாற்றீடுகாணச் சிற்றேடுகள் செயற்படவேண்டியுள்ளன. ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சிந்தனைகளை வளர்த்துத் தெடுக்க வேண்டிய கட்டாயமும், படைப்பாளிகளுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள உறவைப் பேணவேண்டிய கடப்பாடும் சிற்றேடுகளைச் சார்ந்து நிற்கின்றன. இவற்றை நாம் மனங் கொண்டு செயலாற்றி வருகிறோம்.

பல பிரதேச எழுத்தாளர்கள் ஞானத்துடன் இணைந்துள்ளனர். பல்கலை ஆய்வாளர்கள், இலக்கிய மாணவர்கள் தமது பங்களிப்பை அளித்து வருகின்றனர். இலக்கியத் தேடலுக்கு வேண்டிய புதிய இலக்கியச் சிந்தனைகள் ஞானத்தில் வெளியாகின்றன.

இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்து வளர்த்தெடுக்கும் பணி மகத்தானது. ஞானம் பண்ணையிலே புதிய எழுத்தாளர் பரம்பரையொன்று வளர்ந்து வருவதையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கு புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் உருவாகும் சூழலை ஏற்படுத்தி, நூல்களை விமர்சித்து, எழுத்தாளர்களை அறிமுகஞ் செய்து, படைப்பாளிகளுடனும், இலக்கிய ஆய்வாளர்களுடனும் நேர்முகங்கண்டு இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு வகை செய்துவருகிறோம்.

சில நேர்காணல்கள், வரலாற்றுத் தவறுகள் சிலவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்துள்ளன.

விவாத அரங்குகளை ஏற்படுத்தி மிகுந்த பொறுப்புடனும் சிரத்தையுடனும் கருத்து வளர்ச்சியை உருவாக்கக் கருத்தாடல் முரண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்து சிந்தனைத் தெளிவுக்குக் களமமைத்து வருகிறோம். வாழும் சமூகத்தின் எரியும் பிரச்சினைகளை, போர்க்கால அவலங்களை உணர்வுபூர்வமாக வெளியிடும் ஆக்க இலக்கியங்களைப் பிரசுரித்து, சமூக அரசியல் விழிப்புணர்வை ஊட்டுவதில் இலக்கியத்தின் பங்கினை “ஞானம்” நிறைவேற்றி வருகிறது. புலம் பெயர் இலக்கியத்தையும் அதன் பரிமாணமான புகலிட இலக்கியத்தையும் அரவணைத்து

தமிழிலக்கியத்திற்கு அவை அறிமுகஞ் செய்துள்ள புதிய புலங்கள், சிந்தனைகள், புதிய பொருள்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாகவும் “ஞானம்” செயற்படுகிறது.

நவீன இலக்கிய நாட்டத்திற்கு சர்வதேச மட்டத்தில் இலக்கியச் சிந்தனை விரிவடைய வேண்டும். ஈழத்து கலை இலக்கியத் தரமும் தகைமையும் பேசப்படவேண்டும்; பேணப்படவேண்டும். வாசகர்களின் இரசனை மட்டத்தை வளம்படுத்தி - வெறும் பொழுது போக்காக மேலோட்ட வாசிப்பாக இல்லாது தீவிர சிந்தனையும் வாழ்வியல் பயன்பாடும் உடைய ஆரோக்கிய இலக்கிய சிந்தனையை வளர்த்துவரும் எமது பணியையும் பக்கச்சார்பற்ற நடுநிலைமைச் செயற்பாடுகளையும் மதித்து இலக்கிய உலகம் எமக்களித்துவரும் ஒத்துழைப்பும் ஊக்கமும் எம்மை மனம் பூரிக்கச் செய்கின்றன. தொடர்வோம் எம்பணியை.

இந்த இதழின் உள்ளடக்கத்தில் சில...

(1)தமிழில் முதலில் சிறுகதை எழுதியவர் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையா? (கலாநிதி பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன்) (2) உபதேசம் (பேராசிரியர் சி. மொளனகுரு) (3)இன்றைய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் (கவிஞர் கல்வயல் வே. குமாரசாமி) (4) கருக்கொள்ளல் (தவ சஜிதரன்) (5) ஞானம் சஞ்சிகையின் நான்கு ஆண்டு அறுவடை (வ. இராசையா) (6)பேர்னாட்டோஷா எழுத்தாளருக்குக் கூறும் புத்திமதி(புலோலி யூரான்) (7) கருத்துச் சிதறல்கள் (கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்) (8) ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கால வரலாற்றில் ஈழகேசரிக் கவிதைகள் (கலாநிதி செ. யோகராசா) (9)விவாத மேடை: க.கை. - மு.க. இவர்களைத் தாண்டிச் செல்லாது தேங்கிநிற்கும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியம் (வைஸம்பாயனர்)

நேர்காணல்: பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி சந்திப்பு - தி ஞானசேகரன்.

* * *

100 ஆவது இதழ் - ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழ்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 2008 செப்டெம்பர் (100ஆவது) இதழ் ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கமும் சஞ்சிகையில் இடம் பெற்ற உள்ளடக்கம் சிலவற்றின் விபரமும் கீழே தரப்படுகின்றன.

அன்பு நெஞ்சங்களே - ஆசிரியர் தலை யங்கம்

ஞானத்தின் இந்த நூறாவது இதழை ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வு கொள்கிறோம். ஈழத்தில் மாதந்தவறாது ஒழுங்காக வெளிவந்த ஒரு சிற்றிதழ் என்றால்

அது “ஞானம்” மட்டுந்தான் என்பதில் எமக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

எமது நாட்டில் சென்ற நூற்றாண்டின் அறுபது எழுபதுகள் இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் உன்னத காலமாக விளங்கியது. முற்போக்கு இலக்கியம், நற்போக்கு இலக்கியம், மரபு பற்றிய சர்ச்சைகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட காலம் அது. அக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய சிற்றிதழ்கள் - மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி, மல்லிகை, குமரன், இளம்பிறை, சிரித்திரன், விவேகி, மரகதம், தேனருவி, மலர், மலை முரசு, நதி, அலை, தீர்த்தக்கரை, அஞ்சலி, கொழுந்து, நந்தலாலா போன்றவையும் வேறும் சிலவும் இலக்கியப்பணி புரிந்தன. படைப்பாளிகள் மிகுந்த ஆர்வமுடன் இச்சஞ்சிகைகளுக்குத் தமது பங்களிப்பை நல்கினர்.

அத்தகைய சூழ்நிலை இன்றில்லை. எண்பதுகளில் தோன்றிய போர்ச்சூழல் காரணமாக நமது படைப்பாளிகள் பலர் நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்தனர். பலர் நாட்டுக்குள்ளேயே இடம் பெயர்ந்தனர். வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பலவாகின. சுதந்திரமாக இயங்க முடியாத சங்கடம். இவையாவும் நமது படைப்பாளிகளின் படைப்புச் செயற்பாட்டில் ஆர்வம் குறைந்த நிலையை ஏற்படுத்தின. வாசிப்புப் பழக்கம் இளைய தலை முறையினரிடம் அருகத் தொடங்கியது.

ஆனாலும் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் காலத்துக்குக்காலம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டியது அவசியமானது. இன்று மிகவும் சிரமமான ஒரு சூழ்நிலையிலேதான் நாம் இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். முன்னைய இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் ஆற்றிய இலக்கியப்

பணியின் தொடர்ச்சியைப் பேணி அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய நிலையில் உள்ளோம் என்ற உணர்வுடன் செயற்படுவது இன்றியமையாத தேவையாகியது. அந்த உணர்வுடனேயே நாம் செயற்பட்டு வருகிறோம்.

ஞானத்தின் முதலாவது இதழ் 06.06.2000இல் வெளியாகியது. அதில் சிறுசஞ்சிகை ஒன்றின் முக்கிய பணியாக அமையவேண்டியவற்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தோம் - ஒரு சிறு சஞ்சிகையானது அந்த நாட்டின் இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள், கருத்தோட்டங்கள் போன்றவற்றின் காலக்கண்ணாடியாகத் திகழ வேண்டும். புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றிவளர வழிசமைக்க வேண்டும் - இக்கருத்தியலுக்கு அமையவே ஞானம் சஞ்சிகையின் உள்ளடக்கங்களிலும் செயற்பாடுகளிலும் கவனஞ் செலுத்தி வந்துள்ளோம்.

கலை இலக்கியம் வாழ்வியலின் அங்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் காலத்தின் தேவையை மனதில் இருத்தி ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகைக்குரிய தார்மீகக் கடமையை நன்குணர்ந்து ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய பிரக்கையுடன், இலக்கியத் தரம் பற்றிய சிரத்தையுடன் நமது பணியினைத் தொடருகிறோம்

....இந்த நூறாவது இதழை ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிடவேண்டும் எனத்திட்டமிட்டோம். 1930களின் பின்னரே ஈழத்து நவீன இலக்கியம் முனைப்புற்று எனக் கொண்டால் ஏறத்தாழ கடந்த எழுபத்தைந்து வருட கால ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஆரம்பம், வளர்ச்சிப்போக்கு, இன்றைய நிலை ஆகியவற்றை இந்த இதழ் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என விரும்பினோம். அதற்கமைய துறைசார்ந்த அறிஞர்களிடம் ஈழத்து நவீன இலக்கியம் தொடர்பான பல்வேறு தலைப்புக்களைக் கொடுத்து எழுதும்படி வேண்டினோம். அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்பு எம்மைப் பிரமிக்க வைத்தது. நாம் கேட்டுக் கொண்டபடி யாவருமே குறித்த காலத்தில் தமது கட்டுரைகளைத் தந்துத வினார்கள். அவர்கள் யாவருக்கும் இத்தருணத்தில் எமது மனப்புர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ஞானம் இலக்கியப் பண்ணையின் இளம் கவிஞர் பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையைச் சேர்ந்த செ. சுதர்சன் அவர்கள் பலவழிகளிலும் இந்தச் சிறப்பிதழ் சிறந்தமுறையில் வெளிவருவதற்கு உதவியுள்ளார். அவருக்கும் எமது நன்றி உரியது. இந்த இதழ் இலக்கிய மாணவர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்மிக்கதாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மலரினைத் தமிழன்னையின் பாதங்களில் பணிவுடன் சமர்ப்பித்து மகிழ்கிறோம்.

உள்ளடக்கத்தில் சில:

(1) ஈழத்து இலக்கியம் - ஒரு முகவுரைக் குறிப்பு (பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி)(2) ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சி - (கலாநிதி செ. யோகராசா) (3)ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (பேராசிரியர் க. அருணாசலம்) (4) இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களின் போக்கு (கலாநிதி க. குணராசா) (5) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வின் வளர்ச்சி (கலாநிதி துரை.மனோகரன்) (6)ஈழத்தில் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வில் கோட்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு (கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்) (7) ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம்: மு. த.வும் இன்றைய போக்குகளும் (மு. பொன்னம்பலம்) (8) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு (பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்) (9) ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்று எழுத்துக்கள் (செல்லத்துரை சுதர்சன்) (10) ஈழத்தில் பெண்கள் இலக்கியம் (பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு) (11) இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சி (கலாநிதி துரை மனோகரன்) (12) ஈழத்தில் தலித் இலக்கியம் (மா. ரூபவதனன்) (13)ஈழத்துப் பா நாடகங்கள் (பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான்) (14)ஈழத்தில் தமிழ் நாடக எழுத்துருக்கள் (பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு) (15)ஈழத்து தமிழ்ப் புதுக்கவிதை மரபில் ஹைக்கு கவிதைகள் (கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்) (16)ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இலக்கியப் பத்தி எழுத்துக்கள் (உமாகாயத்ரி தியாகராஜன்) (17)ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் குழந்தைக் கவிதைகள் (கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்) (18)ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய இதழ்கள் (எப். எம். பஸ்மிலா) (19) ஈழத்துப்

புத்திலக்கியத் தொகுப்புகள் (ஸ்ரீ பிரசாந்தன்) (20)ஈழத்தின் தமிழ் மண்வாசனை நாவல்கள் (கலாநிதி முல்லைமணி) (21)மலையக இலக்கியம் (தெளிவத்தை ஜோசப்) (22) மலையகச் சிறுகதைகளின் மிக அண்மைக்காலப்போக்கும் அதன் எதிர்காலமும் (பதுளை சேனாதிராஜா) (23)இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் நவீன இலக்கியங்கள் (ஏ. இக்பால்) (24)ஈழத்தில் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் (1939 வரை) - (ஞா. பாலச்சந்திரன்) (25)ஈழத்தின் கீர்த்தனை இலக்கியம் (பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா) (26)ஈழத்தின் இன்றைய கணினிசார் தமிழ் முயற்சிகள் (கெ. சர்வேஸ்வரன்) (27) புலம்பெயர் தமிழ்ப் படைப்புலகில் பிரதேசச் செல்வாக்கு (சு.குணேஸ்வரன்) (28)புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் உலகளாவிய இலக்கியத்தேடல் (என். செல்வராஜா) (29)அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ் இலக்கியம் (லெ. முருகபூபதி) (30) குருவும் சீடர்களும் (அ. முத்துலிங்கம்) (31)மெயில் லோஞ்ச் (வி.ஜீவகுமாரன்) (32) பெண் உலகப் பாதையை நோக்கி... (பத்மா சோமகாந்தன்) (33)மட்டக்களப்பில் வளம் நிறைந்த வசந்தன் பாடல்கள் (அன்புமணி) (34)தி. ஞானசேகரனின் புதியசுவடுகள் நாவல் (செ. சக்திதரன்) (35)யாழ். பெண்கல்வியில் “அந்தப் பழைய உலகம்” (அன்னலட்சுமி இராஜதுரை) (36)முதலாளித்துவ உலக முறைமை -இம்மானுவில் வலஸ்ரீன் கோட்பாடு (கந்தையா சண்முகலிங்கம்) (37)சம்போடு ராமானுஜா (சிற்பி) (38)படைப்பும் வாசிப்பின் அரசியலும் (தேவராஜா ஜெகன்) (39)இன்னும் 100 வருடங்களில் தமிழ்மொழி அழிந்து விடுமா? (சு. ஸ்ரீகந்தராசா) (40) பலமாயிரு அத்தோடு தைரியமாயிரு (குறமகள்) (41) புலோலியின் பெண்கல்விப் பாரம்பரியம் (மா. பா. மகாலிங்கசிவம்) (42)தலைநகரில் தமிழ் அரங்கு எழுதப்படாத வரலாறு (அந்தனி ஜீவா) (43)ஈழத்து இலக்கிய இதழியலில் ஞானம் (பெருமாள் சரவணகுமார்)

வாசகர் பேசுந்ரார்

பேராசிரியர் நா. சுப்பிமணிய ஐயர் பற்றி, தமழ்மணி அகலங்கல் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

பொதுக்கலைப் பட்டத்துடன் (General) பேராதனையிலிருந்து வெளியேறிய நான் தொடர்ந்து தமிழில் தேர்ச்சி பெற்று கலாநிதிப்பட்டம் பெற விழைந்தேன். முதலின் முதுகலைப்பட்டத்தைப் பெறவேண்டியிருந்தது. முதுகலைத் தகுதிகாண் படிப்பை முடித்து விட்டு (ஆ.யு.கு) முதுகலைப் படிப்புக்கு (M. A) பதிவு செய்யலாமென இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் எனக்கு அறிவித்தது. முதுகலைத்தகுதிகாண் பாடத்திட்டம் தமிழ் சிறப்புக்கலைப்பாடத்திட்டமாகவே இருந்தது. இதனைக் கற்றுத் தெளிவதற்கு சுப்பிரமணிய ஐயா எனக்கு போதனாசிரியரானார். தெல்லிப்பழையிலிருந்த அவர் வீட்டுக்குச் சென்று தமிழை முறையாகக் கற்று வந்தேன்.

சுப்பிரமணிய ஐயா எனது வாழ்வில் நான்கண்ட மிகச்சிறந்த ஆசிரியர். 'ஒருவனுக்குத் தனது துறையில் ஆழ்ந்தகண்ற அறிவுடன் நகைச்சுவை உணர்வும் இருந்து விட்டால் அவன் ஒரு நிறந்த ஆசிரியனாவான்' என்றார் திரு. ஹன்டி பேரின்ப நாயகம். சுப்பிமணிய ஐயாவிடம் இவையிரண்டும் பரக்கக் காணப்பட்டன. என் தமிழ் இலக்கிய அறிவை வளர்த்தவர்களில் ஐயா அவர்கள் மிகமுக்கியமானவர்களில் ஒருவர்.

தமிழ் படித்த காலம்முதல் இன்றுவரை அவர் எனது இனிய நண்பராகவும் இருந்து வருகிறார். நான் எப்பொழுது இந்தியாவுக்குச்சென்றாலும் அந்தணர் குடியிருப்பிலிருந்த அவர் வீட்டுக்குப் போகாமல் திரும்புவதில்லை.

அவருடைய புண்பும் நகைச்சுவையுணர்வும் அவரை மறக்கமுடியாதபடி செய்துள்ளன.

தனது ஆற்றல்களையும் அறிவையும் நன்கு பயன்படுத்தி தமழ்ச் சமுதயத்திற்கு ஒளிவிளக்காக விருக்கும் ஐயா அவர்கள் தனது இனிய குடும்பத்துடன் நீடுழி வாழவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

—ஔராயர் எல் ஜெபநசன்

ஞானம் 259ஆம் இதழில் நான் எழுதிய வாசகர் கடிதத்தின் விவாதப் பொருள் "நாம் வளர்க்கவேண்டியது பேச்சுத் தமிழையா அல்லது இலக்கணத் தமிழையா" என்பதே ஆகும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கடந்த காலத்தில் கல்விச் செயற்பாடுகளும் குறிப்பாகத் தமிழிலக்கணக் கல்வியும் குறைந்த மட்டத்துக்குச் சென்றுவிட்டபடியால் அக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்தும் விதமாகக் கருத்துக் கூறியிருந்தேன். வடகிழக்கிலோ அல்லது வெளி மாவட்டங்களிலோ அல்லது வெளிநாடுகளிலோ தமிழை வளர்த்தவர்கள் யார் யார் என்றோ அல்லது வளர்க்காதவர்கள் யார் யார் என்றோ நான் ஒன்றுமே கூறவில்லை.

ஆனால் Kalabooshanam எஸ். ஏ. நாகூர்க்கனி அவர்கள் வடகிழக்குத் தவிர்ந்த வெளி மாவட்டங்களில் தமிழ் வளர்த்த சான்றோரின் பெயர்களை ஏன் எனது வாசகர் கடிதத்திற்கு குறிப்பிடவில்லை என்று குறை கூறியுள்ளார். அத்தகைய ஒரு பட்டியலைக் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் தயாரித்து ஞானத்துக்கு அனுப்பி அது அச் சஞ்சிகையில் 260ஆம் இதழிற்கு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மற்றும் அகில உலகிலும் தமிழை வளர்த்த - வளர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சான்றோர் பற்றி 200 சொற்களை மட்டுமே கொண்ட ஒரு வாசகர் கடிதத்திற்கு கூறிவிட முடியாது. கட்டுரை எழுதினாலும் அது முழுமையானதாக அமையாது. ஆனால் இதுபற்றி ஒரு புத்தகத்தை எழுதினால் அது ஒரு பெறுமதியான ஆவணமாக அமையும். இத்தகைய புத்தகத்தைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையினர் எழுதினால் அது மேலும் சிறப்பானதாக அமையும். புத்தகங்களை எழுதி அச்சேற்றும் இயலுமை கொண்ட இலக்கியவாதிகள் பலர் எம் மத்தியில் இருக்கவே இருக்கின்றார்கள். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

அடுத்த விடயம் பேரறிஞர் பேராசிரியர் கலாநிதி நா.சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களைப் பற்றியதாகும். எனக்கு நன்கு அறிமுகமான இவர் வித்தியானந்தா கல்லூரியில் எனக்குச் சில வருடங்கள் சீனியராகப் படித்தவர். முல்லைத்தீவின் முத்து என்றும் வித்தியானந்தாவின் வித்து என்றும் தமிழினத்தின் சொத்து என்றும் இவர் போற்றப்படக்கூடியவர் என்று கூறின் அது மிகையான

கூற்றன்று. எமது அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவரான பேராசிரியர் அவர்களை ஞானம் சஞ்சிகை தனது 260ஆம் இதழின் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்துள்ளது மட்டுமன்றித் தமிழறிஞர் தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்கள் இவரைப்பற்றிச் சிறந்த கட்டுரையொன்றையும் இதே இதழில் வரைந்திருப்பதானது மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தருகின்றது. பேராசிரியர் அவர்கள் நீடுழி வாழ்ந்து மென்மேலும் தமிழை வளர்க்கவேண்டுமென்று ஞானம் சஞ்சிகையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் அகமார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

நிறைவாக ஞானம் ஆசிரியர் பட்டதினருக்கும் ஞானம் சஞ்சிகையில் ஆக்கங்களை எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஞானம் வாசகர்களுக்கும் தைப்பொங்கல் நல்வாழ்த்துகளை நவீன்று மீண்டும் அடுத்த மடலிற் சந்திக்கும்வரை வணக்கம் கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

கலைமாமணி கா. தவயாலன், தம்பட்டிடி

●●●

ஞானம் 200இல் ஆசிரியர் தலையங்கம் சிறப்பு ,அகலங்கனின் கட்டுரைச் சிறப்பு, சுதாகரனின் கதை நெஞ்சைத் தொடும் சிறப்பு, முரளிதரனின் கதைக்கு கருவில் புதுமைச் சிறப்பு, சோ.ப. வின் உடன்கட்டை ஏறாமலே ஏறிய பெண்ணின் அவலச் சிறப்பு, நு.மானினின் சிந்தனைச் சிறப்பு; ஏனைய அம்சங்களைப் பருகும் வாய்ப்புக் கிட்டுமுன்னரே இவை ஒரு பாணைச் சோற்றுக்குச் சிறப்பான பதம் என்னபதில் தவறேதும் இல்லை.

வே.தல்லைநாதன் திருகோணமலை.

○○○

கண்ணீர்-அஞ்சலி

சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார்

சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர் சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் 13-01-2022 அன்று காலமானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் உடுதுறையில் சிதம்பரப்பிள்ளை அம்பிகாவதி தம்பதியின் மகனாக 25-01-1962இல் பிறந்தவர் சிவகுமார். உடுதுறை மகாவித்தியாலயத்தில் தனது ஆரம்பக் கல்வியையும் பருத்தித்துறை ஹாட்லி கல்லூரியில் உயர் கல்வியையும் பெற்றவர்.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டதின் போராளிகளில் குறிப்பிட்ஞ்சு சொல்லும் அளவிற்கு பலராலும் அறியப்பட்டவர்.

லேக்கவுஸ் வெளியீடான அமுது சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியராக விளங்கிய சிவகுமார், பின்னர் தினமுரசு நாளிதளின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர்.

கம்பன் கழகத்து மேடைகளில் கவிதையும் கதையாடலும் மேடைப் பேச்சும் என மக்களை வசீகரித்தவர்.

ஒரு புரட்சிக்காரனாக, தத்துவவாதியாக, இலக்கியவாதியாக, எழுத்தாளனாக, விமர்சகனாக, ஊடகவியலாளனாக, பேச்சாளனாக, கவிஞனாக, விவசாயியாக பலதுறைகளில் இயங்கியவர்.

இவரது மனைவி வாசுகி தினகரன் வாரமஞ்சரியின் பிரதி கட்டுரை ஆசிரியை ஆவார்.

சிவகுமாரின் பிரிவால் வாடும் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கலாபூஷணம் எம்.வை.எம்.மீஆத்

பிரபல தமிழ், ஆங்கில எழுத்தாளரும் ஓய்வுபெற்ற ஆங்கில ஆசிரியருமான வெற்றிமாதகம தும்புலுவாகவையச் சேர்ந்த கலாபூஷணம் எம்.வை.எம்.மீஆத் அவர்கள் 09-01-2021 அன்று கண்டி ஆசிரி வைத்திய சாலையில் அனுமதித்திருந்த நிலையில் காலமானார் என்ற செய்தி கல்வி உலகையும் இலக்கிய உலகையும் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாகியுள்ளது. ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் பிற்பட்ட காலத்தில்

அதீனா அகட்டி சர்வதேசப் பாடசாலையில் ஆசிரியப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர். ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப காலத்தில் சில கவிதைகளையும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய ஞானம் பிரார்த்தித்து அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

